

CONCENTUS MORAVIAE

CONCENTUS
MORAVIAE

XXX. ročník Mezinárodního
hudebního festivalu

31/5-27/6/2025

téma

Rondo Festivo

Milí přátelé,

letošní přivítání s radostí formuluji jako narozeninovou gratulaci. Doufám, že se mi svým blahopřáním alespoň částečně podaří tlumočit i myšlenky Vás, našich vzácných festivalových příznivců a podporovatelů!

Ať Conventus Moraviae zkoumám z jakéhokoli úhlu, pokaždé je to příjemná podívaná. Začnu od toho zásadního: dvě desítky měst, které hostí festivalové koncerty, jsou nejenom skutečnými architektonickými perlami svých regionů, ale zároveň jsou to živé a činorodé komunity, které festival přijaly za svůj a společně ho formují do podoby zcela výjimečné události. Celoročně spolupracují na tom, aby každý červen mohly svým obyvatelům i přespolním nabídnout nezapomenutelné hudební i společenské zážitky. Ve většině festivalových měst jsem v uplynulých třiceti letech měla příležitost zpívat; na každý z koncertů a na jejich příjemnou a inspirativní atmosféru ráda a často vzpomínám.

Gratulace festivalu patří také za to, že dlouhodobě těší nejen publikum, ale že si i mezi hudebníky dokázal vybudovat a udržet pověst akce, na kterou se rádi vracejí. Navíc se zamlouvá i odborníkům, jak o tom svědčí přizvání k prestižnímu celoevropskému projektu S-EEEmerging, členství v Evropské síti staré hudby i v České asociaci festivalů.

V roce 1996 se zrodil festival s unikátním organizačním schématem a s kurátorským konceptem příprav programů. Věřím, že bude stále přidávat další a další řádky k úctyhodnému seznamu dramaturgických titulů, který si rozhodně nezapomeňte nalistovat a pročíst na stránce 24 – je to poutavé i důvtipné čtení, vhodné pro festivalové pamětníky i nováčky.

Nejsem odbornicí v otázce zrání festivalů, ale zdá se mi, že Conventus Moraviae v sobě nyní spojuje mladistvou energii se zkušenostmi respektovaného doyena. To je ideální stav. Přeji celé festivalové rodině, aby si ho ještě hodně dlouho udržela, a těším se, že u toho budu moci i nadále být.

*Srdečně Vaše
Magdalena Kožená*

Dear friends,

This year, it gives me great joy to shape my greeting into a birthday message. I hope that through my words, I can at least partly express the sentiments many of you – our cherished festival supporters and friends – might share.

No matter which angle I choose to view Concentus Moraviae from, it's always a truly delightful sight. Let me start with what I consider most essential: the twenty towns that host festival concerts are not only architectural jewels of their regions, but vibrant, active communities that have embraced the festival as their own. They help shape it into a truly exceptional event. Throughout the year, they collaborate to ensure that every June brings unforgettable musical and social experiences to locals and visitors alike.

Over the past thirty years, I've had the pleasure of singing in most of these festival towns – and I still look back fondly on those concerts and the warm, inspiring atmosphere that surrounded them.

But this birthday message is not only about fond memories. It's also a tribute to the festival's lasting success: Concentus Moraviae has earned the affection not only of its audiences, but also of the artists themselves. Musicians speak highly of the festival, return eagerly, and consider it a true honour to be invited. It has also gained the recognition of professionals, as seen in its involvement in the prestigious European project S-EEEmerging, its membership in the European Early Music Network, and the Czech Association of Music Festivals.

Since its birth in 1996, the festival has stood out for its unique organizational model and curated programming concept. I truly believe it will continue adding new and remarkable chapters to its already impressive dramaturgical history – don't forget to explore that fascinating list on page 24 – it's insightful, witty reading for both seasoned festival-goers and newcomers alike.

I'm no expert on the “maturation” of festivals, but it seems to me that Concentus Moraviae has found the perfect balance: youthful energy combined with the wisdom of a respected elder. And that's the ideal state.

To the entire festival family, I wish continued strength and inspiration for many years to come – and I very much look forward to being there with you as it unfolds.

Sincerely yours,
Magdalena Kožená

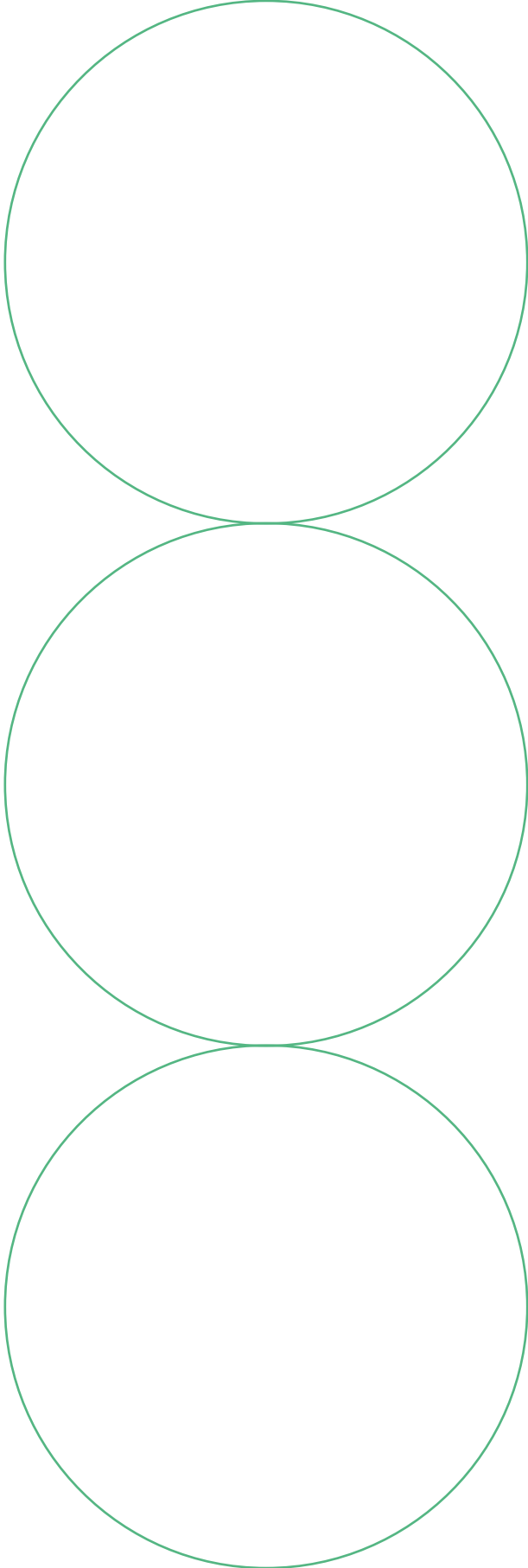

Magdalena Kožená
patronka festivalu /
patroness of the festival

Obsah

Contents

Dramaturgie Dramaturgy	6–13
Vlámská bouře 2.0 Flemish Storm 2.0	14–15
Rozhovor Interview	16–25
Concentus Moraviae 1996–2025	22–25
Program Programme	26–47
Doprovodný program Side events	48–57
Festivalová města Festival towns	58–107
Partneři festivalu Festival partners	110–113
Festivalový tým Festival team	114–118

Rondo

téma

Festivo

Rondo Festivo

Rondo Festivo

Festival Concentus Moraviae v roce 2025 sfoukne 30 svíček – a to si zaslouží elegantní hudební oslavu. Rezidenčním umělcem nebude nikdo jiný než okouzující klávesový mistr Jean Rondeau. Motto festivalu Rondo Festivo není jen slovní hříčkou odkazující právě na Jeanovo příjmení, ale vyjadřuje také slavnostní charakter letošního ročníku. Dramaturgie propojí koncerty Jeana Rondeaua s progresivními ansámblly a hudebníky z Flander a České republiky. Francouzská linie tvoří refrén festivalu, vlámská a česká pak jednotlivé sloky – festival je tak vystavěn jako slavnostní hudební

rondo odehrávající se na těch nejkrásnějších místech jižní Moravy, Vysočiny a Dolního Rakouska.

Umělec v rezidenci Jean Rondeau uvede *Goldbergovy variace* Johanna Sebastiana Bacha na čtyřech různých koncertech a ve čtyřech podobách: jako sólista cembalového a varhanního recitálu, jako člen kvarteta Nevermind, kde zazní originální „variace na sbírku variací“ v přepisu pro flétnu, housle, violu da gamba a basso continuo. Nakonec ještě divočejší variace na samotnou podstatu variací v programu, v němž se Jean setkává s perkusionistou

Tancrèdem D. Kummerem a zvukovou režisérkou Silouane Colmet Daâge a který umělci pojmenovali *UNDR* podle názvu jedné z povídek ze sbírky *Kniha z písku* Jorgeho Luise Borgese: „Vrátil jsem se do země Urnů a jen s velkou námahou se mi podařilo najít pěvcův dům. Když jsem mu dovyprávěl o svých cestách, řekl: ‚Život dává všechno všem, ale většina o tom neví. Hlas mám unavený, prsty nemohoucí, ale poslouchej mě.‘ Pronesl slovo undr, které znamená zázrak. V jeho zpěvu a akordech jsem poznal svůj vlastní život. Vzal jsem harfu a zazpíval odlišným slovem. ‚Tak je to v pořádku, pochopil jsi mě,‘ zašeptal.“ Tento úryvek z Borgesovy povídky je vlastně shrnutím jedinečného hudebního přístupu Jeana Rondeaua k samotnému procesu hudební tvorby. Podobně zvědavý a hravý vztah k hudbě sdílí i flétnista François Lazarevitch. Se svým souborem Les Musiciens de Saint-Julien propojuje Telemannovy flétnové koncerty s polskými a hanáckými tanci, s lidovou hudbou z Uhrovecké sbírky i s lidovkami z Moravy, Slovenska a Rumunska – to vše v rámci jednoho koncertního programu nazvaného *Barbarská krása*.

Okolo koncertů Jeana Rondeaua a Françoise Lazarevitche se rozprostře bohatá paleta belgických hudebníků, kteří budou vyprávět své vlastní hudební příběhy. Mezi pozvanými hosty se objeví například vokální soubor Vox Luminis, který se zaměřil na hudbu rodiny Bachů, na festival se vrátí také stále překvapiví Graindelavoix, tentokrát s dvojicí programů dokládajícími, jak vzrušující dokáže být raná polyfonie. Utopia Ensemble představí výběr skladeb složených nebo vydaných Tielmanem Susatem, jednou z oslnivých postav renesanční vokální hudby. Soubor Currende, který letos slaví padesáté výročí založení, pak nabídne současné pojetí gregoriánského chorálu. Kromě těchto vokálních těles uvítáme i dva z nejvýraznějších belgických pěvců své generace – tenorista Reinoud Van Mechelen uvede se svým ansámblem a nocte temporis program *Oh, ma belle brunette* a sopránistka Lore Binon se zaměří na hudební snění *Les Amours de Madame Tchabai* ve spolupráci s členy souboru Het Collectief. Hudební bohatství nedávno znovuobjeveného Lovaňského zpěvníku přiblíží Sollazzo Ensemble a Les Violons de Bruxelles se ponoří do odkazu legendárního Djanga Reinhardta.

Někdy koncert nepotřebuje nic víc než jednoho skvělého sólistu: na festival dorazí nejen živá cembalová legenda Jos van Immerseel, ale také

loutnista Floris De Rycker, s nímž navštívíme hudební zahrady, Thomas Baeté, který se svou violou da gamba propojí renesanci s Barbařinými šansony, a Innerwoud ponoří do magických hloubek kontrabasových tónů. Kytaristka Emma Wills představí svůj nejnovější sólový projekt a klavírista Jan Michiels se vydá hledat slovanskou duši prostřednictvím hudby Antonína Dvořáka a Leoše Janáčka; své putování ozdobí díly Krise Defoorta.

Letošní ročník festivalu je také speciálně propojen s vlámským Mechelenem, městem na řece Dijle mezi Antverpami a Bruselem. V dubnu roku 2024 tamní festival Lunalia představil hudbu z České republiky. O rok později bude Concentus Moraviae hostit několik hudebníků spojených s tímto městem: Le Pavillon de Musique přiveze mistra flétnistu Bartholda Kuijken a věnuje svůj koncert Mozartovým flétnovým kvartetům, tanečnice Oona van Aken a varhaník Tom Van Der Plas se budou zabývat Philipem Glassem a jeho *Mad Rush* a Zefiro Torna přiveze svůj úspěšný projekt *Balzám*. Právě tento program 11. 5. uzavřel letošní Lunalii a ve stejný den renomované české klavírní Duo Ardašev zahrálo v Mechelenu Smetanovu *Mou vlast*: Concentus Moraviae a Lunalia spojují země, regiony, styly a příběhy prostřednictvím hudby.

Pětihlasé madrigaly renesančního velikána Philippa de Monte, které zazpívá Societas Incognitorum, také spojují festival s Mechelenem: právě tam se de Monte roku 1521 narodil. Později se stal kapelníkem Rudolfa II. u jeho dvora v Praze, kde nakonec našel místo posledního odpočinku. Ve stejném programu se společně s vokálním kvintetem představí varhanice a zpěvačka Katta: ve světové premiéře zazní její *Missa Organi*. Výjimečné na tomto projektu je také to, že v jeho průběhu bude publikum putovat z jednoho kostela do druhého po metaforické cestě z Flander na Moravu v Monte stopách.

Flandry a Českou republiku propojí další projekty: perkusionistky Anežka Nováková a Geertje Karpez právě pro náš festival vytvoří program plný bicích nástrojů. Projekt *Ecce femina* souboru Tiburtina Ensemble a fotografky Lieve Blancquaert spojuje slovo, obraz a píseň v hluboce lidském vystoupení o síle a zranitelnosti žen po celém světě. Renomovaný český soubor Cappella Mariana odkazuje na spojení s Belgií prostřednictvím zaměření na nedávno znovuobjeveného vlámského skladatele Johannese Tourouta, který byl

Každé rondo má svůj konec, ale zároveň se nabízí možnost přidat další verš a zopakovat refrén. Tak na dalších 30 let festivalu Concentus Moraviae!

také aktivní ve střední Evropě a jehož hudba se nachází v českých pramenech 15. a 16. století.

Mladičský ansámbl Rýnský, který na festivalu bude reprezentovat zapojení festivalu do prestižního celoevropského programu profesionálního a udržitelného rozvoje mladých souborů věnujících se staré hudbě S-EEEmerging, pro nás také nastudoval vlámskou raně barokní hudbu: v Kuřimi zazní tajemný Nicolaus à Kempis.

Závěrečný koncert festivalu Concentus Moraviae v roce 2025 doprovodí Bryggen, smyčcový orchestr z Brugg. Pod inspirativním vedením houslistky Jolente De Maeyer tento ansámbl nabízí osvěžující a okouzlující koncerty. Naše Rondo Festivo uzavrou proslulými *Novými čtyřmi ročními dobami: Vivaldi Recomposed* od Maxe Richtera.

Každé rondo má svůj konec, ale zároveň se nabízí možnost přidat další verš a zopakovat refrén. Tak na dalších 30 let festivalu Concentus Moraviae!

Jelle Dierickx, dramaturg

Letošní ročník festivalu je čtvrtou edicí s Jellem Dierickxem v roli dramaturga. Jelle je doktorem muzikologie, v letech 2000 až 2006 byl vědeckým asistentem na Institutu psychoakustiky a elektronické hudby katedry muzikologie Gentské univerzity. V současnosti je ředitelem a uměleckým ředitelem Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen. Na této pozici je již osm let odpovědný za jarní festival Lunalia v Mechelenu a podzimní festival Musica Divina v regionu Kempen. Od září 2025 se stane uměleckým ředitelem Musikkultur Rheinsberg, velkorysá kulturní a badatelské organizace, která svými bohatými aktivitami usiluje o renesanci někdejšího braniborského „dvora múz“ prince Jindřicha Pruského a jeho bratra Bedřicha Velikého.

Jelle byl dramaturgem či uměleckým ředitelem více než 40 festivalů v Belgii, Německu, Nizozemí, České republice a Polsku (Musikfestspiele Potsdam Sanssouci, Festival van Vlaanderen Gent, Mechelen a Kempen, Concentus Moraviae ad.) a organizoval četná sympozia, umělecké projekty a workshopy, přednáší v Evropě i Severní Americe.

Je též aktivním spisovatelem publikujícím díla pod svým vlastním jménem i pod pseudonymy. Témata jeho textů i knih jsou spjata s hudbou, poezií a multimédií.

Concentus Moraviae may blow out 30 candles in 2025 and that calls for a classy musical celebration. Artist in residence will be none other than the charming master of the harpsichord, Jean Rondeau. Rondo Festivo, the motto of the festival, is obviously a nod to the name of the artist in residence, but at the same time refers to the festive character of this edition. Dramaturg Jelle Dierickx thereby combines the concerts of Jean Rondeau with the most innovative ensembles and musicians from Flanders (Belgium) and the Czech Republic. The French touch forms the refrain of the festival, the Flemish and Czech the couplets. Thus, the festival itself is structured in a rondo form. A festive musical rondo in the most beautiful places in Souhtner Moravia, the Highlands and Lower Austria.

Artist in residence Jean Rondeau presents Johann Sebastian Bach's Goldberg Variations in four concerts in four different ways: as a soloist in a recital with harpsichord and one with organ, as a member of the quartet Nevermind he performs an original 'variation on this collection of variations' in a transcription for flute, violin, viola da gamba and basso continuo. Finally, he presents an even wilder variation on the essence of the variations with his duo UNDR, accompanied by percussionist Tancrede D. Kummer. UNDR is the title of one of the stories from 'The Book of Sand' by writer Jorge Luis Borges. The meaning of the word is explained in the story as follows:

"Returning to the land of the Urns, I found the singer's house. After I told him my story, he said, 'Life gives everything to everyone, but most men are unaware of it.' He took up his harp and uttered the word 'undr, which' means 'Wonder'. In his chords I recognized my own verses. I took up the harp and sang to a different word. 'You have understood,' he said."

It is, in part, a summary of Jean Rondeau's wondrous view of music-making. Flutist François Lazarevitch shares this searching and playful approach to music-making. With his ensemble Les Musiciens de Saint-Julien he combines Telemann's flute concertos, Polish and Hanakian dances, folk music from the Uhrovec collection, as well as from Moravia, Slovakia and Romania in one and the same concert programme called *Beauté barbare*.

Around these concerts by Jean Rondeau and François Lazarevitch, numerous Belgian musicians and ensembles will tell their musical stories. Among the guests are four unique vocal ensembles: Vox

Luminis explores the music of the Bach family, the ever-surprising Graindelavoix proves how exciting early polyphony is, the Utopia Ensemble presents a florilegium of works composed and/or published by Tielman Susato, one of the dazzling figures of Renaissance vocal music: Tielman Susato. Last but not least Currende, celebrating its 50th anniversary in 2025, shows how Gregorian music can be translated to the 21st century. In addition to these vocal ensembles, two of the best Belgian singers of their generation are also signing on: tenor Reinoud Van Mechelen will perform the programme *Oh, ma belle brunette* with his ensemble a nocte temporis. Soprano Lore Binon focuses with music by Het Collectief on *Les Amours de Madame Tchabaï*, a musical daydream. In turn, the Sollazzo Ensemble presents the musical richness of the recently rediscovered Leuven Chansonier and Les Violons de Bruxelles delve into the legacy of Django Reinhardt.

Sometimes a concert needs no more than one soloist giving his best. Not only living legend Jos van Immerseel will be present, lutenist Floris De Rycker visits musical gardens, Thomas Baeté with his viola da gamba links the Renaissance with chansons by Barbara and Innerwoud shows how breathtaking double bass in combination with electronics can be. Guitarist Emma Wills presents her latest solo project and pianist Jan Michiels goes in search of the Slavic soul through music by Antonín Dvořák and Leoš Janáček. He pairs this quest with work by Kris Defoort.

The festival edition 2025 also has a special link with Mechelen, the city on the Dijle between Antwerp and Brussels. In April 2024 the festival Lunalia in Mechelen featured music from the Czech Republic. A year later, Concentus Moraviae will host several musicians linked to this city: Le Pavillon de Musique brings master flautist Barthold Kuijken and dedicates their concert to W. A. Mozart's flute quartets, dancer Oona van Aken and organist Tom Van Der Plas will engage with Philip Glass's *Mad Rush*, among others, and Zefiro Torna will bring their blissfully successful project *Balsam*. This project was also the closing concert of Lunalia 2025, and on the same day, the renowned Czech piano Duo Ardašev played Bedřich Smetana's equally renowned *My Homeland* in Mechelen. Concentus Moraviae and Lunalia bring countries, regions, styles and stories together through music.

The five-part madrigals by Philippus de Monte, sung by Societas Incognitorum, also form an additional link with Mechelen. De Monte was born in Mechelen in 1521 and later became chapel master to Rudolf II, among others. This Mechelen grand master would eventually find his final resting place in Prague. The singers will be accompanied by organist and singer Katta, who will perform her own *Missa Organi* in its world premiere. What makes this project extra special is that it takes place in two different churches, requiring the audience to move from one location to the other. A metaphorical walk from Flanders to Moravia in the footsteps of de Monte.

Flanders and the Czech Republic will also be united through various other projects. Percussionists Anežka Nováková and Geertje Karpez seal the special collaboration especially for the festival with a battery of percussion instruments. The project *See a woman* by the Tiburtina Ensemble and photographer Lieve Blancquaert unites word, image and song in a deeply human performance about the strength and vulnerability of women all over the world. The renowned Czech ensemble Cappella Mariana also provides a link to Belgium through their focus on the recently rediscovered Flemish composer Johannes Tourout, who was also active in central Europe and whose music can be found in Bohemian sources of the 15th and 16th centuries.

The young ensemble Rýnský, which will represent the festival's involvement in the prestigious pan-European program for the professional and sustainable development of young ensembles dedicated to early music, S-EEEmerging, has also rehearsed Flemish early Baroque music for us: the mysterious Nicolaus à Kempis will be heard in Kuřim.

Concentus Moraviae's final concert in 2025 will be provided by Bryggen Bruges Strings. Under the inspiring leadership of their first violinist Jolente De Maeyer, this string orchestra offers refreshing and enchanting concerts. To close Rondo Festivo, they will perform the infamous *New Four Seasons: Vivaldi Recomposed* by Max Richter.

Even a rondo has an end, but the possibility of adding another verse and chorus is never far away. So here's to the next 30 years of Concentus Moraviae!

The festival edition of 2025 will be the fourth edition with Jelle Dierickx as dramaturg. He holds a doctorate in arts (musicology). From 2000 to 2006, he was a research assistant at Ghent University; more specifically at the Institute for Psychoacoustics and Electronic Music (Department of Musicology). He is currently director and artistic director of the Festival of Flanders Mechelen/Kempen. In this position, he is since eight years responsible for the spring festival Lunalia in Mechelen and the autumn festival Musica Divina in the Kempen region. From September 2025, he will become artistic director of Musikkultur Rheinsberg at the former court of Prince Heinrich and his brother Frederick the Great.

He created more than 40 festivals in Belgium, Germany, the Netherlands, the Czech Republic and Poland. Among others, the Musikfestspiele Potsdam Sanssouci, the Ghent Festival of Flanders and Concentus Moraviae. He has also organised various symposia, artistic projects and workshops.

In addition, he is active as a writer under his own name and under pseudonyms. He has published more than fifty texts and three books. The subjects are mostly related to music, poetry and multimedia. Accordingly, he also gave several lectures in Europe and North America.

VLÁMSKÁ BOUŘE 2.0

VLÁMSKÁ BOUŘE 2.0

Součástí X. ročníku festivalu v roce 2005 byla Vlámská bouře, v té době rozsahem i kvalitou zúčastněných umělců zcela bezprecedentní přehlídka vlámské hudby – se zásadní podporou Waltera Moense, tehdejšího zástupce vlámské vlády pro střední Evropu, na Moravu poprvé zavítaly takové hvězdy, jako je Jos van Immerseel, Collegium Vocale Gent, Huelgas Ensemble, Capilla Flamenca nebo Bl!ndmann. Událost se stala až nečekaně silným impulsem; inspirovala mnoho středoevropských umělců ke studiu a interpretaci vlámské renesanční polyfonie, také pozornost hudebních producentů a organizátorů se díky ní obrátila do Flander. Dvacet let s péčí pěstovaných česko-vlámských vztahů, během nichž se zde i tam konaly stovky akcí, vyústilo v letošní **Vlámskou bouři 2.0**. V roce 30. výročí festivalu Concentus Moraviae symbolicky zazní 30 vlámských koncertů, na kterých bude představena

vlámská hudba nebo vlámsští umělci, a to nejen interpreti a skladatelé – svou tvorbu nabídne festivalovému publiku např. také fotografka, tanečnice, autor vizuálních partitur, textaři a básníci, to vše v režii vlámského dramaturga Jelleho Dierickxe. Speciálně pro festival se zrodila česko-vlámská spolupráce dvojice mladých perkusionistek Anežky Novákové a Geertje Karpez, respektovaný muzikolog Stef Coninx bude přednášet o poslání belgické nadace Alamire, díky níž se díla z archivů přesouvají na koncertní podia, což programem *Zrcadlo Johannese Tourouta* doloží soubor Cappella Mariana. „Každé rondo má svůj konec, ale zároveň se nabízí možnost přidat další verš a zopakovat refrén,“ píše Jelle Dierickx ve svém dramaturgickém textu, který najdete na straně 8. Totéž platí i blahodárných bouřích – sotva jedna skončí, Concentus Moraviae už vyhlíží tu další!

**Vlámský cembalista a varhaník
Jos van Immerseel**

Sólový recitál 17/6 ve Velkém Meziříčí je festivalovým poděkováním za dlouholetou podporu, vzácné přátelství a nespočetné a nezapomenutelné umělecké zážitky, které v uplynulých letech Jos připravil pro naše publikum za klaviaturou cembala, kladívkového klavíru, varhan nebo jako fenomenální dirigent.

Prology

Huelgas Ensemble 25/6 2024 Praha
Zefiro Torna 11/5 2025 Mechelen / BE

VLÁMSKÁ BOURE 2.0

Jos van Immerseel
Graindelavoix
Vox Luminis
Currende
Utopia Ensemble
Reinoud van Mechelen / a nocte temporis
Lore Binon / Het Collectief
Sollazzo Ensemble
Les Violons de Bruxelles
Le Pavillon de Musique / Barthold Kuijken
Oona van Aken a Tom Van Der Plas
Zefiro Torna

Anežka Nováková a Geertje Karpez
Bryggen Bruges Strings
Floris De Rycker
Thomas Baeté
Innerwoud / Pieter-Jan Van Assche
Emma Wills
Jan Michiels
Duo Aznèm
Tiburtina Ensemble / Lieve Blancquaert
Cappella Mariana
Societas Incognitorum
Rýnský

Rozho

vor

Jean Rondeau

rezidenční umělec 30. ročníku

„Pokud se zabýváte Goldbergovými variacemi, věnujete se zároveň celému Bachovu dílu. Počítám s tím, že na nich budu pracovat celý život,“ říká o „Goldbergovkách“ Jean Rondeau, rezidenční umělec 30. ročníku našeho festivalu, který právě tento opus představí na Moravě ve čtyřech podobách na klaviaturách (a nad pedály) několika nástrojů. Kraluje jim jednoznačně cembalo, do něhož se Jean beznadějně zamiloval ve svých pěti letech. Zájem o soudobou hudbu a klavírní improvizaci jen zvyšuje jeho interpretační skóre, které ani na startu kariéry rozhodně nebylo špatné: s vyznamenáním dokončil studia na Conservatoire National Supérieur de Musique v Paříži a na Guildhall School of Music and Drama v Londýně, kde navíc získal zvláštní ocenění za sólovou hru na cembalo a interpretaci bassa continua, a v roce 2012 se v 21 letech stal jedním z nejmladších vítězů prestižní cembalové soutěže v Bruggách. Dnes je celosvětově respektovaným sólistou i komorním hráčem, nahrává exkluzivně pro společnost Erato, věnuje se vlastní tvorbě, je i vyhledávaným pedagogem. Na náš festival se vrací podruhé – před čtyřmi lety okouznil publikum v Miloticích a Tišnově.

Slavné Goldbergovy variace Johanna Sebastiana Bacha vyšly tiskem v roce 1741 v Norimberku pod lakovnickým názvem Klávesová cvičení IV. Svůj proslulý titul získaly až v 19. století na základě historky, kterou zaznamenal podle vyprávění Bachových synů skladatelův životopisec Johann Nikolaus Forkel. Podle ní variace vznikly pro ruského vyslance u drážďanského dvora, hraběte Keyserlingka, jenž údajně trpěl nespavostí a hraběcí cembalista Johann Gottlieb Goldberg mu měl hrát pro lepší spánek. Ať už je příběh pravda nebo smyšlenka, třicet variací úvodní Arie, již také skladba končí, je vrcholným dílem kontrapunktického variačního umění.

Vaše rezidence je věnována Goldbergovým variacím. Kdy jste je zařadil na repertoár?

Začal jsem se jim věnovat v roce 2016; tehdy jsem se pustil do dlouhodobé práce, postupně je začal uvádět na koncertech, v roce 2022 vyšla i nahrávka. Je to mocné dílo, které nikdy nelze zcela obsáhnout. Při každém dalším hraní objevím něco nového, a to jak po stránce obsahu, tak formy a architektury celé kompozice. Hrál jsem variace asi dvěstěkrát, a přesto mě nepřestávají překvapovat.

Kromě sólových interpretací vás inspirují také k aranžím s kolegy z kvarteta Nevermind a v projektu UNDR.

Jak říkám, bylo by smutné považovat nějaké dílo za „vyčerpané“. Hudba nás vybízí k neustálému objevování, vyžaduje svěžest, zvláštní způsob dýchání, který nás vrací do přítomného okamžiku. Možná právě to je úkolem hudebníka – vystavit se hudební přítomnosti a nechat se překvapit tím, co přinese. Goldbergovy variace přímo vybízejí ke kreativitě, zvláště díky své výjimečné formě.

Jako rezidenční umělec zahrajete na cembalo, varhanní pozitiv, chrámové varhany, klavír...

Je pro vás střídání klaviatur, manuálů a pedálů spíš osvěžující, nebo náročné?

Patří to ke „gymnastice“ klávesistů, jsme při přechodech z jednoho nástroje na druhý, z jedné klaviatury na druhou flexibilní. Nástroje jsou vždy prvotním zdrojem inspirace – právě ony samy naznačují, jaký pohyb je třeba zvolit, abychom vyjádřili hudbu co nej přesněji, nejpravdivěji. Jako dítě

jsem začal hrát na cembalo, ale brzy jsem se začal věnovat také varhanám a klavíru. Každý nástroj je zároveň vstupní branou k jinému repertoáru.

Jak jste se jako dítě dostal ke hře na cembalo?

Setkal jsem se s ním v pěti letech vlastně náhodou. Zaslechl jsem v rádiu zvuk nástroje, který mě naprosto uchvátil. Ale byl jsem jím uchvácen tak, jak je toho schopno jen dítě, bez jakýchkoli předsudků nebo očekávání. Bylo to přímé spojení se zvukem cembala, s jeho silou a mocí. Vůbec netuším, kdo, nebo co hrál, nešlo o kontext hudební, ale ten zvukový. Od té chvíle jsem chtěl hrát na cembalo. Rodiče mě tedy zapsali do hudební školy kousek od domova, v Paříži. Měl jsem obrovské štěstí, že tou dobou tam profesorkou cembala byla Blandine Verlet, skutečná umělecká osobnost. Studoval jsem u ní deset let.

Takže hudba byla u vás doma přirozená věc?

Moji rodiče nebyli hudebníci, ani v širší rodině jich mnoho nenajdete, ale zato byli velmi hudbymilovní. Hudba doma zněla stále, především klasická, ale nejen ta. Takže ano, bylo to u nás přirozené, jsem z rodiny melomanů.

Už víme, jak na vás působilo cembalo jako na malého chlapce. Jak byste svůj vztah k cembalu popsal dnes?

Poznal jsem, že se cembalo dokáže propojit s naší vlastní více či méně skrytou citlivostí. Je to nástroj citlivý ve všech smyslech toho slova. Jako k takovému je třeba se k němu umět přiblížit, dotýkat se ho.

„Hudbě nesvědčí, když se o ní moc mluví – přijďte si prostě poslechnout.“

Ostatně francouzský skladatel François Couperin sepsal i „Umění dotýkat se cembala“. Nevím, zda je to v češtině stejné, ale ve francouzštině má slovo *dotýkat se* dva významy: dotýkat se něčí duše, nebo se ho dotknout fyzicky. U cembala jde o oba významy. Jak se ho citlivě dotknout, vybrat ten správný dotek, aby hrálo, aby zpívalo, jak ho rozhýbat, aniž byste porušili jeho jemnost a křehkost. Dnes je můj vztah k cembalu hlubokou láskou, kterou cítím už opravdu velmi dlouho a o kterou s radostí pečuji. Patří k ní i určitá míra laskavé shovívavosti. Jako u všech milostných vztahů, i v tomto případě je cembalo do jisté míry součástí mě samého, ale je to zároveň vztah velmi rozumový.

Nedá se to moc popisovat slovy... Mám radost, když hraju, ale i když nehraju, protože to se těším, až zase budu hrát.

Cembalo je dřevěné, hýbe se a mění, je živé a občas pěkně divoké. To je další věc, která se mi na něm líbí. Je taky záluďné: tváří se, že hrát na něj je snadné, protože technicky stačí opravdu lehce stisknout klávesu a vyjde tón. Na cembalo tak může zahrát i dítě, což je ostatně jeho další skvělá vlastnost. Člověk se u cembala velmi snadno a rychle cítí pohodlně, nechá se svést zdánlivě jednoduchou tvorbou tónu, nesrovnatelnou s dechovými nástroji nebo jinými instrumenty, které vyžadují třeba nepo-

hodlnou, nepřírozenou fyzickou pozici. U cembala je třeba zůstat ostražitý, neustále napínat jeho vyjadřovací možnosti, snažit se je rozvinout co nejvíc, nepřestávat hledat jeho další výrazové schopnosti.

Jako klavírista s perkusistou Tancreèdem D. Kummerem a zvukovou režisérkou Silouane Colmet Daâge nabídnete v projektu UNDR autorské pojetí Goldbergových variací, doplníte je vlastní tvorbou, improvizací. Cítíte se jinak jako klavírista a cembalista?

90% mých hudebních aktivit je věnováno cembalu. U klavíru se opravdu cítím jinak, je pro mě možností volné tvorby, tvůrčího experimentování. Skladbě jsem se věnoval vždycky, i když nepíšu intenzivně; s přáteli vytváříme i jednorázové projekty, určené pro jediné uvedení, takže to, co skládám, je spíš „aktuální“ hudba. Ale myslím, že hudbě nesvědčí, když se o ní moc mluví – přijďte si prostě poslechnout UNDR do brněnského Divadla na Orlí.

Skončíme trochu prozaičtěji: Francouzi jsou pro Čechy ztělesněním labužnictví. Jak jste na tom s gurmánstvím Vy?

Jsem labužník, moc rád jím dobré věci. A proto někdy nejím vůbec. Rád se dobře najím a stejně rád se i postím.

Concentus Moraviae

1996–2025

Souznění Moravy

Hudba je poselstvím z minulosti ať už dávné či dosud doznívající; aktuální smysl dostává živým provedením, interpretací. V poslední době se na tuto interpretaci vyhranil dvojitý rozdílný názor: vedle dosud vládnoucího přesvědčení, že umělec má svým posluchačům, kteří vyrostli ve stejné době, tlumočit dávná poselství minulosti současným hudebním jazykem, jemuž obě strany rozumějí nejlépe, se v poslední době stále silněji prosazuje snaha o dokonalou rekonstrukci podoby, v níž každá skladba zazněla v době svého vzniku. Hráči usilují hrát historické skladby na dobové nástroje nebo jejich repliky způsobem, jakým se hrávalo kdysi, spolupracující s hudebními historiky, kteří se snaží tento způsob tak či onak co nejpodrobněji vypátrat. Budiž řečeno, že zastánci obou názorů většinou dosud neberou opačný postoj ani na vědomí, natož aby usilovali o jejich vzájemné

obohacení jednotlivými podrobnostmi nebo dokonce o jejich postupné splynutí, k němuž nakonec tak či onak dojde. Vůdčí programovou myšlenkou tohoto festivalu je tedy poznávání a srovnávání cest, jimiž se ten či onen interpret ubírá k cíli svého tvůrčího úsilí: tlumočit dnešnímu posluchači poselství dávného (nebo nedávného) tvůrce tak, aby ho zaujalo, aby se mu líbilo, aby mu porozuměl a obohatil jeho smyslem svůj vlastní život.

červen 1996
Jiří Beneš (1928–2020)
dramaturg festivalu
a autor festivalového jména

1996
**Rozhovor staletí – dialog
autentické a moderní
interpretace hudby**
dramaturg Jiří Beneš

1997
**Rozhovor národů – Řekni mi,
odkud jsi**
dramaturg Jiří Beneš

1998
**Česká hudba – jistoty
a stručné dějiny
od 14. století až
k současnosti**
dramaturg Zdeněk Cupák

1999
**Od barvy k formě
aneb 50 let francouzské
hudby 1889–1939**
dramaturg Walter Labhart

2000
Evropské barokní klávesy
dramaturgové
Věra Heřmanová
a Jory Vinikour

2001
Klenoty slovanské hudby
dramaturg Walter Labhart

2002
**Morava a Vídeň v období
baroka a klasicismu**
dramaturg Barbara Maria Willi

2003
**Amerika – Evropa /
Evropa – Amerika**
dramaturg Walter Labhart

2004
České sny
dramaturg Aleš Březina

2005
**Migrace – emigrace:
Cizinci v evropských
hudebních dějinách**
dramaturg Barbara Maria Willi

2006
**Velcí skladatelé
a jejich (ne)přátelé**
dramaturg Barbara Maria Willi

2007
**České sny – hudební
spolupráce napříč Evropou**
dramaturg Aleš Březina

2008
Stará hudba z Visegrádu
dramaturg Barbara Maria Willi

2009
Dámy mají přednost
dramaturg Walter Labhart

2010
**Baroko & jazz –
dobrodružství improvizace**
dramaturgové
Václav Luks a Jaromír Honzák

2011
**České sny – otisky
a vzpomínky**
dramaturg Aleš Březina

2012
**Kouzlo čísel – aspekty
matematiky v hudbě**
dramaturg Barbara Maria Willi

2013
Italské slunce
dramaturg Václav Luks

„Vůdčí programovou myšlenkou tohoto festivalu je poznávání a srovnávání cest, jimiž se ten či onen interpret ubírá k cíli svého tvůrčího úsilí: tlumočit dnešnímu posluchači poselství dávného (nebo nedávného) tvůrce tak, aby ho zaujalo, aby se mu líbilo, aby mu porozuměl a obohatil jeho smyslem svůj vlastní život.“

Jiří Beneš

2014
**České sny – národní hudba
a identita v měnící se
společnosti**
dramaturg Aleš Březina

2015
Pojďme slavit!
dramaturg Jelle Dierickx

2016
**Shakespeare, Beethoven
a česká kvartetní tradice**
dramaturgové
Jiří Beneš a Aleš Březina

2017
La Voce
dramaturg Václav Luks

2018
Hudba a humor
dramaturg Jelle Dierickx

2019
Koncert národů
dramaturgové Tully Potter
a Barbara Maria Willi

2020
Domov můj
dramaturg Barbara Maria Willi

2021
Hudba jako na dlani
dramaturgové Jelle Dierickx,
Andrea Marcon,
Carine Moretton, Pierre Pitzl
a Markku Luolajan-Mikkola

2022
**Cestou od kořenů
k budoucnosti**
dramaturg Kaspar Zehnder

2023
Mezi Kroměříží a Vídní
dramaturgové
Barbara Maria Willi,
Otto Biba, Vladimír Maňas

2024
**Metamorfózy: Czech
Smetana!**
dramaturg Aleš Březina

2025
Rondo Festivo
dramaturg Jelle Dierickx

Progr festi

am

valu

Přehled koncertů

Concerts summary

31/5

Předklášteří

Porta coeli, 19.30 / 7.30 pm
Slavnostní zahajovací koncert /
Ceremonial opening concert
GRAINDELAVOIX
BJÖRN SCHMELZER /
um. vedoucí / art. director
ve spolupráci s městem Tišnov /
in cooperation with town Tišnov

1/6

Slavkov u Brna

zámek, Rubensův sál, 19.30 /
Château, Rubens Hall, 7.30 pm
HET COLLECTIEF
LORE BINON / soprán / soprano

2/6

Ivančice

kostel Nanebevzetí Panny Marie,
19.30 / Church of the Assumption
of the Virgin Mary, 7.30 pm
GRAINDELAVOIX
BJÖRN SCHMELZER /
um. vedoucí / art. director

3/6

Hustopeče

kostel sv. Václava a sv. Anežky České,
19.30 / Church of St. Wenceslas
and St. Agnes of Bohemia, 7.30 pm
CAPPELLA MARIANA
VOJTĚCH SEMERÁD /
um. vedoucí / art. director

4/6

Kuřim

kostel sv. Maří Magdaleny,
19.30 / Church of St. Mary
Magdalene, 7.30 pm
RÝNSKÝ

5/6

Mikulov

zámek, Nástupní sál, 19.30 /
Château, Ceremonial Hall, 7.30 pm
SOLLAZZO ENSEMBLE
ANNA DANILEVSKAIA /
um. vedoucí / artistic director

6/6

Velké Meziříčí

kostel sv. Mikuláše, 20.00 /
Church of St. Nicholas, 8.00 pm
TIBURTINA ENSEMBLE
BARBORA KABÁTKOVÁ /
umělecká vedoucí / art. director
LIEVE BLANCQUAERT /
fotografie a mluvené slovo /
photography and narrator
ve spolupráci s Evropským festivalem
filozofie / in cooperation with the
European Festival of Philosophy

7/6

Lednicko-valtický areál, Pálava / Lednice-Valtice area, Pálava region

10.00–17.00 / 10.00am–5.00 pm
HUDBA NA KOLE / MUSIC ON BIKE

7/6

Valtice

zámek, divadlo, 19.30 /
Château, theatre, 7.30 pm
LES VIOLONS DE BRUXELLES
TCHA LIMBERGER /
um. vedoucí / art. director

8/6

Lysice

nádvoří zámku, 19.30 /
Château courtyard, 7.30 pm
LES VIOLONS DE BRUXELLES
TCHA LIMBERGER /
um. vedoucí / art. director

9/6

Náměšť nad Oslavou

zámecká kaple, 19.30 /
Château chapel, 7.30 pm
THOMAS BAETÉ / viola da gamba

10/6

Kyjov

kostel Nanebevzetí Panny Marie,
19.30 / Church of the Assumption
of the Virgin Mary, 7.30 pm
UTOPIA ENSEMBLE

10/6

Moravský Krumlov

zámek, 19.30 / Château, 7.30 pm
ANEŽKA NOVÁKOVÁ /
perkuse / percussion
GEERTJE KARPEZ /
perkuse / percussion

11/6

Žďár nad Sázavou

bazilika Nanebevzetí Panny Marie
a sv. Mikuláše, 19.30 / Basilica
of the Assumption of the Virgin
Mary and St. Nicholas, 7.30 pm
TOM VAN DER PLAS / varhany / organ
OONA VAN AKEN / tanec / dance

12/6

Boskovice

kostel sv. Jakuba Staršího,
19.30 / Church of St. James
the Greater, 7.30 pm
CURRENDE
ERIK VAN NEVEL /
um. vedoucí / art. director

13/6

Bystřice nad Pernštejnem

kostel sv. Vavřince, 19.30 /
Church of St. Lawrence, 7.30 pm
CURRENDE
ERIK VAN NEVEL /
um. vedoucí / art. director

13/6

Lomnice

zámek, 19.30 / Château, 7.30 pm
EMMA WILLS / kytara / guitar
ve spolupráci s městem Tišnov /
in cooperation with town Tišnov

14/6

Telč

Panský dvůr, 19.30 /
Manor House, 7.30 pm
ZEFIRO TORNA
JURGEN DE BRUYN /
um. vedoucí / art. director

14/6

Ivančice

radnice, 19.30 / Town hall, 7.30 pm
DUO COMO

15/6

Rájec-Jestřebí

zámek, Slavnostní sál, 19.30 /
Château, Ceremonial Hall, 7.30 pm
JAN MICHIELS / klavír / piano

15/6

**Jaroměřice nad
Rokytnou**

zámek, 19.30 / Château, 7.30 pm
ZEFIRO TORNA
JURGEN DE BRUYN/
um. vedoucí / art. director

16/6

Milotice

zámek, 19.30 / Château, 7.30 pm
DUO AZNĚM
LIEVE DE SADELEER / zvukové
efekty / sound effects
ve spolupráci s městem Kyjov /
in cooperation with town of Kyjov

17/6

Velké Meziříčí

zámek, 19.30 / Château, 7.30 pm
JOS VAN IMMERSEEL /
cembalo / harpsichord

17/6

Kroměříž

zámek, 19.30 / Château, 7.30 pm
LES MUSICIENS DE SAINT-JULIEN
FRANÇOIS LAZAREVITCH /
umělecký vedoucí / art. director

18/6

Kurdějov

Art Wine Hall, 19.30 / 7.30 pm
LES MUSICIENS DE SAINT-JULIEN
FRANÇOIS LAZAREVITCH /
umělecký vedoucí / art. director
ve spolupráci s městem
Hustopeče / in cooperation
with town of Hustopeče

19/6

Přerov

areál Osmek, sál Varna, 19.00 /
Osmek, Varna hall, 7.00 pm
INNERWOUD
PIETER-JAN VAN ASSCHE /
kontrabas / double bass

20/6

Náměšť nad Oslavou

zámecká knihovna, 19.30 /
Château library, 7.30 pm
NEVERMIND

21/6

Moravský Krumlov

zámecká kaple, 19.30 /
Château chapel, 7.30 pm
VOX LUMINIS
LIONEL MEUNIER /
um. vedoucí / art. director

21/6

Slavkov u Brna

zámek, Historický sál, 19.30 /
Château, Historical hall, 7.30 pm
JEAN RONDEAU /
cembalo / harpsichord

22/6

Brno

Konvent Milosrdných bratří,
19.30 / Convent of Merciful
Brothers, 7.30 pm
A NOCTE TEMPORIS
REINOUD VAN MECHELEN /
umělecký vedoucí, tenor
/ art. director, tenor

22/6

Křtiny

poutní kostel Jména Panny Marie,
17.00 / Pilgrimage Church of the
Name of the Virgin Mary, 5.00 pm
JEAN RONDEAU / varhany / organ
ve spolupráci s festivalem
Křtinský hudební čtyřlístek /
in cooperation with the „Křtinský
hudební čtyřlístek“ festival

23/6

**Státní hrad Pernštejn
/ State Castle
Pernštejn**

Rytířský sál, 19.30 /
Knight's Hall, 7.30 pm
Koncert Národního památkového
ústavu / Concert of the National
Heritage Institute
A NOCTE TEMPORIS
REINOUD VAN MECHELEN /
umělecký vedoucí, tenor
/ art. director, tenor
ve spolupráci s městem Bystřice nad
Pernštejnem / in cooperation with
town of Bystřice nad Pernštejnem

24/6

Žďár nad Sázavou

poutní kostel sv. Jana Nepomuckého
na Zelené hoře a bazilika Nanebevzetí
Panny Marie a sv. Mikuláše, 19.00 /
Pilgrimage Church of St. John
of Nepomuk at Zelená Hora
and the Basilica of the Assumption
of the Virgin Mary and St.
Nicholas, 7.00 pm
KATTA / varhany / organ
SOCIETAS INCOGNITORUM
EDUARD TOMAŠTÍK /
um. vedoucí / art. director

25/6

Lysice

zámek, Sala terrena, 18.00 /
Château, Sala terrena, 6.00 pm
FLORIS DE RYCKER / loutna / lute

25/6

Boskovice

zámek, 19.30 / Château, 7.30 pm
LE PAVILLON DE MUSIQUE
ANN CNOP / um. vedoucí
/ art. director
BARTHOLD KUIJKEN / traverso

26/6

Brno

Divadlo na Orlí, 19.30 / Theatre
on Orlí Street, 7.30 pm
JEAN RONDEAU / klavír / piano
TANCRÈDE D. KUMMER / bicí / drums
SILOUANE COLMET DAÂGE /
zvuková režie / sound direction

26/6

Rájec-Jestřebí

zámek, Slavnostní sál, 19.30 /
Château, Ceremonial hall, 7.30 pm
LE PAVILLON DE MUSIQUE
ANN CNOP / um. vedoucí
/ art. director
BARTHOLD KUIJKEN / traverso

27/6

Retz

dominikánský kostel, 19.00 /
Dominican church, 7.00 pm
Závěrečný koncert / Closing concert
BRYGGEN
JOLENTE DE MAEYER /
um. vedoucí / art. director
ve spolupráci s Festivalem Retz
a Hudebním festivalem Znojmo /
in cooperation with Retz Festival
and the Znojmo Music Festival

změna programu vyhrazena /
program subject to change

31/5 19³⁰

Předklášteří

Porta coeli

Ve spolupráci s městem Tišnov /
In cooperation with the town Tišnov

Graindelavoix

Teodora Tommasi, Florencia Menconi,
Andrew Hallock, Albert Riera,
Marius Peterson, Tomàs Maxé, Arnout Malfiet

Björn Schmelzer / umělecký vedoucí /
artistic direction

Polyfonie anno 1400 / Polyphony anno 1400

Guillaume de Machaut: Sanctus (Messe de Nostre Dame)

Solage: Fumeux fume

Matteo da Perugia: Hélas Avril

Mattheus de Sancto Johanne: Science na nul annemi

Guillaume de Machaut: Agnus Dei (Messe de Nostre Dame)

Jacob de Senleches: Je me merveil

Johannes Ciconia: Le ray au soleyl

Galiot (Giangaleazzo Visconti?): En attendant d'amer

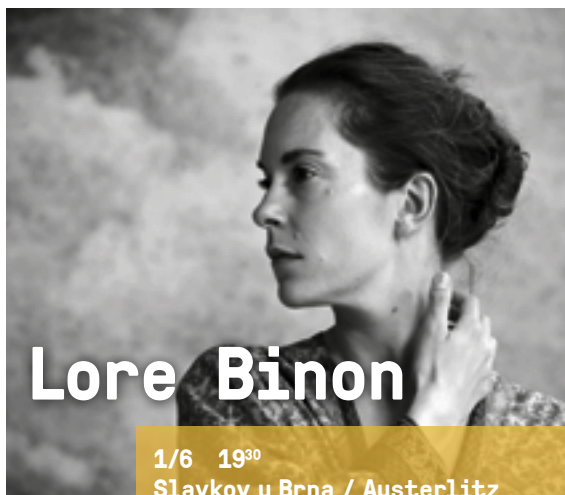
Jean Hanelle: Hodie puer nascitur / Homo Mortalis

Graindelavoix

Björn Schmelzer

Slavnostní zahajovací koncert
Cereimonial opening concert

Lore Binon

1/6 19³⁰

Slavkov u Brna / Austerlitz
zámek, Rubensův sál /
Château, Rubens Hall

Het Collectief

Thomas Dieltjens / klavír / piano
Martijn Vink / violoncello / cello

Lore Binon
soprán / soprano

Het Collectief

Jean-Luc Fauchamps: Les amours
de madame Tchabaï / Lásky paní
Čabajové
Luciano Berio: Les mots sont allés
Georg Crumb: Apparition, Elegiac
songs and vocalises
Leoš Janáček: Pohádka / Fairy Tale
Dmitrij Šostakovič: Oféliina píseň
/ Dmitri Shostakovich: Ofelia Song
Leoš Janáček: V mých / In the Mist

Graindelavoix

Björn Schmelzer

2/6 19³⁰

Ivančice

kostel Nanebevzetí Panny Marie /
Church of the Assumption of the Virgin
Mary

Graindelavoix

**Andrew Hallock, Albert Riera,
Marius Peterson, Arnout Malfliet**

Björn Schmelzer
umělecký vedoucí / artistic
direction

**Od Binchoise k Josquinovi: rodokmen
franko-vlámské polyfonie /**

**From Binchois to Josquin: a polyphonic
genealogy of the franco-flamands**

Gilles Binchois: Agnus Dei
Johannes Ockeghem: Mort tu as navré
(Déploration sur la mort de Binchois) /
Alma Redemptoris mater
Josquin Desprez: O admirabile
commercium / Quando natus est
Jacob Obrecht: Salve regina
Josquin Desprez: Sanctus (Missa pange
Lingua)
Loyset Compère: Verbum supernum /
O salutaris hostia
Josquin Desprez: Agnus Dei (Missa Pange
lingua)

Cappella Mariana

Vojtěch Semerád

3/6 19³⁰

Hustopeče

kostel sv. Václava a Anežky České
/ Church of St. Wenceslas
and St. Agnes of Bohemia

Cappella Mariana

Hana Blažíková / soprán /
soprano

Daniela Čermáková / alt / alto

Tomáš Lajtkep, Ondřej Holub /
tenor

Jaromír Nosek / bas / bass

Vojtěch Semerád

tenor, umělecký vedoucí /
tenor, artistic direction

Zrcadlo Johannese Tourouta / Vlámská
polyfonie v renesančních Čechách

The mirror of Johannes Tourout / Flemish
polyphony in Renaissance Bohemia

Heinrich Isaac: Missa „Chargé de deul“ Kyrie,
Gloria

Johannes Tourout: O gloriosa regina mundi /
O florens rosa

Johannes Tourout: Missa 'sine Kyrie' Credo
Anonymous: Ave Maria-Ave ancilla

Johannes Tourout: Virgo restauratrix

Johannes Tourout: Missa 'sine Kyrie' *Sanctus*

Gaspar van Weerbeke: O lumen

Johannes Tourout: O castitatis liliū /

O generosa nata David

Anonymous: Michael praepositus / O Altissime

Johannes Ghiselin: O gloriosa domina

Gaspar van Weerbeke: Salus eterna

Johannes Tourout: Nova instant cantica

4/6 19³⁰

Kuřim

kostel sv. Maří Magdalény /
Church of St. Mary Magdalene

Rýnský

Vojtěch Jakl / housle / violin

Elias Conrad / theorba /
theorbo

Irene González Roldán /
cembalo / harpsichord

Bound to Nothing

Ignazio Albertini: Sonata V

Nicolaus à Kempis: Symphonia VI

Domenico Giovanni Antonio Pandolfi

Mealli: Sonata Sesta: La Sabbatina

Sonata Terza: La Melana

Ignazio Albertini: Sonata VI

Domenico Giovanni Antonio Pandolfi

Mealli: Sonata Quinta: La Clemente

Nicolaus à Kempis: Symphonia II

Ignazio Albertini: Sonata X

Rýnský

V rámci programu / Within

Sollazzo Ensemble

Anna Danilevskaia

5/6 19³⁰

Mikulov

zámek, Nástupní sál / Château,
Entrance Hall

Sollazzo Ensemble

Carine Tinney / soprán /
soprano

Jonatan Alvarado,
Lior Leibovici / tenor

Christoph Sommer / loutna /
lute

Filipa Meneses / vihuela de
arco

Anna Danilevskaia

vihuela de arco, umělecká
vedoucí / artistic direction

Lovaňský zpěvník / The Leuven Chansonnier

Vraiz amans pour dieu suppliez
J'ay des semblans tant que je vueil
Barbingant: L'omme bany de sa
plaisance

Se vous voulez

Antoine Busnoys: Quant iay au cuer
aucun contraire

Donnez laumosne chiere Dame

Walter Frye: Tout a par moy affin qu'on
ne me voye

En attendant vostre venue

Gilles Mureau: Je ne fays plus, je ne dys
ne escrips

Henri Philpet le vert me fait porter

Antoine Busnoys/Johannes Ockeghem:

Quant ce vendra

P. Convert: Se mieulx ne vient

Ravy d'amours despourveu de bon sens

Firminus Caron/ Antoine Busnoys: Cent
mil escuz

Ve spolupráci / In cooperation:

Lieve Blancquaert

Tirbutina Ensemble Barbora Kabátková

6/6 20⁰⁰

Velké Meziříčí

kostel sv. Mikuláše / Church of
St. Nicolas

Tirbutina Ensemble

Ivana Bilej Brouková, Tereza
Böhmová / soprán / soprano

Daniela Čermáková, Anna
Chadimová Havlíková, Kamila
Mazalová / alt / alto

Barbora Kabátková
soprán, umělecká vedoucí /
soprano, artistic direction

Lieve Blancquaert

fotografie, mluvené slovo /
photos, narrator

Ecce femina Příběh života / Story of Life

Narození / Birth

Ukolébavka / Lullaby Huli, belí, usni

Offertorium Exsulta satis filia Sion

Antifona Ecce, virgo concipiet – Ps. 18

Moteto Ave, dei genitrix Codex Speciálník

Panenství / Virginité

Sekvence Virgines egregie

Sanctus super Gaude quam magnificat

Sňatek / Wedding

Antifona Descendi in ortum nucum

Responsorium Sicut cedrus exaltata sum

Alelluia Que est ista Codex Lax Huelgas

Antifona Anima mea liquefacta est

Smrt / Death

Tractus Emitte Spiritum – tropus

Suspirant mentes

Leich Ach, homo perpende fragilis – Ach,

seculi vana gloria

Antiphona Audiví vocem – Ps. Levabo

oculos meos

Prosa Portum in ultimo Codex Calixtinus

Nocleh po smrti

Ve spolupráci /
In cooperation:

Hudba na kole Music On Bike

7/6 10⁰⁰–17⁰⁰

Lednicko-valtický areál, Pálava /
Lednice-Valtice Area, Pálava region

Hudba na kole / Music on bike

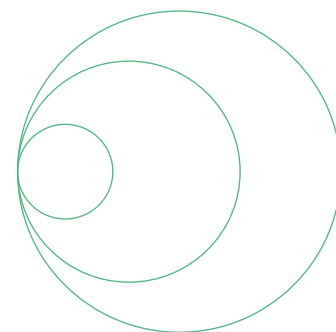
Doprovodný program / Off programme

10. ročník oblíbeného, v rámci ČR ojedinělého projektu spojujícího hudbu různých žánrů, cykloturistiku a poznávání atraktivních turistických zajímavostí a místní gastronomie. Projekt je vhodný pro všechny věkové kategorie, vstup na koncerty zdarma, trasu si účastníci vyberou sami podle svého hudebního vkusu a fyzické zdatnosti. Více na str. 50.

The 10th year of the popular, in the Czech Republic unique project, combining music of various genres, cycling and exploring attractive tourist attractions and local gastronomy. The project is suitable for all ages, admission to the concerts is free, the participants choose their own route according to their musical preferences and physical fitness. Details on page 50.

Les Violons de Bruxelles Tcha Limberger

7/6 19³⁰

Valtice

Barokní divadlo / Baroque theatre

8/6 19³⁰

Lysice

nádvoří zámku / Château courtyard

Les Violons de Bruxelles

Tcha Limberger

housle, zpěv, umělecký vedoucí /
violin, voice, artistic leader

Renaud Crols / housle / violin

Alexandre Tripodi / viola

Samuel Gerstmans / kontrabas /
double bass

Renaud Dardenne / kytara / guitar

**Bruselské housle / Violins from
Brussels**

Alexandre Tripodi: Fantaisie

Renaud Dardenne: Carrousel /

Djangofolies / Anselade

Tcha Limberger: Ombre et lumière /

Irisha / Swing12012 / Tcharanguito

Renaud Dardenne: Tourments

Tcha Limberger: Rosario Swing

9/6 19³⁰

Náměšť nad Oslavou

zámecká kaple / Château Chapel

Thomas Baeté

viola da gamba

On Solitude

Mr de Sainte-Colombe le père:

Chaconne en ré mineur

Richartz de Berbesieu: Atressí com
l'olifanz

Mr de Sainte-Colombe le fils:

Prélude en Mi mineur

Philippe Hersant: Le Chemin de
Jérusalem

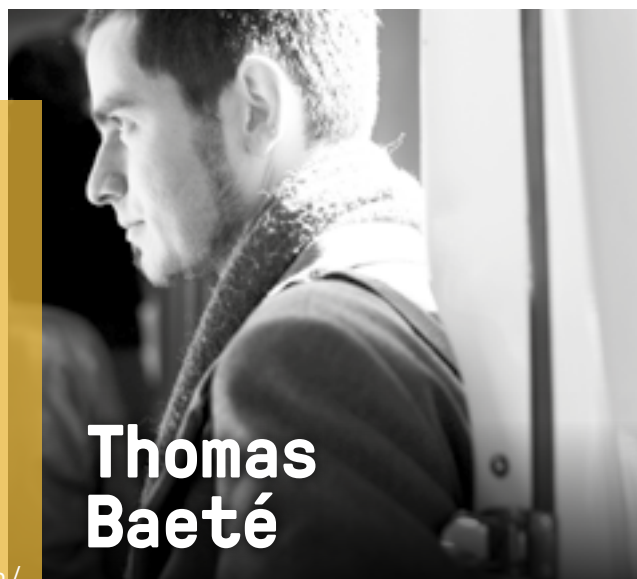
Henry Purcell: O Solitude

Tobias Hume: Good againe

Soleta so yo ací (katalánský anonym /
Catalan anonymous)

Barbara (Monique Andrée Serf):

La Solitude

Thomas Baeté

Utopia Ensemble

10/6 19³⁰

Kyjov

kostel Nanebevzetí Panny Marie /
Church of the Assumption of the
Virgin Mary

Utopia Ensemble

Michaela Riener / mezzosoprán
/ mezzo-soprano

Bart Uvyn / kontratenor /
countertenor

Adriaan De Koster / tenor

Lieven Termont / baryton /
baritone

Guillaume Olry / bas / bass

Salve Susato

Tielman Susato: Mille regretz fera mon
povre cuer

Thomas Crecquillon: Je suis aymé de la plus
belle / Mort m'a privé

Nicolas Gombert: Triste départ

Tielman Susato: Mon Amy (Ronde)

Josquin Desprez: Mille regretz

Tielman Susato: Les miens aussi (Résponce
à Mille regretz de Josquin) / Si de present

peine j'endure / Salve quae roseo serto
(prima pars) / Missa In illo tempore – Sanctus

Hoboecken dans (Ronde)

Jean Lecocq: Le bergier et la bergiere

Tielman Susato: O wrede fortune ghy

Jacobus Clemens: Een Venus schoon

Orlandus Lassus: Perch'io veggio /

Madonna, mia pieta

Tielman Susato: Wo bistu (Ronde) / Ronde /

Missa In illo tempore – Agnus Dei

Pere eternal (prière après le repas)

**Anežka
Nováková**

10/6 19³⁰

Moravský Krumlov

zámek / Chateau

Anežka Nováková

perkuse / percussion

Geertje Karpez

perkuse / percussion

Bicí bez hranic

Bill Molenhof: One Notch Higher

Keiko Abe: Wind in the Bamboo Grove

Casey Cangelosi: Meditation No. 2

Philip Glass: Mad Rush

Nicolas Martyniow: Tchik

Bart Quartier: From the Cradle / Merry

Go Round / Slip'n'Slide

Benjamin Holmes: Crossing

**Geertje
Karpez**

11/6 19³⁰

Žďár nad Sázavou

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie
a sv. Mikuláše / Basilica of the
Assumption of Virgin Mary and
St. Nicolas

Tom Van Der Plas

varhany / orgue

Oona Van Aken

tanec / dance

Axis Mundi

John Dunstable: Sub Tuam
Protectionem

Peeter Cornet: Fantasia Primi Toni

Johann Sebastian Bach: Sonata

in d BWV 964 *Fuga*

Georg Böhm: Jesu, du bist allzu schöne

Philip Glass: Mad Rush

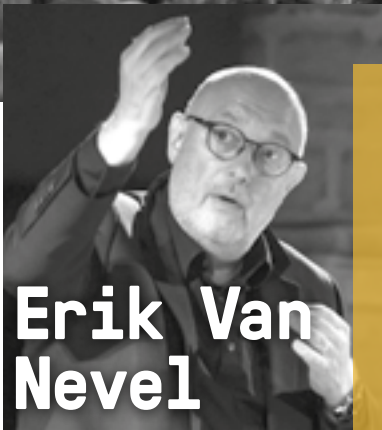

**Tom Van
Der Plas**

**Oona Van
Aken**

Currende

**Erik Van
Nevel**

12/6 / 19³⁰

Boskovice

kostel sv. Jakuba staršího /
Church of St. James the Greater

13/6 / 19³⁰

Bystřice nad Pernštejnem

kostel sv. Vavřince / Church of
St. Laurentius

Currende

Emilie de Voght, Renate
Weytjens / soprán / soprano

Kerlijne Van Nevel, Clare
Wilkinson / mezzosoprán /
mezzosoprano

Han Helsen, Roel Van Sevenant
/ tenor

Reinhard Andries, Arnout
Malfliet / bas / bass

Erik Van Nevel

koncepce programu, umělecký
vedoucí / programme concept,
artistic direction

Upon the Chant

Erik Van Nevel: Upon the Chant
Introitus / Missa pro defunctis /
Beata Maria Virginis

Lupus Hellinck: An Wasserflüssen
Babylon

Erik Van Nevel: Plorans ploravit

William Byrd: Civitas sancti tui

Carlo Gesualdo: O vos omnes

Heinrich Schütz: An den Wassern
zu Babel à 8, SWV 37

Erik Van Nevel: In exitu Israel

13/6 19³⁰

Lomnice

zámek / Château

Ve spolupráci s městem Tišnov /

In cooperation with the town Tišnov

Emma Wills

kytara / guitar

4-7-8

John Dowland: Preludium 98

Emmanuel Adriaenssen: Fantasia 3

Gaspar Sanz: Española & Canarios

J. S. Bach: Prelude BWV 998

Eduardo Sainz de la Maza: Campanas de Alba

Marc Ribot: Bateau (arr. Emma Wills)

Eduardo Sainz de la Maza: Homenaje a la guitarra

Francis Poulenc: Sarabande pour guitare

Frédéric Mompou: Canciones y danzas

No. 6: Canción & Ritmado

Joni Mitchell: Blue

Emma Wills

Duo Como

14/6 19³⁰

Ivančice

Radnice / Town Hall

Duo Como

Emma Wills

kytara / guitar

Sebastian Enriques

akordeon / accordion

Douce joie / Sladká radost

Laurita (arr. Duo Como)

Johann Sebastian Bach: Aria & Goldberg

Variations I, VI (arr. Duo Como)

Rossen Balkanski: Scherzo

Korrontzi: Fandango (arr. Duo Como)

Ludovico Einaudi: Elegy for the Arctic

(arr. Sebastian Enriques)

Ennio Morricone: Cinema Paradiso

(arr. Duo Como)

Marc Perrone: Esperanza

Astor Piazzolla: Tango Suite No.3

Sivuca & Gloria Gadelha: Feira de Mangaio

(arr. Duo Como)

Gus Viseur: Douce Joie

Zefiro Torna Jurgen De bruyn

14/6 19³⁰

Telč

Panský dvůr / Manor House

15/6 19³⁰

Jaroměřice nad Rokytnou
zámek / Chateau

Zefiro Torna

Elly Aerden

zpěv, sibiřská harfa /
vocals, chatkhan

Jowan Merckx / zobcové flétny,
francouzské dudy, křídlovka,
perkuse, ukulele, kompozice
/ recorders, French bagpipes,
flugelhorn, percussion,
ukulele, vocals, compositions

Raphaël De Cock / irské dudy,
bawu, kaval, hardangerské
housle, dvojité harmonické
flétny, židovská harfa, duduk,
difonický zpěv / uilleann
pipes, bawu, kaval, Hardanger
fiddle, harmonic flutes, Jew's
harp, duduk, overtone singing

Philippe Laloy / flétny,
soprán saxofon, kompozice /
flutes, soprano saxophone,
compositions

Jean-Philippe Poncin /
klarinet, basklarinet /
clarinet, bass clarinet

Jurgen De bruyn / loutna,
barokní kytara, chitarrone,
zpěv, umělecký vedoucí
/ lute, baroque guitar,
chitarrone, vocals, artistic
direction

Balzám / Balsam

Hildegard von Bingen:

O spectabiles viri

Jowan Merckx: La rosée de larmes

Jowan Merckx: Sous le noyer

Philippe Laloy: Les roses de Saadi

Jowan Merckx: A un lilas

Raphaël De Cock: Yggdrasil /

Fossegangar

Guillaume du Fay: Balsamus
et munda cera

Jowan Merckx, arr. Jurgen

De bruyn: Purior in vicis

Jowan Merckx: Sous le figuier

Els Van Laethem, Bert Van

Laethem: Où rien ne bouge

Meninas vamos à murta

portugalská lidová / trad. Portugal,

arr. Jowan Merckx

Jowan Merckx, arr. Philippe Laloy:

Artemisia absinthium

To yasemí řecká lidová /

trad. Greece

15/6 19³⁰

Rájec-Jestřebí

zámek, Slavnostní sál / Château,
Ceremony Hall

Jan Michiels
klavír / piano

Slovanská duše

Antonín Dvořák: Poetické nálady op. 85
/ Poetic Tone Pictures, Op. 85 (výběr /
selection)

Leoš Janáček: Po zarostlém chodníčku
/ On an overgrown path (výběr /
selection)

Kris Defoort: DEDICATIO XIV ...le réel
transfiguré par l'émotion du souvenir...
(2023)

DEDICATIO VI Treasure of emotions

Antonín Dvořák: Dumka / Furiant op. 12

Kris Defoort: DEDICATIO III Lonely men

Antonín Dvořák: Humoresky op.

101 / Humoresques Op. 101 (výběr /
selection)

Kris Defoort: DEDICATIO XVIII ... silence
précieux...

Jan Michiels

16/6 19³⁰

Milotice

zámek / Château

Ve spolupráci s městem Kyjov /
In cooperation with the town Kyjov

Duo Aznèm

Astrid Wauters / violoncello
/ cello

Mathilde Wauters / harfa / harp

Lieve De Sadeleer
zvukové efekty / live
electronics

Kalimat

Call to prayer (anonym / anonymous)

Ernest Bloch: Prayer

Vittorio Monti: Čardáš / Czardas

Karim Baggili: Moto Trankil

Frédéric Chopin: Nocturne

Johann Sebastian Bach: Allemande
(ze 2. suity pro violoncello / from Suite
for cello No. 2)

Henriette Renié: Contemplation

Song of the Birds (anonym /
anonymous)

Majda El Roumi: Kalimat

Arvo Pärt: Spiegel im Spiegel

Duo Aznèm

Lieve De Sadeleer

17/6 19³⁰

Velké Meziříčí

zámecká jídelna / Château
Dining Hall

Jos van Immerseel

cembalo / harpsichord

Peter Philips: Amarilli di Julio
Romano

John Bull: In Nomine IX

Abraham van den Kerckhoven:
Preludium & Fuga in d

Joseph Fiocco: Andante & Vivace

Johann Sebastian Bach: Sonate
d moll BWV 1003 (Adagio / Fuga)

Jacques Duphy: La Forqueray
& Chaconne

**Jos van
Immerseel**

Les Musiciens de Saint-Julien

François Lazarevitch

17/6 19³⁰

Kroměříž

zámek, Obrazárna / Château, Gallery

18/6 19³⁰

Kurdějov

Art Wine Hall

Ve spolupráci s městem Hustopeče /
In cooperation with the town of Hustopeče

Les Musiciens de Saint-Julien

Hélène Richaud / zpěv, violoncello
/ voice, cello

Josef Žák, Amaryllis Billet /
housle, violin

Iurie Morar / cimbál / dulcimer

Pierre Rigopoulos / zarb, prstové
činelky / sagattes, davul & perkuse

François Lazarevitch / flétna,
frula, fujara, dudy, umělecký
vedoucí / flute, frula, fluier,
bagpipes, artistic direction

Beauté barbare / Barbarská krása

Suita tradičních polských melodií /
Suite of traditional Polish melodies
Georg Philipp Telemann: Hanaský –
Rondeau Hanacoise

Dyž sem šla z kostela lidová moravská /
trad. Moravie

Georg Philipp Telemann: Konzert D dur,
pro flétnu, smyčce a continuo / Concerto
in D Major, for flute, string and continuo
Suita tanců z Uhrovecké sbírky / Suite of
dances from the Uhrovec Collection
Suita z Roztockého rukopisu / Suite from
the Roztock Manuscript

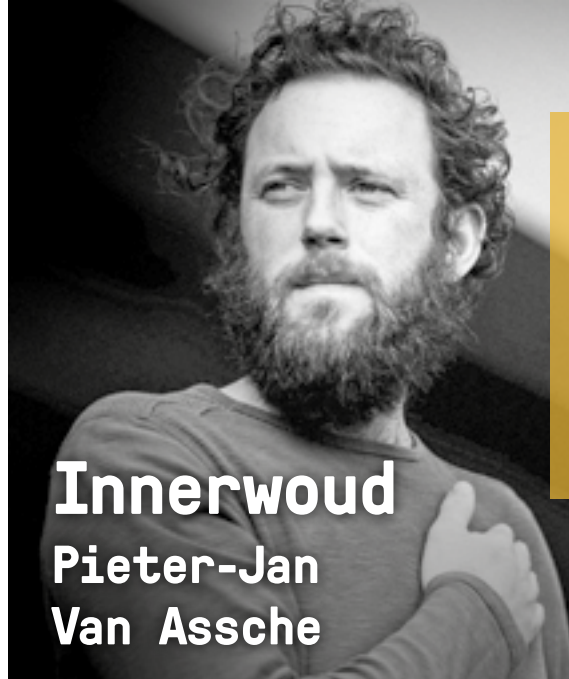
Georg Philipp Telemann: Úryvky ze suit
pro orchestr / Excerpts from suites for
orchestra

Janičáři / Janissaries – Mezzetin en Turc
Jean-Pierre Drouet: Détour Autour (2016,
zarb solo)

Nisko slonko lidová z oblasti Kurpie / trad.
from Kurpie region

Georg Philipp Telemann: Trio č. 3 h moll /
Trio No. 3 in B Minor

Vešelo se dzivce slovenská lidová / trad.
Slovakie

Innerwoud

Pieter-Jan Van Assche

čt 19/6 19⁰⁰

Přerov

tovární areál Osmek,
sál Varna / Osmek factory
complex, Varna Hall

Pieter-Jan Van Assche

kontrabas / double
bass

Innerwoud

Ve spolupráci / In cooperation:

Nevermind

20/6 19³⁰

Náměšť nad Oslavou

zámecká knihovna / Château
library

Nevermind

Anna Besson / flétna / flute

Louis Creac'h / housle / violin

Robin Pharo / viola da gamba

Jean Rondeau / cembalo,
varhanní pozitiv /
harpsichord, positive organ

rezidenční umělec / artist
in residence

Transkripce **Goldbergových variací**

BWV 988 Johanna Sebastiana

Bacha vytvořená souborem
Nevermind pro housle, flétnu, violu
da gamba a basso continuo.

Transkripce pod vedením:

Robin Pharo & Jean Rondeau

Odpovědný redaktor: Robin Pharo /

Transcription by Nevermind of the

Goldberg Variations BWV 988

by Johann Sebastian Bach,
for violin, flute, viola da gamba
and basso continuo.

Transcription: Robin Pharo
& Jean Rondeau

Editor in chief: Robin Pharo

21/6 19³⁰

Moravský Krumlov

zámecká kaple / Castle Chapel

Vox Luminis

**Victoria Cassano, Erika Tandiono,
Zsuzsi Tóth, Caroline Weynants** /
soprán / soprano

Sophia Faltas, Jan Kullmann / alt
/ alto

**Philippe Froeliger, Jacob
Lawrence, João Moreira** / tenor

Roland Faust / bas / bass

Anthony Romaniuk / varhany / organ

Ricardo Rodriguez Miranda / viola
da gamba

Lionel Meunier / bas, umělecký
vedoucí / bass, artistic direction

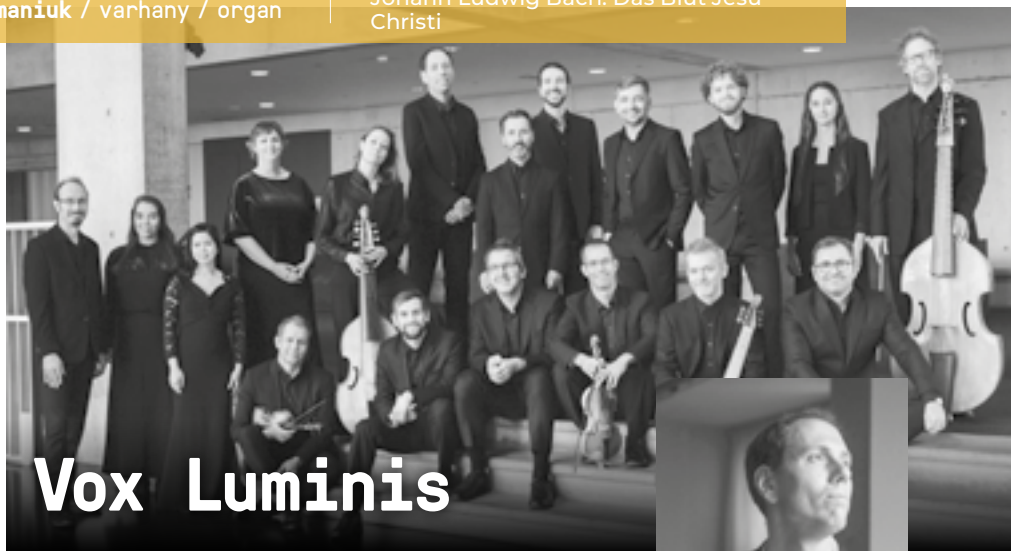
Bachovská dynastie / Bach Dynasty

Johann Bach: Unser Leben ist ein
Schatten

Johann Michael Bach: Herr, ich warte auf
dein Heil / Sei Lieber Tag willkommen /
Nun Treten wir ins neue Jahr / Halt was
du hast

Johann Christoph Bach: Der Mensch von
Weibe geboren / Fürchte dich nicht /
Lieber Herr Gott, wecke uns auf

Johann Ludwig Bach: Das Blut Jesu
Christi

Vox Luminis

**Lionel
Meunier**

21/6 19³⁰

Slavkov u Brna / Austerlitz

zámek, Historický sál /
Chateau, Historical Hall

Jean Rondeau

cembalo / harpsichord

rezidenční umělec / artist
in residence

Johann Sebastian Bach

Goldbergovy variace / Goldberg
Variations BWV 988

**Jean
Rondeau**

22/6 17⁰⁰

Křtiny

poutní kostel Jména Panny
Marie / Pilgrimage Church of
the Name of the Virgin Mary

Jean Rondeau

varhany / organ

rezidenční umělec / artist
in residence

Johann Sebastian Bach:

Goldbergovy variace / Goldberg
Variations BWV 988

Ve spolupráci / In cooperation:

a nocte temporis

Reinoud Van Mechelen

22/6 19³⁰

Brno

Sál Milosrdných bratří /
Concert Hall of the Merciful
brothers

23/6 19³⁰

**Státní hrad Pernštejn / State
castle Pernštejn**

Rytířský sál / Knight's Hall

Koncert Národního památkového
ústavu / Concert of the National
Heritage Institute

Ve spolupráci s městem Bystřice
nad Pernštejnem / In cooperation
with Bystřice nad Pernštejnem

a nocte temporis

Anna Besson / traverso

Myriam Rignol / viola da gamba

**Béatrice Martin / cembalo /
harpsichord**

**Simon Linné / theorba /
theorbo**

**Reinoud Van Mechelen / tenor,
umělecký vedoucí / artistic
direction**

Oh, ma belle brunette

Ballard, Brunetes ou petits airs
tendres

Airs sérieux et à boire de Monsieur
Cochereau: Plaignez-vous ma Muzette
Hotteterre, L'Art de Préluder:

Prélude en sol mineur

Pièces de violes troisième livre 1711:

Sarabande / Gavotte en rondeau

Robert de Visée: Suite en la mineur

/ Chaconne

Joseph Valette de Montigny,

Recueil d'airs sérieux et à boire:

Calme mes déplaisirs

François Couperin: Les bergeries,

Naïvement

J.-F. Dandrieu: Le Concert des

Oiseaux, Le Ramage

Monsieur de la Feronnerie, Airs

sérieux et à boire: Suspendez

quelques temps

Katta

Societas Incognitorum

24/6 19⁰⁰

Žďár nad Sázavou

poutní kostel sv. Jana Nepomuckého
na Zelené hoře a bazilika
Nanebevzetí Panny Marie
a sv. Mikuláše / Pilgrimage
Church of St. John of Nepomuk
on Zelená hora and Basilica
of the Assumption of the Virgin
Mary and St. Nicholas

Katta

varhany / organ

Societas Incognitorum

Yveta Fendrichová / soprán /
soprano

Kateřina Šujanová / alt / alto

Ondřej Můčka / tenor

Martin Šujan / bas / bass

Eduard Tomašík

tenor, umělecký vedoucí /
tenor, artistic direction

Katta: Missa Organi (světová
premiéra / world premiere)
Phillipo de Monte: Su L'alte eterne
ruote à 5
Lamberto de Sayve: Domine non
est exaltatum à 5
Johann Knöfel: Veni Sancte
Spiritus à 5
Georg Muffat: Toccata duodecima
et ultima

**Floris
De Rycker**

25/6 18⁰⁰

Lysice

zámek / château

Sala terrena

Floris de Rycker

loutna, theorba / lute, theorbo

V zahradě tak zelené / In a garden so green

Pierre Attaignant: Haulberroys

The three ravens lidová / traditional

Frie J. Jacobs: Theme for the dancing goat

In a garden so green lidová / traditional

The flowers of the forest lidová / traditional

Nick Drake: Fruit tree

Frie J. Jacobs: Rain in the ears, drizzle in the eyes

JJ Cale: Magnolia

Francis Cutting: The squirrel's toy / Galliard /

Greensleeves / Almain

Adrian Le Roy: Branles de Poictou / Pied de
cheval

Frie J. Jacobs: Music for wind

Adriaen Valerius: Schoonste Nimphe van het
Wout / Onder de linde grune

Elias Mertel: The voice of the earth / Spectri
eiusdem sonus nocturnus

25/6 19³⁰
Boskovice
zámek / chateau

26/6 19³⁰
Rájec-Jestřebí
zámek / Chateau

Le Pavillon de Musique

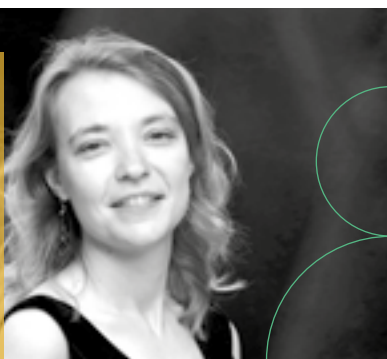
Ann Cnop
housle, umělecká vedoucí /
violin, artistic direction

Frans Vos / viola

Mathilde Wolfs / violoncello /
cello

Barthold Kuijken
traverso

Wolfgang Amadeus Mozart
Flétnové kvartety / Flute Quartets
Quartet in C
Quartet in A
Quartet in G
Quartet in D

**Barthold
Kuijken**

**Le Pavillon
de Musique**

Jean Rondeau
Tancredi D. Kummer
Silouane Colmet Daâge

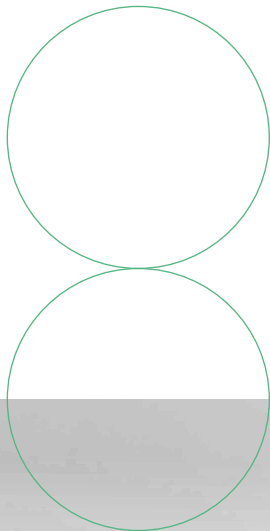
26/6 19³⁰
Brno
Divadlo na Orlí / Theatre
on Orlí Street

Jean Rondeau
klavír, pianino / piano,
pianino
rezidenční umělec / artist
in residence

Tancredi D. Kummer
bicí / percussion

Silouane Colmet Daâge
zvuková režie / sound
direction

UNDR

Bryggen Bruges strings

Jolente De Maeyer

**Slavnostní závěrečný koncert /
Ceremonial closing concert**

27/6 19⁰⁰

Retz

dominikánský kostel /
Dominican Church

Bryggen Bruges strings

Jolente De Maeyer

housle, umělecká vedoucí /
violin, artistic direction

Max Richter: The New Four Seasons:
Vivaldi Recomposed
Edvard Grieg: Z časů Holbergových
op. 40 (výběr) / From Holberg's
Time, Op. 40 (selection)

Ve spolupráci / In cooperation:

A black and white photograph of a bumblebee on a flowering branch, with a large yellow text overlay and decorative circles.

**Dopro
progr**

**vodňý
am**

HUDBA NA KOLE

7/6/2025

Lednicko-valtický areál a region Pálava
17 hudebních zastávek – hudba různých žánrů

Vstup zdarma

Soutěž o zajímavé ceny

Hudební vystoupení od 10⁰⁰ do 17⁰⁰ hod

www.hudbanakole.cz

Valtice

NÁMĚSTÍ SVOBODY
Sebranka Jazz Orchestra
10⁰⁰ hod – zahájení

CHATEAU VALTICE VINNÉ SKLEPY VALTICE –
VINAŘSKÁ STODOLA
Sakobi / jazz
Martin Opršál / marimba

KOLONÁDA NA REISTNĚ
Trombone Gangstars (Rakousko)

VINAŘSTVÍ OBELISK
Someday Orchestra / acoustic-crossover

LETOHRÁDEK BELVEDER
Señoritas / smyčcové kvarteto
Rýnský / barokní duo (v rámci projektu
S-EEEmerging)

DIANIN CHRÁM – RENDEZ-VOUS
Parforsní trio Zlín

Lednice

TŘI GRÁCIE
Šoulet / polka-punk
The 6 Fireballs / rock 'n' roll 50. let

NOVÝ DVŮR
Boris – Bubenický ORchechestr Ivo Samiece /
bubenická šou

APPOLONŮV CHRÁM
Shot-C / vokální soubor

LÁZEŇSKÁ KOLONÁDA
Gender Question / rock

HZ VINAŘSTVÍ
Isara / celt-folk-rock

Podivín

JANŮV HRAD
Weytora / středověká hudba

Hlohovec

FARMA NESYT
Hazafele / world music

Sedlec

SEDLICKÁ VÍNA – AREÁL VINAŘSTVÍ
CM Špica / lidová hudba

PENSION PANSKÁ SÝPKA
Perfect time / swing

Mikulov

GALERIE KONVENT
Mackie Messer Klezmer Band

LETOHRÁDEK PORTZ INSEL – VINAŘSTVÍ
CIBULKA
Kiksyland / dixík je prostě dixík

HUDBA NA KOLE / MUSIK AUF DEM FAHRRAD v Rakousku

Hudba na kole se letos opět koná v rakouském regionu Weinviertel ve spolupráci s partnerem Weinviertel Tourismus GmbH a v rámci programu Interreg Rakousko – Česká republika.

www.musik-auf-dem-fahrrad.at

Dido a Aeneas: Hlas budoucnosti

Festivalové prology s Nadačním fondem Magdaleny Kožené

25/5 od 16⁰⁰ a 20⁰⁰

barokní divadlo, zámek Valtice

29/5 od 19⁰⁰

zámek Lysice

**ZUŠ
OPEN**

Nadační fond
Magdaleny Kožené

Festivalová patronka Magdalena Kožená v roce 2016 založila nadační fond zaměřený na podporu budování pozice českých základních uměleckých škol jako prestižního a unikátního systému moderního uměleckého vzdělávání, který je klíčovým nositelem kultury celého našeho národa. Vlajkovou lodí fondu je bezpochyby celostátní festival ZUŠ Open, s nímž náš festival pravidelně spolupracuje. Právě tomuto příjemnému spojení vděčí náš letošní jubilejní program za další ozdobu: ve dvou festivalových městech proběhne trojice výjimečných prologů, a to ve velkolepé formě operní inscenace.

Projekt **Dido a Aeneas: Hlas budoucnosti** je unikátním scénickým provedením zkrácené

verze slavné barokní opery Henryho Purcella žáky základních uměleckých škol. Cílí na rozvoj uměleckého talentu umělců nejmladší generace, kterým díky spolupráci s respektovanými mentory a profesionálními umělci nabízí zcela výjimečnou příležitost. Zkušené vedení hudebními odborníky i znalci scénických umění barokní epochy poskytne mladým umělcům nejen technické zdokonalení, ale také vhled do inspirativního a komplexního světa fenoménu barokní opery.

Žáci ZUŠek dílo nastudovali v režii Jany Krajčovičové Tajovské, uměleckým ředitelem projektu je Martin Hroch.

www.zusopen.cz

www.nfkozena.cz

Dido a Aeneas Henryho Purcella v provedení žákyň a žáků základních uměleckých škol proběhlo ve dvou představeních v neděli 25/6 ve skvostném barokním divadle zámku ve Valticích.

GOLF FOR MUSIC

XII. Benefiční golfový turnaj

1–2/8 2025

Golf resort Kaskáda

Pod záštitou mezzosopranistky Magdaleny Kožené

Hlavním smyslem akce je získání finanční podpory pro organizaci hudebního festivalu Centus Moraviae a vytvoření ojedinělé společensko-sportovní události, při níž se golf bude snoubit s hudbou.

Když něco darujete, budete sami odměněni v emocionální rovině. Je to jen vnitřní pocit, nic na co byste si mohli sáhnout. Získáte ale smysl života a zažijete uspokojení...

Tony Myers, odborník na filantropii

Máte-li rádi golf a hudba je pro Vás inspirací, podpořte touto netradiční cestou festival Centus Moraviae.

Golf resort Kaskáda

Golf resort Kaskáda se nachází 15 km od centra Brna. V kouzelném údolí mezi městem Kuřim a obcí Jinačovice se rozkládá 27jamkové mistrovské hřiště rozložené na protilehlých stráních a kaskádovitě se svažuje do širokého podlouhlého údolí s potokem. Více než stohektarový prostor nabízí řadu přírodních krás. Návštěvníkům je vedle hřiště o 27 jamkách k dispozici 6jamkové veřejné golfové hřiště, 300 m dlouhý driving range a další tréninkové plochy. Komplexní zázemí resortu doplňuje čtyřhvězdičkový hotel, restaurace s terasou a výhledem na hřiště, moderní kongresové centrum a komorní útulné wellness centrum. Golf resort Kaskáda je nejen místem aktivního odpočinku, ale i výstavní síní pod širým nebem. Na hřišti jsou rozmístěny sochy Michala Gabriela a je zároveň dějištěm aktuálních výstav. Sochy jsou na hřišti usazeny citlivě tak, aby nebyly pro hráče překážkou, ale prostor esteticky dotvářely. Areál je volně přístupný milovníkům umění.

LORE
HOTELS & SPA

Noi Italia
PRIMA QUALITÀ D'ITALIA

Město Kuřim

IMOS
development

Václav Kočí

Sonus Colorum

Vernisáž: Art Wine Hall
Kurdějov, středa 18/6, 18³⁰

Perfume
2021, akryl na plátně, 150×200 cm

CHANGE
akryl na plátně, 2022, 120×150 cm

TUNNELS
akryl na plátně, 2023, 150×200 cm

Václav Kočí (*1981) je konceptuální malíř, tvůrce objektů, prostorových instalací a monumentálních realizací v architektuře. Absolvoval Fakultu výtvarných umění VUT v Brně, kde studoval v Ateliéru malířství (2006) a kde také získal doktorát v oboru Umění ve veřejném prostoru (2010). Autorova konceptuální díla jsou založena na transpozici textových a numerických informací do kódovaných vizuálních forem. Samostatně vystavuje od roku 2003, jeho zatím poslední sólové vystoupení proběhlo v Artiu by KKCG v Praze, kde představil site-specific instalaci inspirovanou monopostem stáje Formule 1 McLaren (Strength to Strength, kurátorka Linda Sedláková, 2025). Mezi nejvýznamnější z řady skupinových výstav, jichž se zúčastnil, patří přehlídka Neighbourhood Report

připravená pod kurátorským vedením Leopolda Koglera (NÖDOK 2025, St. Pölten, Rakousko). Václav Kočí se významně podílí také na organizaci a propagaci uměleckého dění: založil a úspěšně rozvíjí projekt Open Studios Art Hub zaměřený na zprostředkování umění a jiných kreativních oborů široké veřejnosti v Brně a v Ostravě, již nabízí návštěvy ateliérů, komentované prohlídky výstav a další kulturní aktivity. Open Studios fungují jako pulzující platforma pro setkávání, výměnu zkušeností a navazování spolupráce mezi umělkyněmi a umělci, kurátorkami a kurátory a dalšími aktérkami a aktéry uměleckého provozu. Tento rok probíhá již čtrnáctý ročník Open Studios Brno. www.openstudios.cz

PEARL BLACK
akryl na plátně,
2023, 170×250 cm

Festiv města

a1lová

XXX. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Concentus Moraviae se koná pod záštitou starostek a starostů

30th Concentus Moraviae
International Music Festival
is held under the patronage
of Mayoresses and Mayors

Boskovice

Ing. arch. Jana Syrovátková

Brno

JUDr. Markéta Vaňková

Bystřice nad Pernštejnem

Mgr. Martin Horák

Hustopeče

PaedDr. Hana Potměšilová

Ivančice

Milan Buček

Kroměříž

Mgr. Tomáš Opatrný

Křtiny

František Novotný

Kuřim

Mgr. Ing. Drago Sukalovský

Kyjov

Mgr. František Lukl, MPA

Lomnice

Mgr. Marie Brázdová, Ph.D.

Lysice

Mgr. Pavel Dvořáček

Mikulov

Mgr. Jitka Sobotková

Moravský Krumlov

Mgr. Tomáš Třetina

Náměšť nad Oslavou

Ing. Jan Kotačka

Přerov

Ing. Petr Vrána

Rájec-Jestřebí

Mgr. Romana Synakieviczová

Retz

Stefan Lang

Slavkov u Brna

Bc. Michal Boudný

Telč

Mgr. Vladimír Brtník

Tišnov

Bc. Jiří Dospíšil

Valtice

Mgr. Aleš Hofmann

Velké Meziříčí

Ing. arch. Alexandros
Kaminaras

Žďár nad Sázavou

Ing. Martin Mrkos, ACCA

Žďár nad Sázavou

Bystřice nad Pernštejnem

Hrad Pernštejn

Boskovice

Přerov

← Praha

← Světlav

Ostrava →

Lomnice

Lysice

Rájec-Jestřebí

Velké Meziříčí

Předklášteří

Tišnov

Kuřim

Křtiny

Kroměříž

Náměšť nad Oslavou

Telč

Brno

Slavkov u Brna

Kyjov

Milotice

Jaroměřice nad Rokytnou

Ivančice

Moravský Krumlov

Kurdějov

Hustopeče

Mikulov

Valtice

Retz

← Vídeň

Bratislava →

Mgr. **Tomáš Třetina** (starosta města Moravský Krumlov)

PaedDr. **Hana Potměšilová** (starostka města Hustopeče)

Ing. arch. **Alexandros Kaminaras** (starosta města Velké Meziříčí)

Kamil Filípek (2. místostarosta města Kyjov)

Ing. arch. **Jana Syrovátková** (starostka města Boskovice)

Milan Buček (starosta města Ivančice)

Mgr. **Lada Galová** (vedoucí Galerie města Přerova)

Mgr. **Aleš Hofman** (starosta města Valtice)

Ing. **Jan Kotačka** (starosta města Náměšť nad Oslavou)

Rostislav Dvořák (místostarosta města Žďár nad Sázavou)

Jaroslav Málek (místostarosta města Rájec-Jestřebí)

Mgr. **Pavel Dvořáček** (starosta městyse Lysice)

Mgr. Bc. **Radim Vykoukal** (místostarosta města Lomnice)

Bc. **Jiří Dospěl** (starosta města Tišnov)

Ing. **Emil Ondra** (místostarosta města Bystřice nad Pernštejnem)

Setkání zástupců festivalových měst v Moravském Krumlově, 15/4/2025
Meeting of representatives of festival towns in Moravský Krumlov, 15/4/2025. Foto / photo: Majda Slámová

Boskovice

A black and white photograph of a grand, symmetrical staircase with ornate iron railings. In the center of the staircase, a statue of a seated figure is visible. The background features a building with classical columns and a balcony. Three overlapping yellow circles are superimposed on the image, centered vertically.

www.boskovice.cz
www.regionboskovicko.cz

I když by to mohlo znít jako fráze, Boskovice jsou městem příběhů. Na začátku by se slušelo připomenout hned ten první o ptáčnicku Velenovi, který v hlubokých hvozdech kdysi dávno rostoucích na místě dnešního města nalezl bloudícího moravského knížete. Aniž by tužil, o koho jde, pohostil muže ve své chatrči, umyl jej a nakonec mu hřebenem rozčesal dlouhé vlasy. Odměna na sebe nenechala dlouho čekat. Vděčný moravský panovník daroval zachránce okolní krajinu a na památku šlechtetného činu mu věnoval erb se stříbrným hřebenem v červeném poli. Ten se nachází ve znaku Boskovic dodnes.

Množství příběhů a pověstí je spojeno se starobyklým boskovickým hradem, klášterem přestavěným v 19. století na elegantní empírový zámek, kostelem s překrásnými renesančními náhrobkami Morkovských ze Zástřizl i samotným městem, jemuž od 16. století vévodí štíhlá věž renesanční radnice, vystavěná italskými stavebními mistry. Své příběhy ve městě spolu s aristokraty prožívali ctihodní měšťané i boskovičtí Židé, jejichž kvetoucí obec žila v ostražitém, ale po většinu času poklidném sousedství vedle té křesťanské. Všechny tyto příběhy jsou v malebném městě přítomné dodnes. Prožívat je můžete při procházkách uličkami někdejšího židovského ghetta, kde dříve či později narazíte na krásnou synagogu i několik příjemných kaváren. Do minulosti plné příběhů se vrátíte i na zámku patřícímu dodnes rodině Mensdorff-Pouilly, příbuzným anglické královny Viktorie, odkud je to jen kousek na romantickou zříceninu rozsáhlého hradu nad městem. Když se budete toulat Boskovicemi, určitě narazíte i na připomínky slavných rodáků, jako je objevitel Věstonické venuše Karel Absolon, proslulý malíř Otakar Kubín – Coubine, kardinál Tomáš Špidlík nebo židovský spisovatel Hermann Ungar přezdívaný „moravský Franz Kafka“. Do Boskovic se můžete vydat kdykoli za neopakovatelnou atmosférou, památkami, okolní přírodou, ale i za řadou akcí. V létě si vyzkoušíte svoji kondici na sportovní akci Boskovické běhy. Ve stejném ročním období se zde koná stále navštěvovanější Festival Boskovice plný hudby, filmů, výstav a autorských čtení či promenádních koncertů v zámeckém parku. Poslední víkend v září město pravidelně provoní Husí slavností. Na Vánoce sem můžete zavítat na tradiční jarmark pod rozsvíceným stromem. Letos 803leté Boskovice mají zkrátka co nabídnout; nezbývá tedy, než si naplánovat návštěvu a připravit se na to, že zde i vy zažijete svůj vlastní příběh.

Although it might sound like a cliché, Boskovice is truly a town of stories. Perhaps it would be appropriate to begin with the very first one about the bird hunter Velen, who found a wandering Moravian prince in the deep woods that once occupied the site of today's town. Without knowing who he was, he welcomed the unknown man into his hut, washed him, and combed his long hair with a comb. The reward was not long in coming. The grateful Moravian ruler gave his rescuer the surrounding countryside and presented him with a coat of arms with a silver crest in a red field as a memento of his noble deed. This symbol is still in the coat of arms of Boskovice today.

There are many stories and legends associated with the ancient Boskovice castle, the elegant Empire-style chateau converted from a monastery in the 19th century, the church with its beautiful Renaissance tombstones of the House of Morkovský of Zástřizl, and the town itself, dominated since the 16th century by the slender tower of the Renaissance town hall which was built by ancient Italian builders. The aristocrats and the venerable townspeople lived their stories in the town together with the Jews of Boskovice, whose flourishing community lived in a watchful but mostly peaceful neighbourhood next to the Christian one. All these stories are still present in the quiet town today. You can relive them as you stroll the streets of the former Jewish ghetto, where sooner or later you'll come across the beautiful synagogue and several pleasant cafes. You can also return to the past full of stories at the chateau, still owned by the Mensdorff-Pouilly family, relatives of Queen Victoria of England. The chateau is only a short walk to the romantic ruins of the vast castle above the town. If you wander around Boskovice, you will surely come across traces that remind you of the town's famous natives. Karel Absolon, who discovered the Venus of Věstonice, Otakar Kubín (Coubine), the great theologian Cardinal Tomáš Špidlík, and the Jewish writer Hermann Ungar (dubbed the "Moravian Franz Kafka") were all born in the town. Boskovice is an ideal destination at any time for its unique atmosphere, monuments, surrounding nature, and various events. In the summer, you can test your fitness at the "Boskovice Běhy" running event. Summer is also the time of the annual and increasingly popular Boskovice Festival, full of music, films, exhibitions, and author readings, as well as promenade concerts in the chateau park. On the last weekend in September, the town filled with the delicious scents of the Goose Festival. At Christmas you can visit the traditional fair under the lit tree. This year, Boskovice is 803 years old and still has a lot to offer. So simply plan your visit, and prepare to experience your own story here.

Brno

A black and white photograph of the Brno Cathedral tower, featuring two large clock faces. The image is overlaid with three overlapping yellow circles. The foreground is blurred, showing the back of a person's head and shoulders.

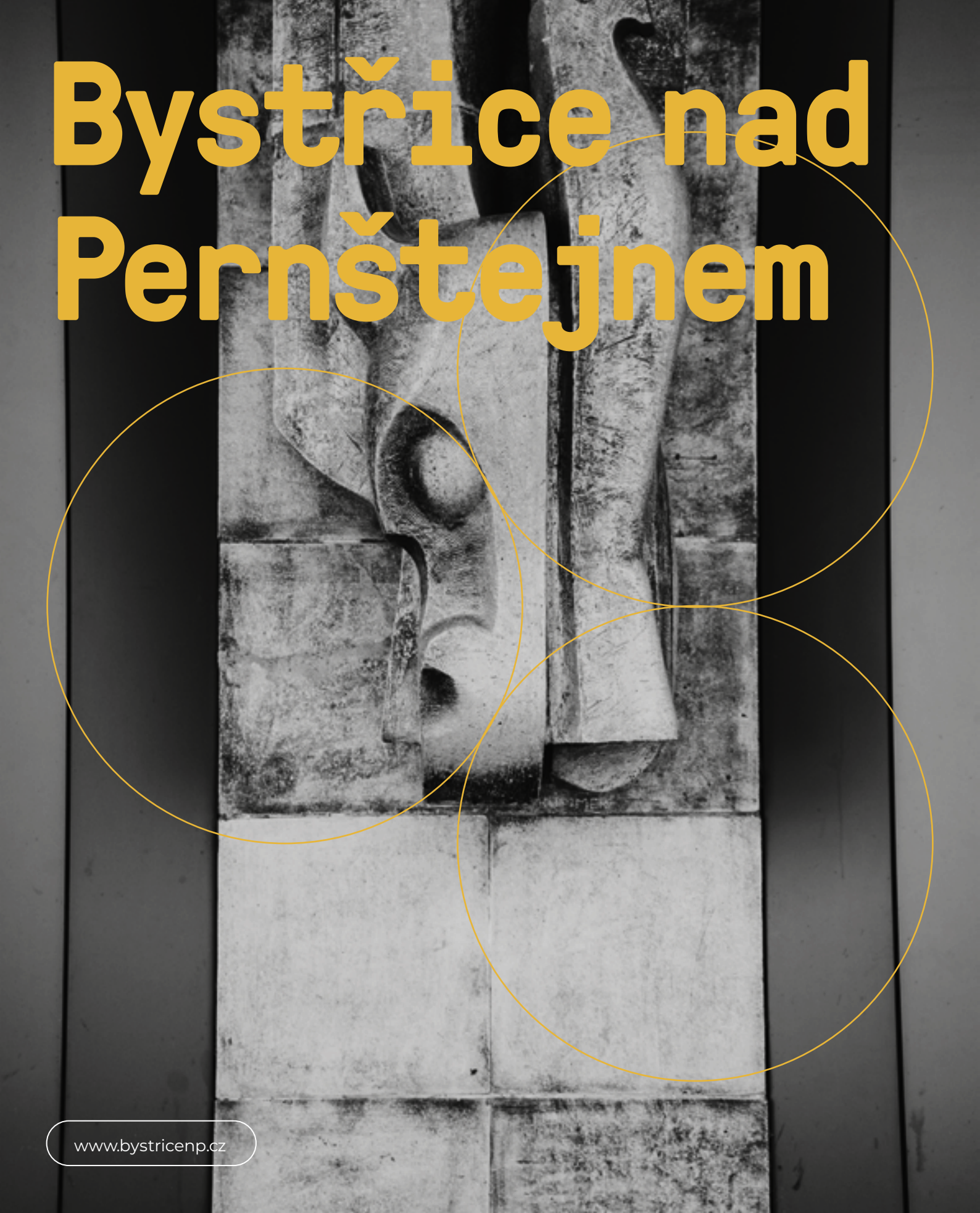
Druhá největší města v zemi to nemívají jednoduché. Snad nejlépe je to patrné na přívlastcích, které jim bývají dávány. Je v nich patrná škodolibost, stejně jako snaha městu poněkud přilepšit. Ve většině případů na nich ovšem něco je.

Přezdívka „předměstí Vídně“ je zlomyslná jen zdánlivě a odkazuje na tradiční vztahy mezi Brnem a někdejším hlavním městem habsburské monarchie, do kterého bylo z Moravy vždycky tak nějak blíže než do Prahy, železná opona i dálnice v nedohlednu navzdory. Obě města mají mnohé skutečně společné. Snad nejlépe je to viditelné na architektuře. Brněnský městský okruh je vlastně zmenšeninou vídeňského Ringstrasse. Na obou projektech se podíleli stejní architekti – věhlasný Theophil von Hansen, Ludwig von Förster či Heinrich von Ferstel. V mládí bydlela v Brně rakouská nositelka Nobelovy ceny Bertha von Suttner, pobývala zde spisovatelka Marie Ebner von Eschenbach a na prázdniny sem zajížděl spisovatel Robert Musil. A naopak. Z Brna pocházel slavný vídeňský architekt Adolf Loos, komik Franz Grünbaum nebo skladatel Erich Wolfgang Korngold. Brno je však také městem Leoše Janáčka i „moravským Manchesterem“ odkazujícím na slavnou průmyslovou minulost. Ale abychom nezůstali jen u minulosti. Dnes vás každý Brňák spíše než na Špilberk, Starou radnici a vilu Tugendhat pozve na pivo či na skleničku něčeho dobrého. Ulice historického centra jsou plné vesele se bavících lidí sedících na zahrádkách, obrubnicích či postávajících u venkovních stolů, vynikající kavárny najdete na každém rohu a plno má i řada stále lepších restaurací, díky nimž se z Brna stala gastronomická velmoc. Brno je také městem kultury; tisíce lidí sem míří za hudebními festivaly, jako je Festival Janáček Brno, JazzFestBrno nebo Maraton hudby Brno. Ostatně díky své bohaté hudební tradici i živé muzikantské současnosti je Brno členem sítě kreativních měst UNESCO v oboru hudba. Na své si v Brně přijdou milovníci grafického designu, evropskou proslulost má Měsíc autorského čtení nebo festival ohňostrojų Ignis Brunensis. Místo zde má i kultura neoficiální. Stačí jmenovat každoroční Ghettofest nebo akce v nedávno otevřené káznici na Cejlu. Brno, město studentů, technologických inovací, veletrhů, dobrého jídla a pití, metropole funkcionalismu, v níž se můžete vydat po stopách meziválečné elegance, si jistě získá i vás. A kdyby náhodou ne, rozhodně budete mít o čem vyprávět.

As the second largest city in the Czech Republic, Brno doesn't have it easy. This might be best seen in the adjectives and nicknames it receives; some are characteristically insulting, but some also hide an attempt to make the city look a little better.

In most cases, however, there's a bit of truth in them. Its common nickname as the "Vienna suburb" only seems malicious and actually refers to the traditional relationship between Brno and the former capital of the Habsburg monarchy, which was always closer to Moravia than to Prague. This despite the Iron Curtain and the motorway. After all, the two cities have much in common, perhaps most visibly in their architecture. Brno's ring road is actually a smaller version of Vienna's Ringstrasse, and the same architects were involved in both projects – the renowned Theophil von Hansen, Ludwig von Förster, and Heinrich von Ferstel. The Austrian Nobel Prize winner Bertha von Suttner lived in Brno during her youth, the writer Marie Ebner von Eschenbach stayed here, and the writer Robert Musil came here for holidays. It also works in reverse – the famous Viennese architect Adolf Loos, the comedian Franz Grünbaum, and the composer Erich Wolfgang Korngold all came from Brno. Brno is also the city of Leoš Janáček and is known as the "Manchester of Moravia", referring to its glorious industrial past. But rather than just dwelling on the past, Brno also has much to offer today. Most natives of Brno would sooner invite you for a beer or drink than take you to Špilberk, the Old Town Hall, or Villa Tugendhat. The streets of the historic centre, having been empty not that long ago, are now full of people enjoying themselves, sitting in gardens, on streetsides, and at outdoor tables. Brno's cafés, found on every corner, are also constantly full, as are a number of ever-improving restaurants that have made Brno a culinary superpower. But more than that, Brno is also a city of culture. Thousands of people head here for music festivals such as the Janáček Brno Festival, JazzFestBrno, and the Brno Music Marathon. Indeed, Brno's musical tradition and presence has made it a member of the UNESCO network of creative cities as a city of music. Those who appreciate graphic design will find plenty to enjoy in Brno, while the Month of Author Readings and the Ignis Brunensis fireworks festival enjoy a reputation throughout Europe. There is also plenty of unofficial culture going on here, such as the annual Ghettofest and the events in the recently opened Cejl Prison, just to mention a few. Brno is a city of students, technological innovation, fairs, good food and drink – it's a metropolis of functionalism where you can follow in the footsteps of interwar elegance, and it will surely win you over as well. And even if not – you'll still come away with a story to tell.

Bystřice nad Pernštejnem

Krajina kolem malebného městečka Bystřice nad Pernštejnem bývá často označována jako zubří země. Je tomu zejména díky starobylému rodu pánů z Pernštejna, kteří zde od 13. století vládli a kteří měli hlavu tohoto divokého zvířete v erbu. Pozvali do liduprázdných končin první osadníky, aby postupně klučili a vypalovali les, orali půdu a zakládali první osady a kostely. Právě tito dávní předkové stáli i u založení Bystřice, v pramenech poprvé zmiňované roku 1298. Na rozkvětu vsi, později povýšené na městečko, měly významný podíl i hrady, které páni z Pernštejna vystavěli v okolí. Kolem poloviny 13. století vznikl po proudu říčky Bystřice hrad Auersperg – zubří hora a nedaleko od něj zdaleka viditelný Zubštejn, tedy zubří skála.

Velkým dílem pánů z Pernštejna byl také klášter v Doubravníku, později přestavěný na velkolepý gotický chrám, v němž se nachází perňštejnská rodová hrobka. Je pravděpodobné, že se mohli podílet i na vzniku malého, avšak legendami opředeného kostela v nedalekém Vítochově, který si svým kouzlem podmaní každého, kdo k němu přistoupí blíže. Pověst, která spojuje Vítochov s kázáními svatého Cyrila a Metoděje, ostatně připomíná i sousoší obou bratrů na kašně z roku 1892 stojící uprostřed bystrického náměstí. Stále živá připomínka cyrilometodějské tradice svazuje Bystřici pevně s moravskou zemí, které dalo město i dva velké rodáky – prvního zemského archiváře a historika Antonína Bočka a dnes už poněkud neprávem zapomenutého spisovatele 19. století Gustava Pfliegera Moravského. Zapomenout by se však nemělo ani na zakladatele moderních lázní Luhačovice Františka Veselého, skladatele Miroslava Ištvana či skvělého židovského funkcionalistického architekta Otto Eislera s pozoruhodným a pro dvacáté století snad až příliš příznačným osudem. Právě v minulém století se v okolí Bystřice objevil uran a s ním vstoupilo město do moderních časů. Dnes už je překotná výstavba minulostí. Bystřice nad Pernštejnem láká pohodovým náměstím se stromy a vodní kaskádou, městským muzeem, barokním kostelem svatého Vavřince a v poslední době stále navštěvovanějším zábavním a vzdělávacím centrem Eden, kde je možné ochutnat zdejší pivo, shlédnout stále se rozrůstající Park miniatur, projet se na traktoru, s dětmi pohladit domácí zvířátka a ještě se dozvědět mnoho o přírodě a historii kraje. Milovníci jídla si jistě nenechají ujít každoroční Slavnosti brambor. Nečekaně krásná kopcovitá krajina, řeka Svratka, říčka Bystřice, perňštejnské hrady, Vítochov a Doubravník jsou pak už jen malý kousek.

The countryside around the picturesque town of Bystřice nad Pernštejnem is often referred to as bison country. This is mainly credited to the ancient family of the Lords of Pernštejn, who bore a bison head in their coat of arms and who ruled this country from the 13th century. The Lords of Pernštejn invited the first settlers to the wilderness to gradually clear and burn the forest, plough the land, and establish the first settlements and churches. These ancient ancestors were also behind the establishment of the town of Bystřice, first mentioned in sources in 1298. The castles built by the Lords of Pernštejn in the surrounding area also played a significant role in the development of the village, which was later upgraded to a town.

Around the middle of the 13th century, the Auersperg Castle was built downstream of the Bystřice River, and the Zubštejn, i.e. bison rock, was visible not far away. The Lords of Pernštejn, though, did more than build castles. For example, the monastery in Doubravník, which was later converted into a magnificent late Gothic temple and houses the Pernštejn family tomb, was also their great work. It is likely that they may have also contributed to the creation of the small but legendary church in nearby Vítochov, which casts its spell over anyone who approaches it. The sculpture of Sts. Cyril and Methodius on the fountain from 1892 that stands in the middle of the Bystřice town square is reminiscent of a legend linking Vítochov with the preaching of the two brothers. The Cyril and Methodius tradition, still vivid in local minds, ties Bystřice firmly to Moravia and the town's two great natives – the first provincial archivist and historian Antonín Bocek and the (now somewhat unjustly forgotten) 19th century writer Gustav Pflieger of Moravia. Nor should we forget the founder of the modern Luhačovice spa František Veselý, composer Miroslav Istvan, or the great Jewish functionalist architect Otto Eisler whose fate was both remarkable and tragically typical for the twentieth century. Uranium was discovered in the vicinity of Bystřice during the last century, pushing the town into the modern age. Today, architectural expansion is more a thing of the past – instead, Bystřice nad Pernštejnem is an attractive place to enjoy its relaxed town square with trees and a water cascade, the town museum, the Baroque church of St. Lawrence and, more recently, the increasingly popular Eden entertainment and education centre. Eden offers opportunities to taste local beer, see the ever-growing Miniature Park, take a ride on a tractor, pet the local animals with the children, and still learn plenty about the region's nature and history. Love food? Then you won't want to miss the annual Potato Festival. The unexpectedly beautiful hilly landscape, the Svratka River, the smaller Bystřice River, the Pernštejn castles, Vítochov, and Doubravník are just a short distance away.

Hustopeče

A black and white photograph of a church facade. The image features two prominent statues of figures with halos, likely saints, standing on pedestals. The statue on the left is positioned lower and is partially enclosed by a large yellow circle. The statue on the right is higher and is also enclosed by a yellow circle. A third, smaller yellow circle overlaps the two larger ones in the center. The church architecture includes a tall, narrow tower and a gabled roofline. The overall composition is modern and artistic, with the yellow circles providing a graphic contrast to the historical stone structure.

www.hustopece.cz
www.hustopece-city.cz
www.hustopecsko.net

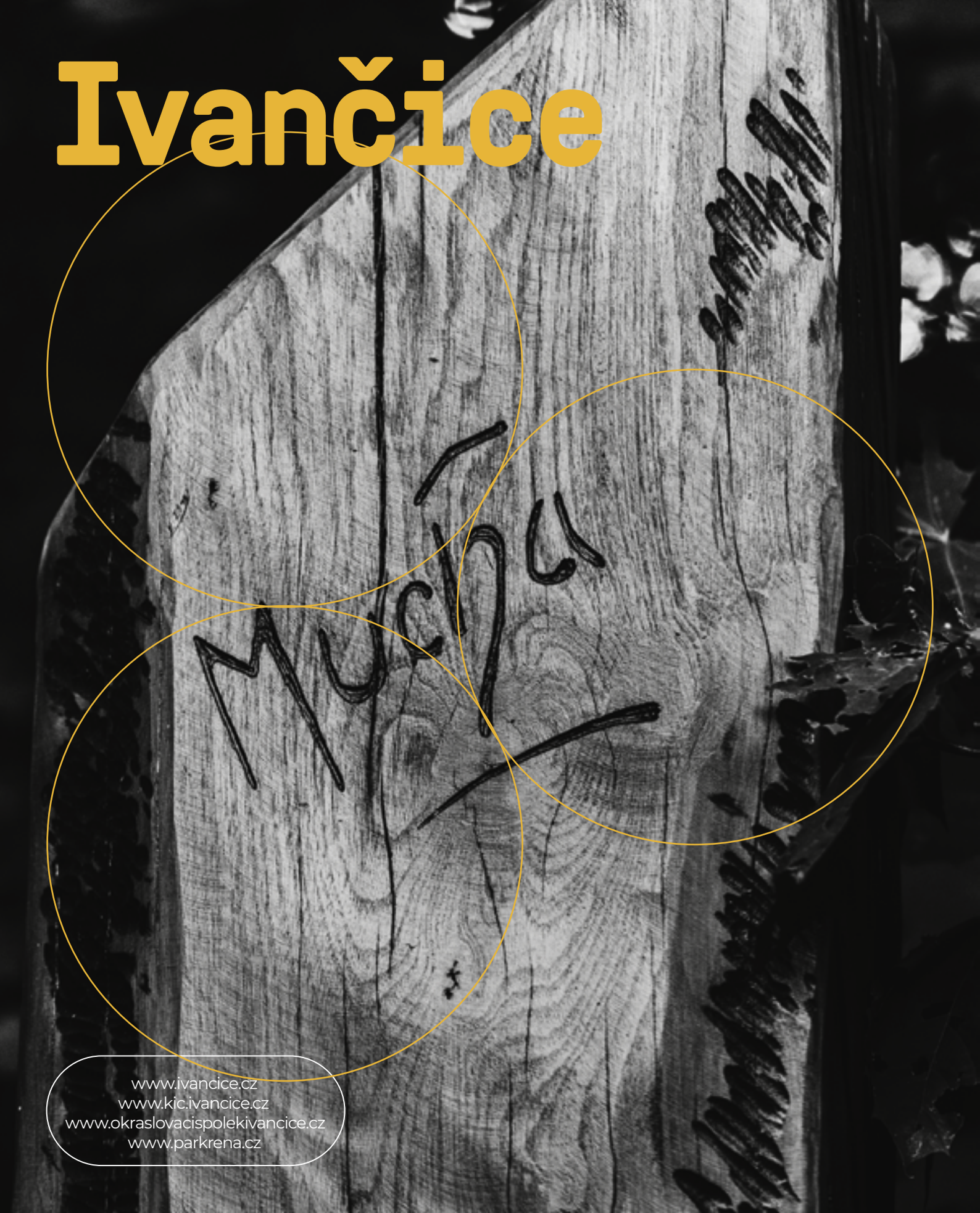
Město Hustopeče ležící na půli cesty mezi Brnem a rakouskými hranicemi patřilo už od středověku k hlavním centrům moravského vinařství. Víno z jeho okolí je známé a právem proslulé dosud, samotné město se však hlavně v poslední době proslavilo jinou dobrotou. Jsou jimi mandle. Pěstování mandloní mělo v Hustopečích tradici dlouhou, ale naplno se zde rozvinulo až po druhé světové válce, kdy si chtělo Československo zajistit soběstačnost. Z rozsáhlých sadů zůstalo po roce 1989 pouhé torzo, ale město se chopilo jejich obnovy a dnes je z nejsevernějšího evropského mandloňového sadu největší hustopečská atrakce. Její součástí je i dřevěná rozhledna, z níž turisté pozorují okolní zvlněnou krajinu od roku 2012.

Hustopeče však nejsou jen mandle. Je to místo, které si pro příhodné podmínky vybrali lidé k životu už v době, kdy se tudy nedalekým Pálavským vrchům potulovala stáda mamutů. Největší rozmach přineslo městu období pozdní gotiky a renesance spojené se starobrněnským klášterem, na který později navázala vláda knížat z Liechtensteinu. Za bohatství, díky němuž v Hustopečích vznikla řada výstavných domů i městské opevnění, mohlo víno. Právě také z jeho výnosů vyrostl ve městě pozdně gotický farní kostel, který se však v roce 1962 kvůli nezájmu komunistické moci částečně zřítíl a byl až v devadesátých letech nahrazen novostavbou architekta, malíře a sochaře Ludvíka Kolka. O tom, jak krásný byl původní kostel, nejlépe svědčí strhující architektura opevněného kostela svatého Jana Křtitele v nedalekém Kurdějově, který vznikl ve stejné době, tedy na přelomu 15. a 16. století. Za nedlouhý výlet kurdějovský kostel určitě stojí, stejně jako celá vinařská vesnice, do níž se rád vracel například překladatel a básník Adolf Kroupa. V Hustopečích se narodila maminka prezidenta Masaryka, který zde v mládí ministroval a navštěvoval zdejší gymnázium, pobývali zde bratři Mrštíkové, spisovatel Jan Herben a za sestrou sem dojížděl malíř Alfons Mucha. Idyla skončila rozpadem monarchie. Po druhé světové válce musela z Hustopečí odejít velká část německých obyvatel a město se pod vládou komunistů ocitalo pomalu na okraji zájmu. Po roce 1989 se však Hustopečím opět daří. Historické centrum města je opravené, pořádá se zde řada kulturních akcí a hrne se sem spousta turistů. A jsme vlastně opět u mandlí, ale které jiné město může něco takového nabídnout?

The town of Hustopeče, situated halfway between Brno and the Austrian border, has been one of the main centres of Moravian wine production since the Middle Ages. The wine from the surroundings is still renowned and rightly famous, but the town itself has recently become famous for other goodies, mainly almonds. Almond cultivation enjoyed a long tradition in Hustopeče, but it wasn't fully developed here until after the Second World War, when Czechoslovakia wished to ensure its self-sufficiency. Only an abandoned torso remained of the extensive orchards after the changes in 1989, but the town took it upon itself to restore them, and today the northernmost almond orchard in Europe is Hustopeče's biggest attraction. It includes a wooden lookout tower from which tourists have been observing the surrounding rolling landscape since 2012.

But Hustopeče is more than just almonds. It's also a place where people chose to live due to its favourable conditions even back when herds of mammoths roamed the nearby Pálava Hills. The town's greatest boom came during the late Gothic and Renaissance periods, associated with the Old Brno monastery, which was later followed by the reign of the Princes of Liechtenstein. Wine and vineyards were responsible for the wealth that gave rise to a number of interesting houses and the town fortifications in Hustopeče, and it also provided the money to build the town's late Gothic parish church, which, however, partially collapsed in 1962 due to the disinterest of the communist authorities. It was finally replaced in the 1990s by a new building by architect, painter, and sculptor Ludvík Kolik. An example of the church's former magnificence can best be seen in the striking architecture of the fortified church of St John the Baptist in nearby Kurdějov, built at the same time at the turn of the 15th and 16th centuries. The church is certainly worth a short trip, as is the entire wine-growing village; the translator and poet Adolf Kroupa, for example, enjoyed returning here. Speaking of famous names, we can mention President Masaryk's mother, for example, born in Hustopeče. Tomáš Masaryk was active here in his youth and attended the local gymnasium. The Mrštíkové brothers and the writer Jan Herben spent time here, and the painter Alfons Mucha used to visit his sister here. This idyllic time ended with the collapse of the Habsburg monarchy. After the Second World War, a large part of the German inhabitants had to leave Hustopeče, and the town slowly became marginalised under the communists. After 1989, however, Hustopeče has begun to thrive once again. The historic centre of the town has been restored, many cultural events are held here, and it's become a popular hiking destination. And here we are again, back to almonds. After all, of course, which town can boast such an offer?

Ivančice

www.ivancice.cz
www.kic.ivancice.cz
www.okraslovacispolekivancice.cz
www.parkrena.cz

Tajemná kráska se sepjatýma rukama zasněně poslouchající pískot vlaštovek kroužících v pozdním létě kolem věže chrámu Nanebevzetí Panny Marie... Přesně tak si po letech prožitých ve Francii představoval své rodné město velký secesní malíř Alfons Mucha, který ze svých dojmů vytvořil pro Ivančice kresbu s názvem Vzpomínka. Křehké zachycení čehosi vzdáleně krásného vystihuje Ivančice snad nejlépe. V poklidném městě nedaleko rušného Brna by už totiž klíčové místo moravské země hledal jen málokdo.

O starobylém významu místa svědčí například skvostný románský kostel v městské části Řeznovice, vystavěný ve druhé polovině 12. století snad přímo přemyslovským knížetem Konrádem II. Otou, který zde měl dvorec. V 16. století zde pod ochranou mocného rodu pánů ze Žerotína sídlili českobratřští biskupové, kteří z Ivančic postupně vytvořili jedno z nejvýznamnějších intelektuálních center habsburské říše. Pod nádhernou věží vystavěnou italskými mistry zde žil například humanisticky vzdělaný Jan Blahoslav, za jehož působení ve funkci biskupa vzkvétala v Ivančicích věhlasná akademie a tiskárna. Ivančice byly zároveň místem se silnou židovskou tradicí, o čemž dodnes svědčí empírová synagoga i jeden z nejstarších a nejkrásnějších hřbitovů na Moravě. Své stopy zanechalo ve městě i baroko, stačí pohlédnout na Mariánský sloup se sochami Štěpána Pagana nebo fontánu svatého Floriána ze začátku 18. století. Ivančice však propojil s moderní dobou až most, či spíše ocelový železniční viadukt, postavený v roce 1870 francouzskými firmami podle projektu rakouského inženýra Karla von Rupperta. Ivančice byly proslulé po celém Rakousku-Uhersku i díky skvělému chřestu, tedy šparglu. Chřestová tradice na dlouhá léta upadla v zapomnění, obnovení Slavnosti chřestu a vína vítající rok od roku více návštěvníků však jasně ukazují, že to, co je dobře zakořeněné, prostě jen tak neuvadne. Tak je to nejen s připomínkami Alfonse Muchy, který má v Ivančicích památník a od roku 1930 i rozhlednu na kopci Réna, ale i s druhým nejslavnějším rodákem, českým hercem Vladimírem Menšíkem. Jeho lásku k Ivančicím oplatili zdejší občané zřízením stálé expozice, na rodný dům osadili pamětní desku, roku 2007 otevřeli na kopci u nedaleké obce Hlína Menšíkovu rozhlednu a roku 2018 mu odhalili bustu na škole, nesoucí jeho jméno.

A mysterious beautiful maiden with clasped hands, dreamily listening to the whistling of swallows circling the tower of the Church of the Assumption in late summer. This is exactly how the great Art Nouveau painter Alfons Mucha imagined his hometown after his years in France, and from his impressions he created a drawing for Ivančice entitled "Memory of Ivančice". Such a delicate depiction of something remotely beautiful is perhaps the best way to describe Ivančice. Few would look for such a place in the Moravian countryside in a quiet town near the bustling city of Brno.

The ancient significance of the place can be seen, for example, in the magnificent Romanesque church in the town district of Řeznovice, built in the second half of the 12th century by the actual Přemyslid prince Conrad II Otto, who had a court here. In the 16th century, under the protection of the powerful family of the Lords of Žerotín, the Bohemian Brethren bishops resided here and gradually made Ivančice one of the most important intellectual centres of the Habsburg Empire. For example, the educated humanist Jan Blahoslav lived here under a magnificent tower built by Italian masters, and during his time as bishop, a famous academy and printing house flourished in Ivančice. Ivančice was also a town with a strong Jewish tradition, as seen in the Empire synagogue and one of the oldest and most beautiful cemeteries in Moravia. The Baroque period also left its traces in the town, for example the Marian Column with statues by Štěpán Pagan and the St. Florian's Fountain from the beginning of the 18th century. Ivančice was later connected to the modern age by a bridge, or rather a steel railway viaduct, built in 1870 by French companies based on a design by the Austrian engineer Karl von Ruppert. Ivančice was also famous throughout Austria-Hungary for its excellent asparagus. The asparagus tradition fell into oblivion for many years, but the renewed annual Asparagus and Wine Festival, which welcomes more visitors every year, clearly shows that what is well rooted does not simply fade away. This holds true not only for the memory of Alfons Mucha, who has a memorial in Ivančice and (since 1930) a lookout tower on Réna Hill, but also with its second most famous native, the Czech actor Vladimír Menšík. His love for Ivančice was reciprocated by the local citizens who set up a permanent exhibition for him, a memorial plaque placed on his birthplace. Moreover, the Menšík lookout tower was opened on a hill near the nearby village of Hlína in 2007, and a bust of him was unveiled in 2018 at a school bearing his name.

Jaroměřice nad Rokytnou

www.jaromericenr.cz

Jaroměřicím nad Rokytnou, položeným do malebně zvlněné krajiny jižního okraje Českomoravské vrchoviny, se nejčastěji přezdívá Moravské Versailles. Může za to především zdejší zámek, připomínající svůj slavný francouzský předobraz nejen obrovskými rozměry, ale i nebývalým kulturním životem.

U vzniku této skvělé vrcholně barokní aristokratické rezidence stál poslední mužský potomek významného rodu Questenbergů hrabě Jan Adam. Sebevědomý, okázalý milovník umění se skvělým vzděláním přizval k výstavbě zámku rakouského architekta Jacoba Prandtauera, autora kláštera v Melku, ale je pravděpodobné, že do výsledné podoby stavby zasáhl i titán rakouské architektury Johann Lukas von Hildebrandt. Hrabě na zámku nešetřil. Vedle nádherných sálů plných uměleckých děl se zde nacházela rozsáhlá knihovna a zejména velký divadelní sál, kde se konala nákladná operní představení, na které se do Jaroměřic sjížděl ve vybraných dnech výkvět moravské barokní šlechty. Hrabě Jan Adam z Questenbergu, vášnivý milovník hudby a sám hráč na několik nástrojů, si na zámku vydržoval rozsáhlý orchestr pod vedením kapelníka Františka Antonína Míči. Ten pro hraběte napsal desítky skladeb, mimo jiné i několik oper, z nichž se však do našich časů dochovala jen jediná, za to první doložená česká opera O původu Jaroměřic. Zámek obklopuje krásný park, patřící k nejvyhledávanějším místům v Jaroměřicích dodnes. Stačí se tady jen zasnít a představovat si barokní slavnosti s gondalami a ohňostroji. Baroko nezasáhlo jen zámek. Za hrabat z Questenbergu vyrostly ve městě a jejím okolí i další budovy a stavby, jako klášter servitů, špitál s kaplí svaté Kateřiny, kaple svatého Josefa nebo sloup Nejsvětější Trojice před zámeckou branou.

Město uprostřed půvabné přírody uchvátilo roku 1901 i jednoho z největších českých básníků Otokara Březinu, který se sem přestěhoval a prožil zde zbytek svého života. Za velkým mistrem mířila do Jaroměřic řada osobností v čele s prezidentem Masarykem. Básníkův hrob na místním hřbitově dodnes doplňuje socha Františka Bílka s názvem Tvůrce a jeho sestra bolest z roku 1932. Dnes jsou Jaroměřice proslulé především hudebním festivalem založeným roku 1999 operním pěvcem Petrem Dvorským.

Nestled in the gently rolling landscape at the southern edge of the Bohemian-Moravian Highlands, Jaroměřice nad Rokytnou is often nicknamed the Moravian Versailles. This is thanks above all to its grand Baroque chateau, which echoes its famous French namesake not only in scale but also in its once-thriving cultural life.

At the heart of this magnificent aristocratic residence's creation was Count Jan Adam of Questenberg, the last male heir of the influential Questenberg family. A confident and flamboyant patron of the arts with an excellent education, he commissioned Austrian architect Jakob Prandtauer—best known for the Abbey in Melk—to design the chateau. It's likely, however, that another giant of Austrian Baroque architecture, Johann Lukas von Hildebrandt, also contributed to the final form of the structure. The Count spared no expense. In addition to lavish halls filled with artworks, the chateau housed a vast library and, most notably, a large theatre hall. This venue hosted spectacular opera productions that attracted the cream of Moravian Baroque nobility on special occasions. A passionate music lover and skilled instrumentalist himself, Count Jan Adam maintained a sizable orchestra under the direction of Kapellmeister František Antonín Míča. Míča composed dozens of works for the Count, including several operas. Only one has survived to the present day—but it happens to be the first documented Czech opera, titled *The Origins of Jaroměřice*. Surrounding the chateau is a beautiful park, still one of the most visited places in Jaroměřice today. A stroll through its grounds easily conjures up visions of Baroque festivities, complete with gondolas and fireworks. The Baroque influence extended well beyond the chateau. During the Questenberg era, the town and its surroundings saw the construction of many other buildings, including the Servite monastery, a hospital with the Chapel of St. Catherine, the Chapel of St. Joseph, and the Holy Trinity Column in front of the chateau gate.

In 1901, this charming town also captivated one of the greatest Czech poets, Otokar Březina, who moved here and spent the rest of his life in Jaroměřice. His legacy drew many notable visitors, including President Tomáš G. Masaryk. Today, Březina's grave in the local cemetery is marked by a striking sculpture by František Bílek, *The Creator and His Sister Pain* (1932). In modern times, Jaroměřice is best known for its music festival, founded in 1999 by renowned opera singer Peter Dvorský.

Kroměříž

A black and white photograph of a grand, ornate interior space, likely a baroque hall or ballroom. The room features high ceilings with intricate moldings and several large, multi-tiered chandeliers hanging from the ceiling. The walls are decorated with elaborate wall panels, including arched niches and decorative carvings. A large, thin yellow circle is drawn over the center of the image, and a smaller yellow circle is located near the bottom center. The overall atmosphere is one of historical elegance and grandeur.

www.mesto-kromeriz.cz

Kroměříž je od nepaměti spjata s úrodnou hanáckou krajinou a mocí olomouckých biskupů. Kdykoliv sem zavítáte, obklopí vás neopakovatelná atmosféra. Před očima máte skvosty světového umění a architektury, kulturní i přírodní památky a unikátní sbírky. Historický odkaz se snoubí s nabídkou malebných hotelů a penzionů, kulturního, sportovního i turistického vyžití. Přesvědčte se na vlastní oči.

Kroměříž se poprvé připomíná roku 1107. Na rozvoj města měli zásadní vliv olomoučtí biskupové a arcibiskupové. Kroměřížský zámek byl jejich letní rezidencí a stavitelské aktivity biskupů, zvláště po skončení třicetileté války v 17. století, přinesly městu velkorysou obnovu. Díky tomu dnes patří Kroměříž k předním historickým městům České republiky. Centrum Kroměříže bylo vyhlášeno v roce 1978 městskou památkovou rezervací. Komplex tvořený Arcibiskupským zámkem, Květnou a Podzámeckou zahradou byl vyhlášen v roce 1995 Národní kulturní památkou a v roce 1998 byl zapsán na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO.

Arcibiskupský zámek je rozsáhlý raně barokní komplex knihoven, hudebního archivu, obrazárny a téměř 40 pokojů a sálů, z nichž většina je spojená s příběhy významných návštěvníků a událostí. Největším a jedním z nejkrásnějších rokokových sálů České republiky je sál Sněmovní. V revolučním roce 1848 byla právě sem přeložena z Vídně jednání říšského sněmu habsburské monarchie a Kroměříž se až do jara 1849 stala centrem evropského dění.

Podzámecká zahrada byla založena již v roce 1509 a během několika staletí se proměnila ze zelinářské a ovocnářské zahrady na stylový krajinářský park. Zahrada o velkorysém rozloze 64 ha vás uchvátí nejen výsadbou 200 druhů vzácných stromů z různých částí světa, ale i vodními prvky, rybníky a drobnou architekturou romantických staveb. Po celý rok slouží k zastavení, načerpání nových sil, potěšení, občerstvení a relaxaci.

Květná zahrada představuje vrcholné dílo evropského zahradního umění 17. století a přelomovou fází vývoje mezi renesančními zahradami a italskými a francouzskými zahradami barokně klasicistního typu, jako je Versailles. Architektonická čistota a rozsah vytváří z Květné zahrady skvost, který nemá ve světě obdoby.

Kroměříž has always been associated with the fertile Hana landscape and the power of the Olomouc bishops. Whenever you come there, you will be surrounded by a unique atmosphere. Before your eyes, there are treasures of world art and architecture, cultural and natural monuments and unique collections. The historical legacy is combined with a range of picturesque hotels and guest houses, and cultural, sporting and tourist activities. See it with your own eyes.

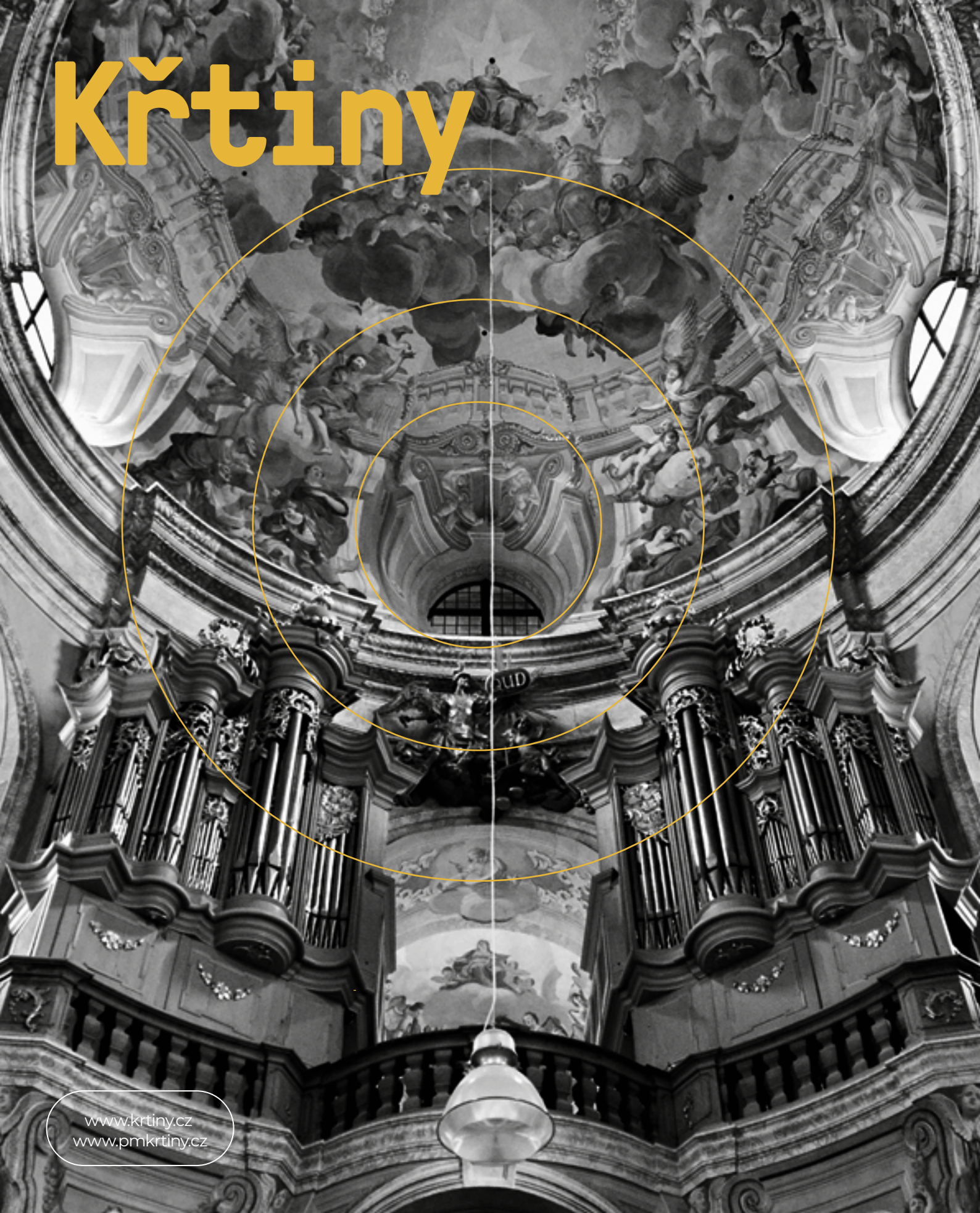
Kroměříž was first mentioned in 1107. The development of the town was significantly influenced by the Olomouc bishops and archbishops. The Kroměříž Chateau was their summer residence, and the construction activities of the bishops, especially after the Thirty Years' War in the 17th century, brought about a major restoration. Thanks to this Kroměříž ranks among today's prominent historic cities in the Czech Republic. The centre of Kroměříž was declared an Urban Monuments Preservation Area in 1978. The complex formed by the Archbishop's Chateau, the Flower Garden and the Chateau Garden was declared a National Cultural Monument in 1995 and a UNESCO World Heritage Site in 1998.

The Archbishop's Chateau is a vast Early Baroque complex of libraries, a music archive, an art gallery and almost 40 rooms and halls, most of which are associated with the stories of important visitors and events. The Assembly Hall is the largest and one of the most beautiful Rococo halls in the Czech Republic. In the revolutionary year of 1848, the meetings of the Imperial Council of the Habsburg monarchy were transferred there from Vienna, and Kroměříž was thus the centre of European affairs until the spring of 1849.

Chateau Garden It was founded in 1509 and over the centuries has changed from a fruit and vegetable garden to a stylish landscaped park. The garden, with an area of 64 hectares, will captivate you not only with 200 kinds of rare trees from different parts of the world but also with its water features, ponds and small romantic buildings. Throughout the year, visitors can go there for pleasure, relaxation and refreshment.

The Flower garden – the Czech Versailles It is the crowning work of the European garden art of the 17th century and represents a ground-breaking stage of development between Italian Renaissance gardens and French Baroque and Classicist gardens such as Versailles. Because of its architectural purity and scope, the Flower garden is a gem that is unparalleled in the world.

Křtiny

www.krtiny.cz
www.pmkrtiny.cz

Křtiny, městys ukrytý na horním okraji krasového Josefovského údolí, asi 15 km severovýchodně od Brna, představuje ideální turistický i poutní cíl. Jeho neobvykle bohatou historií sahající hluboko před rok 1237 a staletou mariánskou poutní tradicí doplňuje bezprostřední sousedství Moravského krasu a jeho skalistých romantických údolí, jeskyní, závrtů a ponorů.

Křtiny patřily odedávna k významným evropským mariánským poutním místům. Již od středověku zde stály dva kostely. Menší z nich ukrýval ve svých útrobách gotickou sochu Panny Marie Křtinské, která prý již od roku 1210 lákala do Křtin zástupy věřících. Stoupající zájem poutníků přiměl zábrdovické premonstráty v roce 1718 k úplné přestavbě areálu podle návrhu nejvýznamnějšího českého barokního architekta Jana Blažeje Santiniho-Aichla. Jeho ambicí bylo vytvořit monumentální chrám a citlivě jej včlenit do Křtinského údolí. Navrhl důmyslnou symetrickou kompozici, vystavenou na půdorysu řeckého kříže. I když stavba nebyla z finančních důvodů nikdy v plném rozsahu dokončena a projekt byl po Santiniho smrti částečně upraven, patří i v nynější podobě tento barokní skvost zvaný „Perla Moravy“ k Santiniho vrcholným dílům. Chrám je celoročně přístupný veřejnosti. Díky tomu slouží v dnešní době nejen významným církevním akcím a nevšedním duchovním aktivitám, ale také koncertům a milovníkům architektury a historie. Ambity chrámu v sobě ukrývají i jednu z největších funkčních zvonoher ve střední Evropě o 33 zvonech.

Původní barokní rezidence premonstrátů vybudovaná v sousedství kostela byla v 19. století přebudována v honosný klasicistní zámek, který byl v uplynulých letech nákladně rekonstruován současným vlastníkem, Mendelovou univerzitou.

Přírodní dominantou Křtin je hluboké krasové Josefovské údolí, známé zejména jeskyní Býčí skála a unikátním komplexem rozsáhlých podzemních prostor jeskyně Výпустek. Další cesty vedou k romantické zřícenině Nového Hradu, který kdysi Švédové dobyli zradou, k Rakoveckému údolí, do údolí Říček či k Jedovnickým rybníkům. Lesy v okolí překvapí desítkami kamenných studánek a upravených palouků s příjemným posezením. Proslulé je také téměř stoleté arboretum, které bylo založeno v roce 1928 a v němž je pěstováno na 1 000 druhů domácích i exotických dřevin.

Křtiny, a small market town nestled at the upper edge of the karst Josefov Valley about 15 km northeast of Brno, is an ideal destination for tourists and pilgrims alike. Its unusually rich history, which stretches back well before the year 1237, and its centuries-old Marian pilgrimage tradition are beautifully complemented by the immediate presence of the Moravian Karst, with its romantic rocky valleys, caves, sinkholes, and underground rivers.

Křtiny has long been one of Europe's important Marian pilgrimage sites. As early as the Middle Ages, two churches stood here. The smaller of them housed a Gothic statue of Our Lady of Křtiny, which is said to have attracted pilgrims as early as 1210. The growing number of visitors eventually led the Premonstratensian monks from nearby Zábrdovice to completely rebuild the site in 1718, commissioning none other than Jan Blažej Santini-Aichel, the most prominent Czech Baroque architect. His ambition was to create a monumental church harmoniously embedded in the landscape of the Křtiny Valley. He designed a sophisticated, symmetrical structure based on the ground plan of a Greek cross. Although the project was never completed in full due to financial constraints and was partially altered after Santini's death, the resulting structure—often called the „Pearl of Moravia“—still ranks among his finest achievements. Today, the church is open to the public year-round and serves not only for major religious and spiritual events but also for concerts and as a destination for lovers of architecture and history. The church's cloisters also house one of the largest functional carillons in Central Europe, with 33 bells.

The original Baroque residence of the Premonstratensians, built next to the church, was converted in the 19th century into an elegant Neoclassical chateau, which has recently undergone extensive renovation by its current owner, Mendel University.

The natural highlight of Křtiny is the deep karst Josefov Valley, best known for the Býčí skála (Bull Rock) Cave and the unique underground spaces of the Výпустek Cave. Other trails lead to the romantic ruins of Nový Hrad (New Castle), once conquered by Swedish forces through betrayal, the Rakovec Valley, the Říčky stream valley, or the Jedovnice ponds. The surrounding forests are full of surprises—dozens of stone springs and scenic clearings with inviting rest areas. Also renowned is the nearly 100-year-old arboretum, founded in 1928, which now contains around 1,000 species of native and exotic trees and shrubs.

Kuřim

www.kurim.cz

Když se kdysi ptali Karla Čapka, zda se mu líbí Londýn, odpověděl, že město není příliš hezké, ale na druhou stranu mimořádně zajímavé. To by se s jistou nadsázkou dalo říci také o Kuřimi. Většina lidí ji zná jako místo, kterým se z Brna projíždí na Vysočinu. Už méně lidí ale ví, že na místě panelových domů, kolem nichž silnice vede, stála zemědělská osada založená už přemyslovskými markrabaty.

O Kuřimi věděl i český král Přemysl Otakar I., zakladatel zdejšího kostela svaté Maří Magdaleny, stojícího na mírném návrší nad obcí už od roku 1226. Kuřim patřila několika šlechtickým rodům, po většinu svých dějin byli ale její obyvatelé poddaní města Brna, což se projevilo například na architektuře zdejšího renesančního zámku, vystavěného v Brně usazenými italskými stavebními mistry. Podobně je na tom také interiér později barokně přestavěného kostela, který se stal doslova výkladní skříní brněnského umění 18. století. Dvě oltářní plátna sem dodal věhlasný malíř Josef Stern a dodnes je zde možné obdivovat obraz na oltáři svatého Kříže od Josefa Winterhaldtera. Rokokový oltář, kazatelnu a křtitelnicu pro chrám vyhotovila dílna slavného sochaře Ondřeje Schweigla. Samotná ves s lipovou návší, již vévodila socha svatého Floriána, se rozkládala podél cesty na Brno a až do 20. století nic nenásvědčovalo tomu, že by se její vzhled měl nějak výrazně měnit. Těsně před vypuknutím druhé světové války však bylo rozhodnuto, že v Kuřimi vznikne podnik na obráběcí stroje, k jehož otevření však došlo až roku 1941. Vývoj se nezastavil ani po skončení války, kdy se s městem počítalo jako s oporou jihomoravského průmyslu. Aby bylo možné nově pojmenovaný závod TOS dále rozšiřovat, bylo v Kuřimi nutné vytvořit zázemí pro přicházející dělníky. A tak na konci padesátých let vzniklo východně od původní vsi nové centrum s řadou pozoruhodně urbanisticky řešených ulic, sbíhajících se na ústřední náměstí s Domem kultury a sochou rumunského vojáka. To, jak se město rozrůstalo, je nejlépe patrné z rozhledny na nedalekém kopci Babí lom, na který se lze dostat také po romantickém skalnatém hřebenu, po němž se se svými přáteli toulal už básník Petr Bezruč. V současnosti vybudovali v Kuřimi odpočinkovou zónu u malebného rybníku Srpek, kde místní nadšenci dokonce prosadili postavení kamenného druidského kruhu, který nese hrdý název kuřimský Stonehenge. Kuřim zve každý rok návštěvníky na festival Zámecké kulturní léto a pochlubit se může také kosmopolitní atmosférou města s řadou národnostních menšin. No nezní to zajímavě?

When Karel Čapek was once asked if he liked London, he replied that the city was not very nice, but on the other hand, it was extremely interesting. This could also be said of Kuřim with some exaggeration. Most people know it as the place along the route from Brno to Vysočina. But fewer people know that on the site of the prefabricated houses around which the road passes, there used to be an agricultural settlement founded by the Přemyslid Margrave.

Even the Bohemian King Přemysl Otakar I, the founder of the local church of St. Mary Magdalene, which has stood on a slight hill above the village since 1226, knew about Kuřim. Kuřim belonged to several noble families, but for most of its history its inhabitants were subjects of the city of Brno. This was reflected, for example, in the architecture of the local Renaissance chateau, built by Italian builders settled in Brno. The interior of the later Baroque rebuilt church, which literally became a showcase of 18th century Brno art, is a similar example. Two altarpieces were added by the renowned painter Josef Stern, and the painting on the altar of the Holy Cross by Josef Winterhaldter can still be admired here. The Rococo altar, pulpit, and baptismal font were made by the workshop of the famous sculptor Ondřej Schweigl. The village itself with its linden village square, dominated by the statue of St. Florian, was situated along the road to Brno, and until the 20th century there was no indication that its appearance would change significantly. Just before the outbreak of the Second World War, however, it was decided that a machine tool factory would be established in Kuřim which did not open until 1941. This development did not stop even after the end of the war, when the town served as the backbone of south Moravian industry. In order to further expand the newly named TOS plant, facilities for the incoming workers in Kuřim had to be built. This is why, at the end of the 1950s, a new centre was built east of the original village, with a series of remarkably designed streets converging on a central square with a House of Culture and a statue of a Romanian soldier. The growth of the town is best seen from the lookout tower on the nearby Babí lom Hill, which can also be reached by climbing the romantic rocky ridge where the poet Petr Bezruč used to roam with his friends. Nowadays, Kuřim boasts a recreation area by the picturesque Srpek pond, where local enthusiasts have even pushed for the construction of a stone druid circle which now bears the proud name of Kuřim Stonehenge. Every year, Kuřim invites visitors to the Chateau Cultural Summer Festival and also boasts a cosmopolitan atmosphere with a number of national minorities. Doesn't that sound interesting?

Kyjov

www.mestokyjov.cz
www.ickyjov.cz
www.slovacko.cz
www.dum-kultury-kyjov.cz
www.slovackyroky.cz
www.slovacko.cz

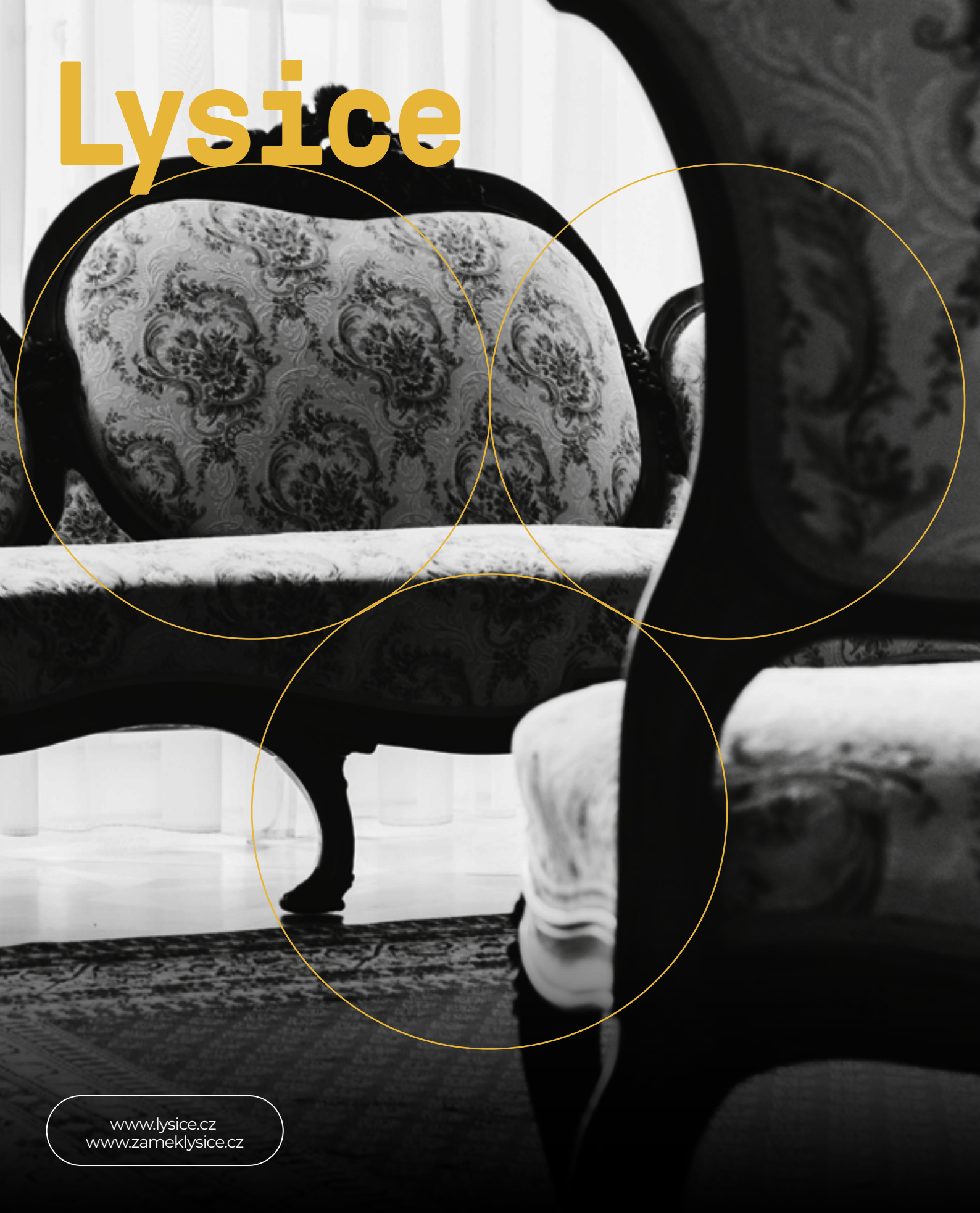
Nomen omen – název a znamení zároveň, je pro dějiny města Kyjova příznačnější než pro jakékoli jiné město na Moravě. Místo se starobylym osídlením má už od středověku ve znaku ruku rytíře s kyjem, která je připravena hájit zemi proti všem nepřítelům. Nedávné archeologické výzkumy prokázaly, že už v době stěhování národů zde stálo jedno z nejdůležitějších středoevropských center germánského kmene Langobardů, na jehož místě později vznikla trhová ves.

Výhodná poloha nedaleko zemské hranice zajistila osadě dostatek příjmů, takže o ni projevovala zájem řada moravských šlechticů. Kyjov se stal nakonec v 16. století komorním městem, které patřilo panovníkovi, což se brzy projevilo na výstavbě renesanční radnice a opevnění se třemi bránami. Blízkost hranic však přinášela také nebezpečí. Město bylo roku 1605 vypáleno vzbouřenými uherskými stavy, statečně vzdorovalo císařským vojskům během stavovského povstání a roku 1623 podlehl přesile sedmihradského vévody Gábora Bethlena. Strach z Turků a divokých uherských vojáků sužoval obyvatele Kyjova až do začátku 18. století. Ve všech těchto válkách, zejména v boji proti Turkům, hráli důležitou roli členové původně uherské hraběcí rodiny Serényiů, kteří si na dohled od Kyjova nechali vystavět barokní zámek Milotice. Nevelké, ale přepychové sídlo s působivým freskovým sálem a barokní zahradou patří k nejkrásnějším a návštěvníky nejoblíbenějším památkám na Moravě. Pokud jej ještě neznáte, rozhodně tam na vás čeká nejedno překvapení. V současnosti je Kyjov zejména jedním z důležitých center moravského folkloru. Tak je tomu už od začátku 20. století, kdy si zde zřídil svůj ateliér i známý malíř slováckých výjevů Joža Úprka. Od roku 1921 se ve městě konají každý čtvrtý rok národopisné slavnosti Slovácký rok, každoročně pak Kyjovské letní slavnosti s dožínkami a mariánskou poutí. Místní spolky však po celý rok chystají i další akce, jako je fašank, setkání s cimbálem, košty vín, stavění a kácení máje či Kateřinská zástěrková zábava. Na mnohých setkáních se v Kyjově můžete setkat se členy Slováckého souboru Kyjov, několika cimbálovými muzikami, pěveckými sbory, třeba s Tetkami z Kyjova nebo Tragačnicemi, to vše v nádherných slováckých krojích. V Kyjově zkrátka najdete Moravu takovou, jakou by měla být.

“Nomen omen”, or “a name is a sign”, is more characteristic for the history of Kyjov than for any other town in Moravia. This place on an ancient settlement has had a knight’s hand with a club in its emblem since the Middle Ages, ready to defend the country against all enemies. Recent archaeological excavations have shown that one of the most important Central European centres of the Germanic Langobard tribe stood here at the time of the migration of peoples, on the site of which a market village was later built.

The settlement's favourable location near the border ensured it a sufficient income, resulting in many Moravian nobles becoming interested in it. Kyjov eventually became a chamber town belonging to the monarch in the 16th century, which was soon reflected in the construction of a Renaissance town hall and fortifications with three gates. However, the proximity of the border also brought dangers. The town was burnt down by the rebellious Hungarian Estates in 1605, bravely resisted the imperial troops during the Estates Revolt, and in 1623 succumbed to the superiority of the Duke of Transylvania, Gábor Bethlen. A fear of the Turks and fierce Hungarian soldiers plagued the inhabitants of Kyjov until the beginning of the 18th century. In all these wars, especially in the fight against the Turks, the members of the originally Hungarian count family of Serényi, who built the Baroque castle Milotice within sight of Kyjov, played an important role. This small but luxurious mansion with its impressively frescoed hall and a Baroque garden is one of the most beautiful and popular sights in Moravia. If you don't know it yet, you will certainly be in for a surprise. Today, Kyjov is one of the most important centres of Moravian folklore. This has been true since the beginning of the 20th century, when Joža Úprka, a famous painter of Slovak scenes, set up his studio here. Every fourth year since 1921, the town has hosted the Slavic Year folklore festival, and every year hosts the Kyjov Summer Festival with its harvest festival and Marian pilgrimage. Local associations also organize other events throughout the year, such as a fašank (carnival), a dulcimer meeting, wine tasting, Maypole building and cutting, and the Kařinská Zástěrková Apron Party. Many of the gatherings in Kyjov are accompanied by the Kyjov Slovak Ensemble, several dulcimer bands, choirs such as the Kyjov Aunts or the Tragačnice, all in beautiful Slovak costumes. Kyjov simply presents Moravia as it should be.

Lysice

A black and white photograph of a person sitting on a chair with a dark, ornate frame and a light-colored, patterned seat. The person is wearing light-colored trousers and dark shoes. The background is a bright, possibly windowed area. Three overlapping yellow circles are superimposed on the image, framing the person and the chair. The word "Lysice" is written in a large, bold, yellow font in the top left corner.

www.lysice.cz
www.zameklysice.cz

Ať už se na Lysice díváte z jakékoli strany, dříve nebo později vás zaujme štíhlá zámecká věž se zlatou hraběcí korunou na vrcholu, k níž prostě nejde nezamířit. Když projdete zámeckou bránou, ocitnete se náhle v 19. století, v prostoru naplněném podivuhodně poklidnou atmosférou, která si vás okamžitě podmaní.

Původně barokní zámek není nijak velký. Jeho architektura, podivuhodná sloupová kolonáda s vyhlídkovým ochozem obepínajícím terasovou zahradu i vodní příkop se vznešeně plujícími labutěmi však v mnohém předčí i památky mnohem proslulejší. Nejvýznamnějšími majiteli zámku byla v 19. a 20. století hraběcí rodina Dubských z Třebomyslic. Pocházela z ní například spisovatelka Maria Ebner von Eschenbach, jejíž povídka o loveckém psu Krambambulim zná doslova každé rakouské dítě. Ještě zajímavější je hrabě Ervín Dubský, fregatní kapitán rakousko-uherské maríny, který na svých cestách navštívil většinu zemí Dálného Východu. Z cest přivezl řadu zajímavých předmětů, a aniž by to tušil, mezi nimi také naprosté unikáty: aby mohl evropským přátelům ukazovat, jak vypadá život v Číně nebo Japonsku, zakupoval vůbec první fotografie vytvořené na území Asie. Lysicím je dnes závidí celý svět. Kulturní zájmy majitelů zámku přilákaly do Lysic řadu zajímavých lidí, k nimž patřil i hraběcí vychovatel a největší slovinský básník France Prešeren. Zámek nabízí krásné interiéry, skvělé orientální sbírky, zbrojnici, tři knihovny a nádhernou zahradu považovanou za jednu z nejzajímavějších na Moravě. Prohlédnout si v ní můžete i nedávno restaurovanou salu terrenu, oranžérii, fíkovnu a další unikátně dochované části připomínající, jak vypadal zahradnický provoz, který přinášel do hraběcí pokladny 19. století nemalé příjmy. Kolem někdejšího aristokratického sídla se v Lysicích točí i většina akcí – přehlídky květin v zámeckých sálech, koncerty, z nichž se místní nejvíce těší na každoroční show Ondřeje Havelky a jeho Melody Makers, výstavy, tradiční podzimní Dýňobraní, zámecký Advent a Vánoce. Městys v údolí se silnou spolkovou tradicí, zejména pak ochotnickým spolkem, obklopují kopce přírodního parku Lysicko, na který navazuje neméně malebný kraj Halasova Kunštátska. Zalesněné kopce ostatně tvoří kulisu i krásného koupaliště na dohled od zámku.

No matter what direction you look at Lysice from, sooner or later you'll notice the slender chateau tower with the golden count's crown on top, which is simply impossible not to head towards. When you pass through the gate, you suddenly find yourself in the 19th century, in a place that breathes a strangely peaceful atmosphere that immediately captivates you.

It was originally a Baroque chateau, but it's not very big. Its architecture, however, including its marvellous colonnade of columns with a viewing gallery encircling the terraced garden and the moat with its majestic swimming swans, in many ways surpasses even more famous monuments. The most important owners of the chateau in the 19th and 20th centuries were the Dubský family of Třebomyslice. For example, the writer Maria Ebner von Eschenbach, whose story about the hunting dog Krambambuli is known to literally every Austrian child, came from this family. Even more interesting is Count Erwin Dubský, a frigate captain of the Austro-Hungarian marines who visited most of the countries of the Far East on his travels. He brought back many interesting items from his travels and, without even knowing it, he brought one absolute treasure. He purchased photographs, some of the first ever taken in Asia, to show his European friends what life was like in China and Japan. Today, Lysice is the envy of the world. The cultural interests of the former chateau owners attracted many interesting people to Lysice, including the Count's tutor and Slovenia's greatest poet, France Prešeren. The chateau boasts beautiful interiors, great oriental collections, an armoury, three libraries, and an even more beautiful garden, considered one of the most interesting in Moravia. You can also see the recently restored sala terrena, the orangery, the fig tree, and other uniquely preserved parts that serve to remind us of the gardening operation that brought considerable income to the 19th century count's treasury. Most of the events in Lysice revolve around this former aristocratic mansion – flower shows in the chateau halls, concerts (the locals most look forward to the annual show of Ondřej Havelka and his Melody Makers), exhibitions, the traditional autumn Pumpkin Festival, the chateau Advent, and Christmas. The hills of the Lysicko Nature Park surround this valley town with its strong social tradition, especially its amateur theatre group, and the equally picturesque Halasovo Kunštátsko Nature Park. The wooded hills also form the backdrop of a beautiful swimming pool within sight of the chateau.

Mikulov

www.mikulov.cz
www.palavske-vinobrani.cz
www.rmm.cz

Za nejsevernější italské město je s trochou nadsázky obvykle považován rakouský Salzburg. Zrovna tak jím ovšem může být ještě severněji položený Mikulov, který lze směle označit za jedno z nejpozoruhodnějších míst na Moravě.

Renesanční a barokní město pod Pálavou obklopené vinicemi není třeba představovat blíž. Největší rozkvět zažilo za vlády kardinála Františka z Dietrichsteinu, díky němuž se na začátku 17. století stalo fakticky hlavním městem celé země. Kardinál, zastávající v časech třicetileté války pozici císařského místodržitele, nechal přestavět rozsáhlý zámek nad městem, v Mikulově zřídil jednu z prvních Loret ve střední Evropě, přizval do města vzdělané piaristy a na tajuplném kopci Tanzberg založil podle italských vzorů křížovou cestu s kaplí a zvonící na vrcholu. O město se láskyplně starali i jeho pokračovatelé, kteří si vzali pod ochranu i zdejší židovskou obec patřící k největším a nejdůležitějším na Moravě. O její velikosti a slávě však dnes svědčí už pouze úžasný židovský hřbitov nad městem, navštěvovaný dodnes Židy z celého světa. Určitě stojí za to vyšplhat na věž kostela svatého Václava a podívat se do okolí, navštívit knížecí hrobku, několik soukromých galerií, prohlédnout si zámecké sály, jimž neubral na působivosti ani ničivý požár na konci druhé světové války, nahlédnout do kostelů nebo se jen tak toulat ulicemi lemovanými výstavnými měšťanskými domy a paláci drobných šlechticů z okolí. Město na hranici Moravy a Rakouska zvoucí po celé období baroka umělce, učence i zvědavé návštěvníky je zejména městem vína. Sledovat působivý horizont Mikulova z některého okolního kopce je ostatně nejlepší se skleničkou v ruce. Díky naprosto skvělým podmínkám se v okolí města daří především bílým vínům Ryzlinku vlašskému, Veltlínskému nebo Ruladskému bílému. Víno tak celkem přirozeně hraje hlavní roli při většině každoročních akcí, jakými jsou Pálavské vinobraní, Krojové hody Mikulov, festival Národy Podyjí, zarážení hory a degustace vín pod širým nebem nebo Svatomartinský Mikulov. Stejně tak se zde daří i akcím kulturním, například Kampanile, čili mezinárodnímu festivalu pěveckých sborů nebo Mezinárodnímu kytarovému festivalu. Ve starém městě narazíte i na několik pozoruhodných intervencí moderní architektury. Rozhodně si nenechte ujít návštěvu soukromé Galerie Závodný se skvělými výstavami a kavárnou, jejíž budova navržená architektem Štěpánem Děngem získala roku 2012 cenu Grand Prix Architektů.

The most northern Italian city, with a bit of exaggeration, is usually considered to be Salzburg, Austria. However, Mikulov, which is even further north, can be described as one of the most spectacular places in Moravia.

This Renaissance and Baroque town below the Pálava River, surrounded by vineyards, needs no introduction. It flourished most during the reign of Cardinal Francis of Dietrichstein, who practically turned it into the capital of the whole country at the beginning of the 17th century. The cardinal, who was the imperial governor at the time of the Thirty Years' War, rebuilt a large castle overlooking the town, established one of the first Loretos in Central Europe in Mikulov, invited educated Piarists to the town, and founded the Stations of the Cross on the mysterious Tanzberg hill with a chapel and bell tower on top based on Italian models. The town was lovingly cared for by his successors, who also took the local Jewish community under their protection, one of the largest and most important in Moravia. The amazing Jewish cemetery above the town, which is still visited by Jews from all over the world, still testifies to its size and glory. It is certainly worth climbing the tower of the St. Wenceslas Church and looking around, visiting the prince's tomb, several private galleries, viewing the castle halls (whose impressiveness remained undiminished even by the devastating fire at the end of the Second World War), peeking into the churches, or simply wandering through the streets lined with grandiose burgher houses and palaces of the area's lesser noble families. This city stood on the border of Moravia and Austria and invited artists, scholars, and curious visitors throughout the Baroque period. Today it is especially known as a city of wine. The best way to view Mikulov's impressive horizon from a nearby hill is with a wine glass in your hand. Thanks to the surrounding's perfect conditions, it is a region where white wines such as Riesling, Veltliner, and Pinot Blanc thrive. Wine naturally plays a major role in most annual events such as the Pálava Vintage Festival, Mikulov Costume Feast, Festival of the Peoples of Podyjí, the Mountain Strike, and wine tasting events in the open air or St. Martin's Mikulov. Cultural events, such as the Campanile, the International Choir Festival, and the International Guitar Festival, are equally successful here. The old town is also home to several remarkable examples of modern architecture. Don't miss a visit to the private Zavodný Gallery with its excellent exhibitions and café, whose building, designed by architect Štěpán Děng, won the 2012 Czech Architecture Grand Prix.

Moravský Krumlov

A black and white photograph of the Krumlov Castle tower, featuring a large dome and arched windows. The image is overlaid with three overlapping yellow circles. The title 'Moravský Krumlov' is written in large, bold, yellow letters in the top left corner.

www.mkrumlov.cz
www.dokrumlova.cz
www.meksmk.cz

Přestože Moravský Krumlov stojí poněkud ve stínu toho českého, má s ním mnoho společného. A není to jen podivuhodně krásný meandr řeky Rokytné, plynoucí pod ostrohem, na němž město stojí. I zde stál od středověku důležitý hrad přestavěný na renesanční zámek pánů z Lipé patřící už v první polovině 16. století k nejvýznamnějším aristokratickým rezidencím na Moravě.

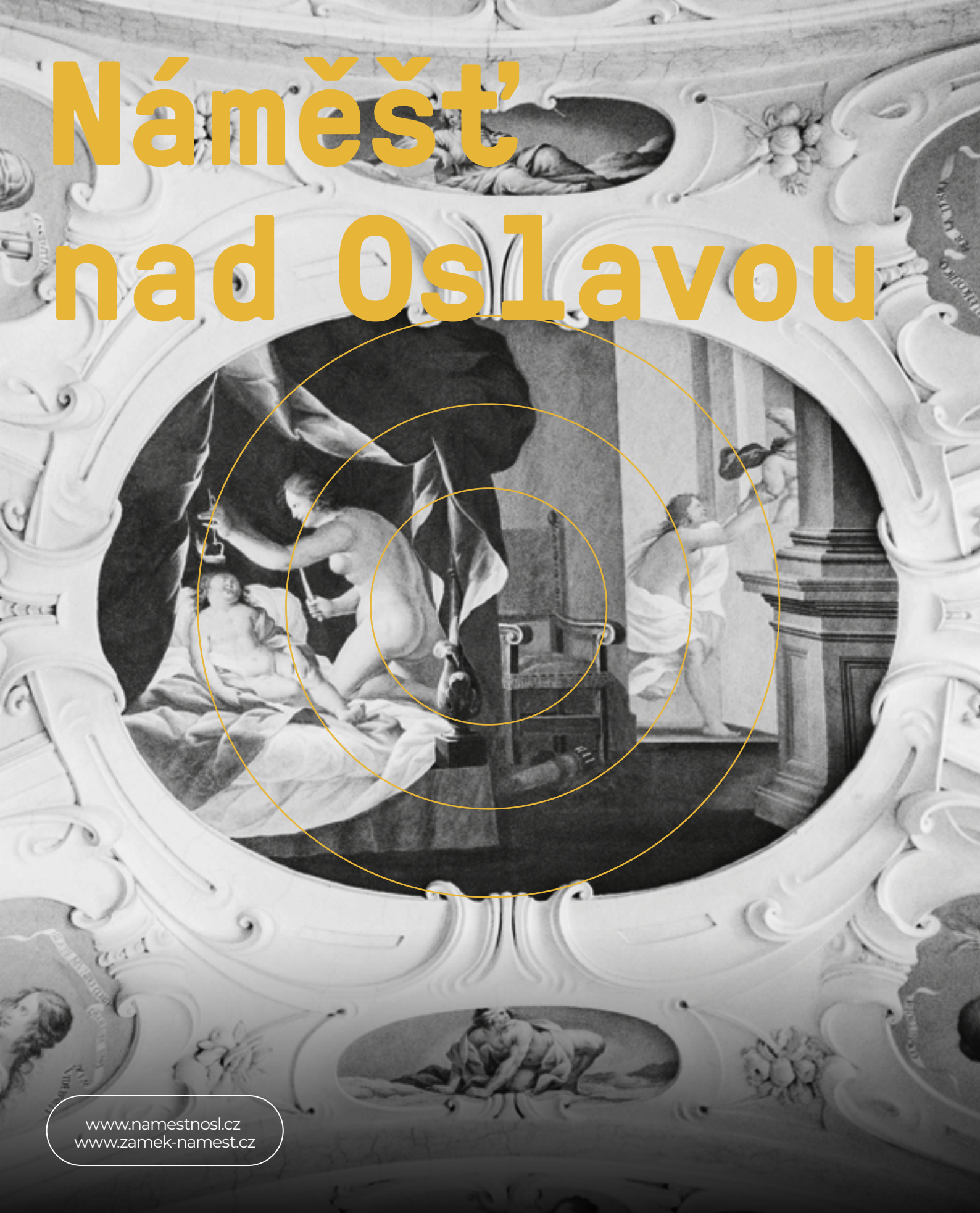
Největší rozmach zažil zámek za vlády Pertolda z Lipé, který k jeho dalšímu rozšíření přizval italského stavebního mistra Leonarda Gara da Bisono, jehož unikátně dochovaný figurální náhrobek je možné v krumlovském farním kostele Všech svatých vidět dodnes. Zámek se dvěma arkádovými nádvořími, spanilou věží a velkolepými stáji hostil už v časech renesance nejednu významnou osobnost v čele se slavným humanistickým lékařem Paracelsem, který v Krumlově dokončil dvě slavné práce o lékařství a astronomii. Vláda pánů z Lipé skončila v Moravském Krumlově po bitvě na Bílé Hoře, po níž rezidenci obýval další slavný rod, knížata z Liechtensteinu. Zámek byl sídlem mladší rodové linie, jejíž členové v Krumlově dlouhodobě pobývali a vytvořili z města sebevědomé a bohaté centrum svých držav. Právě v této době zde vznikla působivá kaple patrona města svatého Floriána, výstavný knížecí dům na náměstí, v němž se dnes nachází městské muzeum, a přestavěn byl zámek i kostel. „Stříbrný věk“ Moravského Krumlova nastal až s příchodem osvícenství, kdy zámek obýval polní maršál kníže Karel Boromejský z Liechtensteinu a jeho duchaplná manželka Marie Eleonora, do jejíž krásky se beznadějně zamiloval i sám císař Josef II. Manželé zámek opravili, podle plánů francouzského architekta Isidora Ganevala v něm zřídili prostorné neoklasicistní sály a vybudovali zde jednu z prvních anglických zahrad na Moravě. Jejich potomci pak na zámku žili až do roku 1945. Na sklonku války barokní Moravský Krumlov téměř podlehl bombardování, město přišlo o více než sto domů a další stovky byly zničeny. V roce 1963 se však na zámku podařilo vystavit dvacet obrovských pláten z cyklu Slovanská epopej Alfonse Muchy a Moravský Krumlov se opět ocitl mezi nejvýznamnějšími turistickými cíli na Moravě. Před časem o epopej zámek přišel, ale po nákladné opravě se do Krumlova zase vrátila.

Objevovat Moravský Krumlov a jeho podivuhodné okolí, zejména pak údolí řeky Rokytné vyhlášené přírodní rezervací Krumlovsko-rokytenské slepence si rozhodně nenechejte ujít.

Although the Moravian version of Krumlov stands somewhat in the shadow of its Bohemian competitor Český Krumlov, they still have much in common. This is more than just the strangely beautiful meander of the Rokytná River flowing under the rocky promontory above the town. This town also boasts an important castle from the Middle Ages which was converted into a Renaissance chateau by the Lords of Lipá, already one of the most important aristocratic residences in Moravia in the first half of the 16th century.

The castle experienced its greatest development during the reign of Pertold of Lipá, who invited the Italian master builder Leonardo Gara da Bisono to further expand it. His uniquely preserved figurative tombstone can still be seen in the parish church of All Saints in Krumlov. The castle with its two arcaded courtyards, graceful tower, and magnificent stables hosted many important personalities during the Renaissance, including the famous humanist physician Paracelsus, who completed two of his famous works on medicine and astronomy in Krumlov. The reign of the Lords of Lipá in Moravský Krumlov ended with the Battle of White Mountain, after which the residence was occupied by another famous family, the Princes of Liechtenstein. The castle served as the seat of a younger line of the family whose members remained in Krumlov for a long time and made the town below it a self-confident and wealthy centre of their holdings. It was at this time that the impressive chapel of the town's patron saint, St. Florian, was built here, as well as the princely house on the square, which is now the town museum. The chateau and church were also rebuilt at this time. The "silver age" of Moravský Krumlov came with the advent of the Enlightenment, when the castle was inhabited by the Field Marshal Prince Charles of Bohemia of Liechtenstein and his witty wife Marie Eleonora, so beautiful that even Emperor Joseph II fell hopelessly in love with her. Charles and Marie renovated the castle, built spacious neoclassical halls based on the plans of the French architect Isidore Ganeval, and built one of the first English gardens in Moravia. Their descendants lived in the castle until 1945. At the end of the war, the Baroque Moravský Krumlov was nearly destroyed by bombing. The town lost more than a hundred houses, and hundreds more were devastated beyond repair. In 1963, however, twenty huge canvases from Alfons Mucha's cycle "The Slav Epic" were exhibited at the castle, and Moravský Krumlov once again became one of the most important tourist destinations in Moravia. Some time ago the castle had to release the paintings, but after costly repairs they were returned to Krumlov.

Don't miss your chance to discover Moravský Krumlov and its wondrous surroundings, especially the valley of the Rokytná River, declared a nature reserve of the Krumlov-Rokytnské "Blind Path".

Náměšt' nad Os1avou

www.namestnosl.cz
www.zamek-namest.cz

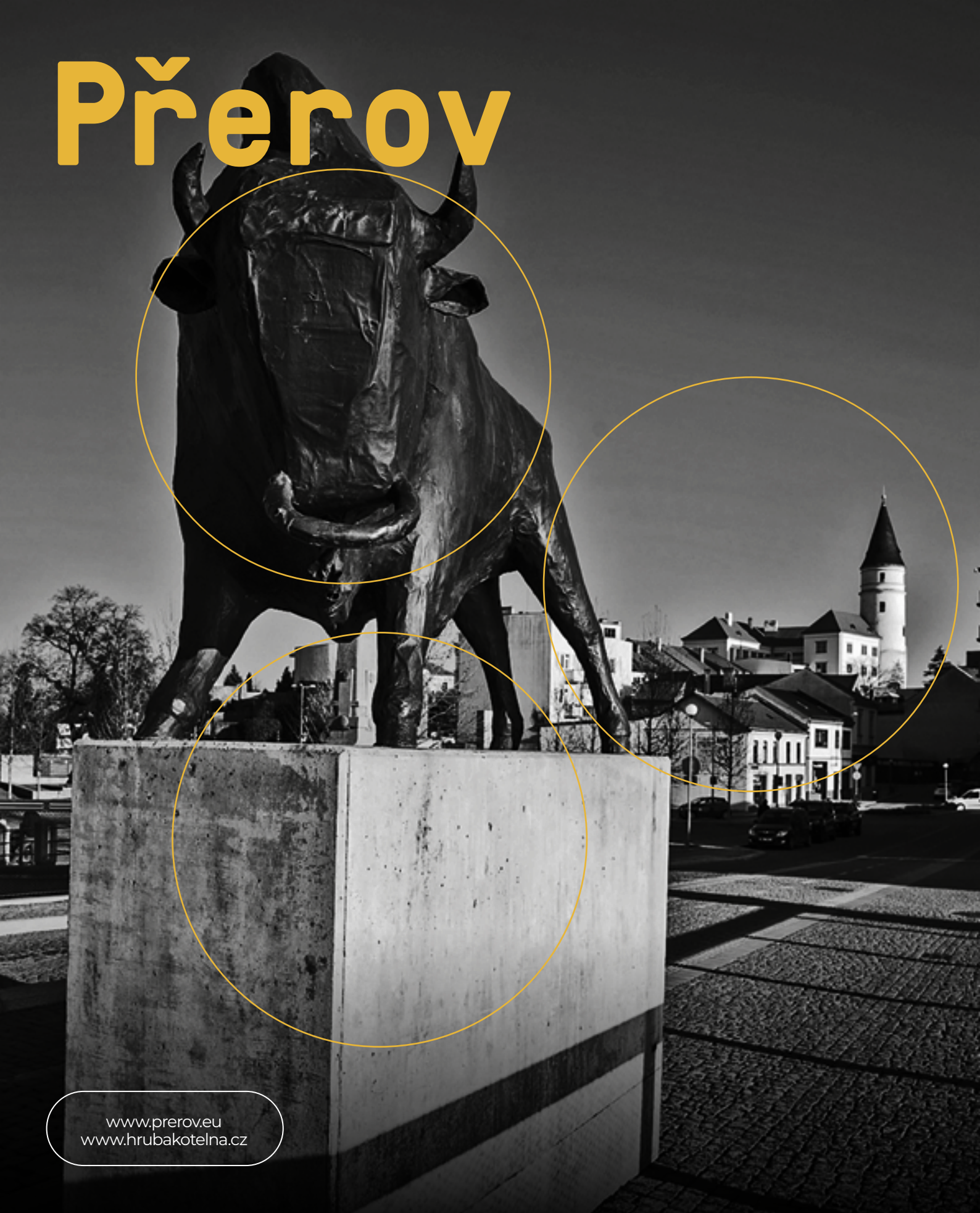
Jestli bylo na Moravě první polovina 19. století místo, kde se dařilo hudbě, bylo to v Náměšti nad Oslavou. Zdejší zámek v té době vlastnil uměnímilovný hrabě Jindřich Vilém III. Haugwitz, sám skvělý houslista, společně se svou manželkou Žofií, proslulou pěvkyní a harfistkou.

Hrabě byl také velmi schopný hospodář, což mu umožňovalo platit kapelu složenou z profesionálních hudebníků i amatérů, s nimiž na zámku zkoušel skladby svého milovaného Friedricha Georga Händela, W. A. Mozarta či svého osobního přítele Antonia Salieriho. Múzám zasvětil také nedaleký empírový letohrádek Schönwald u Jinošova obklopený rozsáhlým anglickým parkem s řadou staveb, kde v letních měsících pořádá slavná hudební setkání. Náměšť nad Oslavou má však historii mnohem starší. Nejslavnější etapa je spojena s pány ze Žerotína, kteří zde vystavěli velkolepý zámek a kteří do moravských dějin vstoupili jako neochvějný stoupenci náboženských a zemských svobod. Právě pod jejich ochranou vznikla na zámku tiskárna, později přesunutá na nedalekou tvrz v Kralicích, v níž vzniklo mimořádné dílo – Bible kralická. V období baroka byl v Náměšti vystaven kostel i obdivovaný most s řadou soch od Josefa Winterhaldtera staršího. Nový styl se projevil i na zámku; vznikla zde například pozoruhodná sala terrena, dnes knihovni sál se souborem raně barokních fresek od skvělého italského malíře Carpofoa Tencally. Patrně nejvýznamnější památkou z 19. století je empírová hrobka hrabat Haugwitzů vystavěná podle plánů rakouského architekta Josefa Kornhäusela a doplněná sochami další velké osobnosti rakouského neoklasicismu Josefa Kliebera. V Náměšti na návštěvníky však nečekají pouze památky, ale třeba i romantické údolí řeky Oslavy, nebo kultovní festival s jedinečnou atmosférou Folkové prázdniny, festival trampských písni Náměšťská placka, zábavná Oslaviáda, při níž nadšenci sjíždí zmiňovanou Oslavu na rozmanitých plavidlech, nebo na oblíbená Anenská pouť, jíž žije celé město. Náměšť je známá také svým letištěm, které v současnosti funguje jako základna vrtulníkového bojového letectva. Ve vybraných dnech se dá na letiště zajet a prohlédnout si bitevníky i s jejich hrozivými schopnostmi hezky zblízka. Renaissance, baroko, empír, Žerotínové, Haugwitzové, hudba, zábava, příroda, opora NATO a pohoda historického města na Vysočině – to všechno je Náměšť nad Oslavou.

If there was one place in Moravia in the first half of the 19th century where music thrived, it was in the town of Náměšť nad Oslavou. The owner of the local chateau at that time was the art-loving Count Heinrich Wilhelm Haugwitz, himself a great violinist, and his wife Sophie, famous for her singing and harp playing.

The Count was also a very capable economic manager, which enabled him to support an ensemble made up of professional musicians and amateurs, with whom he rehearsed the works of his beloved Friedrich Georg Handel, Mozart, and his personal friend Antonio Salieri at the chateau. He also dedicated to the muses his nearby Empire-style Schönwald Summer Palace near Jinošov, surrounded by a large English park with a number of buildings, where he held famous musical meetings in the summer months. Náměšť nad Oslavou, however, has a much older history. Its most renowned period is associated with the Lords of Žerotín, who built a magnificent chateau here and who entered Moravian history as staunch supporters of religious and land freedoms. It was under their protection that a printing house was established in the chateau, later moved to the nearby fortress in Kralice, where an extraordinary work of the time was created – the Bible of Kralice. The Baroque period also saw the construction of a church, an impressive bridge with a number of sculptures by Josef Winterhaldter the Elder, and a number of Baroque buildings. This new style was also reflected in the chateau in, for example, the remarkable sala terrena, now a library hall with a set of early Baroque frescoes by the great Italian painter Carpofo Tencalla. Probably the most important monument from the 19th century is the empire tomb of the Counts of Haugwitz, built based on the plans of the Austrian architect Josef Kornhäusel and supplemented with statues of another great figure of Austrian Neoclassicism, Josef Klieber. Simply put, Náměšť is definitely worth visiting. Not only for the sightseeing or nature, but also to the romantic valley of the Oslava River, then certainly to the popular Folk Holidays festival with its unique atmosphere, the festival of tramp songs Náměšťská placka, the fun Oslaviáda, during which enthusiasts ride down the Oslava River on a variety of boats, or the popular Anne's Pilgrimage, which brings the whole town to life. Náměšť nad Oslavou is also known for its airport, which currently functions as a helicopter combat air force base. On selected days you can go to the airport and see the fighter planes and their impressive capabilities up close. Handel, Salieri, music, Renaissance, Baroque, Žerotíns, Haugwitzes, Empiricism, entertainment, nature, NATO support, and the comfort of a historic town in the Vysočina Highlands. Náměšť nad Oslavou is all this.

Přerov

www.prerov.eu
www.hrubakotelna.cz

Město Blahoslavovo a Komenského, rodiště Kainarovo a Mikuláškov, působiště Mervarta a Bajáka, od poloviny 19. století také průmyslové centrum střední Moravy a důležitý železniční uzel, to vše je někdejší středověké královské město Přerov v samém srdci Moravy, v jejím největším etnografickém regionu zvaném Haná. Rozkládá se podél obou břehů řeky Bečvy a vévodí mu renesanční zámek stojící uprostřed městské zástavby na návrší nad levým břehem.

Osídlení lokality sahá až do pravěku, kdy se v tomto prostoru usadili lovci mamutů; dodnes se zde nacházejí světově významná naleziště. Cesta z Podunají přes současný Přerov, dále Moravskou bránou do Polska až k Baltu mívala velký význam ve starověku a procházely tudy četné obchodní stezky. Přerov se v 9. století stal jedním ze správních center Velkomoravské říše. Nejstarší písemná zmínka o něm pochází z roku 1141, na královské město byl povýšen Přemyslem Otakarem II. v roce 1256.

Horní náměstí na travertinovém pahorku nad městem lemuje nejstarší městská zástavba – goticko-renesanční a částečně barokní domy s podloubími. Kolem náměstí se táhnou středověké hradby, na jeho západní straně mu dominuje přerovský zámek. Původní hradiště z přelomu 11. a 12. století v roce 1487 získali Pernštejnové, kteří jej ve druhé polovině 16. století nechali přestavět na renesanční zámek. V letech 1596–1688 patřilo panství Žerotínům. V 18. století se majitelé rychle střídali, vzhled zámku se už ale neměnil. Roku 1918 jej od posledních majitelů koupilo město, důkladně jej opravilo a zřídilo v něm Muzeum Komenského.

Městská krajina dnešního Přerova je ovlivněna průmyslovým rozvojem z konce 19. a zejména začátku 20. století. Některé tovární areály pozbyly svého původního významu a jako němí svědkové někdejší slávy čekají na svou novou roli. Tu postupně získává bývalý podnik T. Hrubá, továrna na cukrovinky, čokoládu a ovocné konzervy Přerov, který od roku 1916 do znárodnění roku 1948 zpracovával ovoce a zeleninu z polí a sadů úrodné Hané a vyráběl sladkosti exportované do celé střední Evropy. Dnes je továrna v majetku potomků Terezie Hrubé a budovy slouží jako sklady a pro drobnou výrobu. Majitelé zchátralé objekty postupně opravují a nabízejí je ke kulturním a společenským účelům široké veřejnosti.

The town of Přerov — associated with names like Blahoslav and Comenius, birthplace of poets Josef Kainar and Oldřich Mikulášek, home to historians Mervart and Baják — is a place where history, culture, and industry intersect. Since the mid-19th century, it has been a key industrial center of Central Moravia and a major railway hub. Once a medieval royal town, Přerov lies in the very heart of Moravia, in the region known as Haná, its largest ethnographic area. It stretches along both banks of the Bečva River, overlooked by a Renaissance chateau perched on a hill above the left bank.

The area's history dates back to prehistoric times, when mammoth hunters first settled here. The region remains one of the most important archaeological sites in the world. In ancient times, a trade route ran from the Danube through present-day Přerov and the Moravian Gate all the way to Poland and the Baltic Sea. In the 9th century, Přerov became one of the administrative centers of the Great Moravian Empire. The earliest written record dates to 1141; King Ottokar II of Bohemia elevated the town to royal status in 1256.

The Upper Square (Horní náměstí), sitting atop a travertine hill, is bordered by the town's oldest buildings—Gothic-Renaissance and partly Baroque houses with characteristic arcades. Encircled by medieval town walls, the square is dominated on its western side by the Přerov chateau. Originally a fortified settlement from the turn of the 11th and 12th centuries, it was acquired by the noble Pernštejn family in 1487, who later transformed it into a Renaissance residence in the late 16th century. From 1596 to 1688, it belonged to the influential Žerotín family. Although ownership changed frequently in the 18th century, the chateau's appearance remained largely intact. In 1918, the town purchased the building from its last private owners, restored it thoroughly, and established the Comenius Museum within its walls.

Přerov's urban landscape was shaped by industrial expansion in the late 19th and especially early 20th century. Today, some factory buildings have lost their original purpose and stand like silent witnesses to a bygone era, awaiting new life. One such site is the former factory of Terezie Hrubá, which produced sweets, chocolates, and fruit preserves under the name "T. Hrubá – Přerov" from 1916 until nationalization in 1948. It processed the abundant fruit and vegetables from Haná's fertile fields and orchards and exported its confections across Central Europe. Now back in the hands of Hrubá's descendants, the buildings are used for storage and small-scale production, while gradually being restored. The owners are opening the revitalized space to the public for cultural and community events, giving the historic factory a new role in the life of the city.

Rájec – Jestřebí

www.rajecjestrebi.cz
www.zamekrajec.cz

Pokud máte Rájec-Jestřebí spojený s květinami, je to pocit správný. Město proslavily zejména dvě, jiřiny a kamélie, které byly pěstovány v zámeckém zahradnictví už od 19. století. V dopisech mamince Boženě Němcové se o nich zmiňoval například zaměstnanec knížecí zahrady Karel Němec.

O největší slávu rájeckých jiřin se však zasloužil zahradník Jan Langr, který tuto květinu začal ve svém zahradnictví ve velkém pěstovat v roce 1929. V jím založeném rodinném zahradnictví se obdivované jiřiny ostatně pěstují dodnes. Vzácná sbírka kamélií je soustavně pěstována v zámeckém skleníku od roku 1973. Největší slávu zažívají rájecké kamélie od začátku devadesátých let 20. století, kdy zahradník Jan Dvořák navrhl, aby se rostliny kvetoucí na konci února vystavily v zámeckých místnostech. Od té doby uplynulo už přes třicet let a slavná tradice je na světě. Úspěch květinových výstav vedl k tomu, že se zámek v Rájci nad Svitavou stal místem, na kterém můžete vidět působivé kytice po celou návštěvníckou sezónu.

Samotný zámek je skutečným skvostem moravské architektury. Byl postaven pro významného dvořana císařovny Marie Terezie, starohraběte Antonína Karla ze Salm-Reifferscheidtu, francouzským architektem Isidorem Canevalem v šedesátých letech 18. století a na Moravě musel působit jako zjevení. Kousek Francie na dohled od tajuplného Moravského krasu. Rod Salmů ovlivňoval z Rájce dějiny Moravy až do dvacátého století. Nalezli bychom mezi nimi svobodné zednáře, intelektuály, podnikatele, bezbřehé romantiky, milovníky umění i speleologie, kterým se během století podařilo na zámku nashromáždit obrovské umělecké sbírky, vybudovat jednu z největších soukromých knihoven na Moravě a vtisknout celému sídlu neopakovatelnou atmosféru skvělého venkovského aristokratického sídla, jakých je v zemi jen málo. Okolní krajina popsaná například v novelách častého návštěvníka zámku, rakouského spisovatele Ferdinanda von Saara, přechází do dramatických končin zmiňovaného Moravského krasu či, jak se říkalo, Moravského Švýcarska. Stačí zajet do nedalekého Sloupu s hřbitovem Salmů a barokním poutním kostelem, v jehož interiéru se nachází velkolepá freska vídeňského malíře Kaspara Franze Sambacha, a odtud se vydat některou z cest do podivuhodné krajiny ponorných řek, jeskyní, žlebů a propastí. Stačí jediný den, aby bylo jasné, proč se romantismus na Moravě zrodil právě zde.

Associating the town of Rájec-Jestřebí with flowers simply feels natural. The town is famous for two things in particular, namely dahlias and camellias. Both have been cultivated in the chateau gardens since at least the 19th century when Karel Němec, an employee of the prince's garden, mentioned them in letters to his mother Božena Němcová.

The greatest fame of the Rájec dahlias, however, came from the gardener Jan Langr who started growing the flower in his garden as early as 1929. The admired dahlias are still grown in the family garden he founded. The cultivation of camellias began in 1973 in the chateau greenhouse. Rájec camellias have been most famous since the beginning of the 1990s, when the gardener Jan Dvořák suggested that the plants, which bloom at the end of February, be displayed in the rooms of the chateau. More than thirty years have passed since then, and this glorious tradition is now a reality. The success of the flower exhibitions has led to the chateau in Rájec nad Svitavou becoming a place where you can see impressive bouquets throughout the entire visitor season.

But it would be a pity to focus only on them, because the chateau itself is a real gem of Moravian architecture. It was built for an important courtier of Empress Maria Theresa, Count Anton Karel of Salm-Reifferscheidt, by the French architect Isidore Caneval in the 1860s, and at the time must have been a revelation in Moravia. A bit of France within sight of the mysterious Moravian Karst. The Salm family influenced the history of Moravia from Rájec until the 20th century and included freemasons, intellectuals, businessmen, boundless romantics, art lovers, and explorers of the Moravian Karst. They accumulated huge art collections in the chateau, built one of the largest private libraries in Moravia, and imprinted the entire chateau with the unique atmosphere of a great rural aristocratic mansion, only a few of which exist in the country. The surrounding countryside, described in the novels of the Austrian writer Ferdinand von Saar, a frequent visitor to the chateau, smoothly transitions into the dramatic landscapes of the Moravian Karst or, as it is also known, Moravian Switzerland. Simply drive to the nearby town of Sloup with its Salm cemetery and Baroque pilgrimage church whose interior features a magnificent fresco by the Viennese painter Caspar Franz Sambach. From there take one of the paths into the wondrous landscape of plunging rivers, caves, natural stone troughs, and chasms. It only takes a day to see why Romanticism in Moravia began here.

Retz

www.retzer-land.at
www.weinstadt-retz.at

Retz je malým městem, položeným v severozápadní části dolnorakouského regionu Weinviertel, jehož historie sahá hluboko do minulosti. V místě dnešního náměstí v Retzu vznikla osada, která byla již v roce 1180 nazývána „Rezze“. Poté, co byla roku 1295 dokončena výstavba kláštera a dominikánského kostela, následovalo roku 1300 plánované založení města.

Roku 1425 dobyli město Retz husité, stejně jako o něco málo později též Schratenthal a Pulkau. V roce 1467 byla vysvěcena kaple obecního špitálu, roku 1783 byla však znovu sekularizována a v současné době slouží pod jménem „Museum Retz“ městským sbírkám a jako domov Jihomoravské galerie. Po znovuoobnovení města roku 1486 si jej podrobil Matyáš Korvín. Do roku 1490 patřil Retz k jeho panství. Za těchto časů obdrželo město právo k obchodu vínem a tato výsada znamenala do budoucna cestu k získání velkého bohatství. Díky tomuto privilegii vděčí Retz také za rozsáhlé několikapatrové sklepní prostory, které se pod městem rozléhají. Retzské sklepy představují největší historický vinný sklep v Rakousku a je možné jej v rámci veřejných prohlídek navštívit. Sklepy slouží již po několik let také jako kulisy pro divadelní představení a též jako atrakce v rámci retzských Adventních trhů. V letech 1568 až 1569 byl tehdejší kostel na hlavním náměstí přestavěn na radnici. Nepřehlédnutelný je též měšťanský dům „Verderberhaus“, postavený roku 1583. První větrný mlýn v Retzu vznikl roku 1772 a byl dřevěný. Dřevěný základ mlýna později dosloužil a v roce 1853 byl na stejném místě vystavěn nový větrný mlýn s kamennou věží. Jméno městské části „Altstadt“ (Staré město) bylo odvozeno od názvu starých osad, které byly roku 1848 sjednoceny a teprve až roku 1941 připojeny k městu. Město Retz bylo po staletí jen tím, co bylo uvnitř městských hradeb. Pro opevnění jihozápadního rohu města zřídil hraběcí rod z Hardeggu dominikánský klášter s kostelem a tam, kde v současné době stojí zámek (v jihovýchodním rohu města), byl zřízen hradní hospodářský dvůr. Z tohoto statku později v roce 1500 vznikl přestavbou dnešní zámek. V severozápadním rohu sloužil jako část městského opevnění hrad. Později se z této stavby vyvinul hospodářský dvůr – dnešní hotel Althof, který byl roku 1980 městskou radou nabyt do vlastnictví města. 1989 byl úspěšně položen základní kámen pro přestavbu k hotelovému provozu. Od roku 1992 funguje Althof jako hotel a současně také jako výcvikové středisko interkulturní střední hotelové školy v Retzu. V průběhu desetiletí byl hotel postupně rozšiřován a ve své historické podstatě stavby integrován do městských hradeb. V roce 2015 zde byly nově otevřeny wellness prostory „VinoSPA“. V průběhu času se město Retz vyvinulo ve významné turistické centrum severozápadní části Weinviertel. Ve spojení s okolními obcemi tvoří tzv. „Retzer Land“. Město Retz se podařilo zviditelnit v neposlední řadě také na základě intenzivní spolupráce s městem Znojmo. Vešlo tak ve známost jako město vín a každým rokem si připsuje stále stoupající počet návštěvníků.

Retz, which is located in the northwest of the Weinviertel, is a small town in Lower Austria. In the area of today's village green, there formed a village already known as „Rezze“ in the year 1180. After the monastery and the Dominican church were completed in 1295, the foundation of the already planned out town followed in the year 1300.

In 1425 the Hussites conquered Retz, followed by Schratenthal and Pulkau only a few days later. In 1467 the civil hospital's chapel was consecrated, and later on secularized in 1783. Today it is known as the “Museum Retz” and serves as a home to the town collection and the south Moravian gallery. After its reconstruction, Matthias Corvinus conquered the town in 1486. Retz was part of his territory until the year 1490. During this time, the town received its privileges in relation to wine trade, which constituted its future wealth. Retz also owes its extensive and multi-level wine cellar construction to these privileges. Today, it represents the largest historic wine cellar in Austria, and can be visited on guided tours. For a couple of years now, the cellars have been used as the setting for a theater, as well as an attraction of the Christmas market called “drüber and drunter” (“above and below”). Between 1568 and 1569, the former church on the main square was converted into the town hall. The remarkable „Verderberhaus” stems from the year 1583. The first windmill in Retz, which was made of wood, was built in 1772. In 1853, the wooden post mill was demolished, and in its place the tower mill, which is functioning again today, was built. The name of the district “old town” developed from the old settlement site. The settlements were merged into one municipality in the year 1848, and were only incorporated into the town community in 1941. For centuries, only the inside of the town wall was considered as part of the town. For the fortification of the southwestern corner of the town, the counts of Hardegg donated the Dominican monastery and its church to Retz, and in the area of today's castle a farmyard was built. The farmhouse was transformed into today's castle in the year 1500. The northwestern corner of the castle became part of the town fortification. Later on, it again transformed into a farmyard, currently called “Althof”, which was purchased by the town of Retz in the 1980s. In 1989, the reconstruction of the farmyard into a hotel establishment was initiated. Since 1992, the “Althof” serves as a hotel, as well as an educational institution for the intercultural school of hotel management of Retz. Over the past years, the hotel was continuously enlarged and integrated into the historic structure of the old town wall. In 2015, the wellness area called „VinoSPA” was opened. In the meanwhile, Retz has evolved to become the center for tourism within the northwestern Weinviertel. The merger of the surrounding municipalities which form the “Retzer Land”, as well as the intense cooperation with the town of Znojmo, made it possible for the wine town to become a renowned destination across borders, attracting continuously increasing numbers of visitors.

Slavkov u Brna

www.slavkov.cz
www.zamek-slavkov.cz

Slavkov zná pod německým jménem Austerlitz každý, kdo se jen trochu zajímá o historii. Může za to samozřejmě slavná bitva Tří císařů, při níž Napoleon Bonaparte porazil roku 1805 na hlavu habsburského císaře a jeho spojence ruského cara, přičemž se ocitl na jednom z vrcholů své moci.

Bitva, která změnila dějiny, je připomínána na okolních pláních vždy v prosinci, kdy se do Slavkova sjíždí nadšenci z celé Evropy, aby v uniformách svých předků opět svedli předem rozhodnuté utkání, a vzdali tak úctu a hold statečným vojákům napoleonských válek. Bitvu můžete prožít na několika důležitých místech v okolí také sami. Stačí navštívit kopce spojené s bitvou – Santon a Žuráň, známou Mohylu míru, nebo jen postát u pomníků roztroušených nad hroby vojáků v polích. Ve všem tom dunění děl a křiku však poněkud zaniká, že město Slavkov je zrovna tak spojeno s evropským mírem. Slavkov je totiž rezidenčním městem slavného kancléře císařovny Marie Terezie, knížete Václava Antonína Kounice, který díky svým schopnostem, eleganci a prozíravosti dokázal ve Versailles prosadit spojení odvěkových rivalů – habsburské monarchie a Francie. Podobné zásluhy o evropský mír měl i kancléřův dědeček a stavebník zdejšího velkolepého barokního zámku, hrabě Dominik Ondřej Kounic, a není jistě náhodou, že se roku 1795 v zámecké kapli oženil s kancléřovou vnučkou i další strůjce evropské mírové politiky a skutečný vítěz nad Napoleonem, kancléř Klemens Václav Metternich. Jak vyplývá z předchozích řádků, hlavní atrakcí Slavkova je samozřejmě knížecí sídlo Kouniců vystavěné největšími architekty rakouského baroka. Aristokratické sídlo obklopuje rozsáhlá zahrada se sochami Giovanniho Giulianiho a Ignáce Lengelachera a s několika fontánami, přímo vybízející k procházce a odpočinku. Aktivnější návštěvníci Slavkova pak mohou část parku využít ke golfu. Za návštěvu stojí jistě i zdejší nejvýznamnější akce, slavný Veteranfest. Slavkov s řadou barokních domů a velkolepým neoklasicistním kostelem vystavěným na přání kancléře císařským architektem Johannem Ferdinandem Hetzendorfem v sobě skrývá řadu menších památek, například kapli s knížecí hrobkou, zbytky hradeb nebo židovskou synagogu. Za návštěvu určitě stojí obnovený Slavkovský pivovar a množství restaurací a kaváren obklopujících především hlavní náměstí. Ať ve Slavkově zajdete kamkoli, vždy budete v kulísách velkých příběhů evropských dějin.

To anyone with even a passing interest in history, Slavkov is known by its German name Austerlitz. This is the site of the famous Battle of the Three Emperors, in which Napoleon Bonaparte, at the height of his power, defeated the Habsburg Emperor and his ally the Russian Tsar in 1805.

The battle that changed history is commemorated annually on the plains around the area in December. Enthusiasts from all over Europe traditionally gather in Slavkov to re-enact this famous battle in the uniforms of their ancestors, paying respect and tribute to the brave soldiers of the Napoleonic Wars. You can also experience the battle for yourself at several important locations in the area. Just visit the hills associated with the battle, Santon and Žuráň, the famous Peace Mound, or just stand by the monuments scattered over the graves of the soldiers in the fields. In all the distant rumbling of guns and shouting, however, the idea that the town of Slavkov is just as equally connected with European peace is somewhat lost. Slavkov is in fact the residence town of the famous chancellor of Empress Maria Theresa, Prince Wenceslas Anton Kaunitz, whose ability, elegance, and foresight helped him establish an alliance of the ancient rivals of the Habsburg monarchy and France at Versailles. The Chancellor's grandfather and the builder of the magnificent Baroque chateau, Count Dominik Andreas von Kaunitz, had a similar contribution to European peace, and it is surely no coincidence that another promoter of European peace policy and the real victor over Napoleon, Chancellor Klemens Wenzel von Metternich, married the Chancellor's granddaughter in the chapel in 1795. This just proves that Slavkov's main attraction is of course the princely residence of the Kaunitz family, built by the most famous architects of the Austrian Baroque. The aristocratic mansion is surrounded by a large garden with statues of Giovanni Giuliani and Ignaz Lengelacher as well as several fountains that invite you to strolls and relaxation. More active visitors to Slavkov can use part of the park for golfing. The most important event here, the famous VETERAN Fest, is also worth a visit. Slavkov has many Baroque houses as well as a magnificent Neoclassical church built at the request of the Chancellor by the imperial architect Johann Ferdinand Hetzendorf. It contains a number of smaller monuments, such as the chapel with the prince's tomb, the remains of the walls, and the Jewish synagogue. The restored Slavkov Brewery and several restaurants and cafés, especially those surrounding the main square, are definitely worth a visit. No matter where you go in Slavkov, you will always be in the backdrop of the great stories of European history.

Telč

www.telc.eu

Městu s pohádkovou atmosférou a s překrásným historickým náměstím lemovaným gotickými a renesančními domy s malebnými podloubími se přezdívá mnoha krásnými jmény: je perlou jižní Moravy, moravskými Benátkami, říká se mu i Bílá Telč či Jezerní růže. Od roku 1992 je historické jádro města zapsáno na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO a alespoň na chvíli se v něm snadno vrátíte do dob renesance.

Právě v té době, tedy v polovině 16. století, Telč překrásně rozkvetla díky osvětlené péči moravského markraběte Zachariáše z Hradce a jeho ženy Kateřiny z Valdštejna. Nejenže do města pozvali italské architekty i řemeslníky, kteří vybudovali zámek a přestavěli v renesančním duchu i měšťanské domy, ale za jejich časů byl zřízen městský vodovod, nový špitál a byly vystavěny nové rybníky. Nedílnou součástí zámeckého hospodářství byl i tzv. Panský dvůr, který díky nedávné mimořádně zdařilé rekonstrukci ve volnočasové centrum dodnes vypráví příběhy z časů Zachariáše z Hradce.

Podle místní pověsti je však založení Telče spojováno už s vítězstvím moravského knížete Otty II. nad českým Břetislavem roku 1099; na paměť bitvy prý založil vítěz dnešní Staré Město. Historicky doložená je teprve zpráva o vyplacení Telče ze zástavy Karlem IV. roku 1335.

Renesanční pány z Hradce v Telči vystřídali Slavatové, jejichž panování bylo poznamenáno třicetiletou válkou a švédským rabováním. Po nich nastoupil rod Lichtensteinů–Kastelkornů a následně Podstatští–Lichtensteinové, kteří v Telči hospodařili až do roku 1945. Za jejich vlády Telč opět ožila a rostla, a to i díky stavbě železnice z Kostelce do Telče roku 1898 a jejím propojením přes Slavonice do rakouské Švarzenavy.

Telč si oblíbila celá řada umělců, mezi nimi i Jan Zrzavý; jednoho z nejslavnějších českých malířů dodnes připomíná socha Zachariáše z Hradce na nádvoří telčského zámku, která prý vypadá přesně jako Jan Zrzavý zhruba v 50 letech. K toulkám po telčském náměstí patří stinná podloubí se spoustou kaváren, cukráren a restaurací. Zejména rodiny s dětmi si užijí prohlídku Telčského domu, kde lze nahlédnout do světa legend, skřítků a historických příběhů. K Telči patří také vyhlídka z věže kostela sv. Ducha, v okolí zve k návštěvě 18jamkové golfové hřiště Golf Resort Telč, hrad Roštejn nebo rozhledna na Oslednici.

Město je dějištěm mistrovských kurzů pro mladé hudebníky propojující českou a francouzskou kulturu Hudební akademie Telč. Již 43 let letos oslaví vícežánrový festival Prázdniny v Telči, velmi oblíbené jsou každoroční horkovzdušné Balóny nad Telčí a především Historické slavnosti Zachariáše z Hradce a Kateřiny z Valdštejna.

The town with a fairy-tale atmosphere and a beautiful historical square lined with Gothic and Renaissance houses with picturesque arcades has been called by many beautiful names: it is the Pearl of South Moravia, the Moravian Venice; it has also been called White Telč or the Lake Rose. Since 1992, the historic centre of the town has been a UNESCO World Heritage Site and it is very easy to return to the Renaissance for a while here.

It was at that time, i.e. in the middle of the 16th century, that Telč blossomed beautifully thanks to the enlightened care of the Moravian Margrave Zacharias of Hradec and his wife Katherine of Wallenstein. Not only did they invite Italian architects and craftsmen to the town, who built a castle and rebuilt the Down houses in the Renaissance style, but during their time a Down water supply system was established, a new hospital and new ponds were built. An integral part of the chateau's economy was also the so-called Manor Court, which thanks to its recent, extremely successful reconstruction into a leisure centre still tells stories from the times of Zacharias of Hradec.

According to local legend, however, the founding of Telč is connected with the victory of the Moravian Margrave Otto II over the Bohemian Duke Břetislav in 1099; the victor is said to have founded today's Old Town in memory of the battle. However, first historically documented report is only the one of the redemption of Telč from the pledge by Charles IV in 1335.

The Renaissance lords of Hradec were replaced in Telč by the Slavatas, whose reign was marked by the Thirty Years' War and Swedish pillaging. They were succeeded by the Lichtenstein-Kastelkorn family and then the Podstatsky-Lichtenstein family, who managed the Telč estate until 1945. During their reign Telč revived and grew again, a.o. thanks to the construction of the railway connecting Kostelec with Telč in 1898 and by its additional branch leading from Telč via Slavonice to Schwarzenau in Austria.

Telč has been popular with many artists, among them Jan Zrzavý: one of the most famous Czech painters is still commemorated by the statue of Zacharias of Hradec in the courtyard of the Telč castle, which is said to look exactly like Jan Zrzavý when he was about 50 years old. Wandering around the square in Telč is inseparable from shady arcades with lots of cafés, patisseries and restaurants. Families with children will especially enjoy a tour of the Telč House, where you can peek into the world of legends, elves and historical stories. Telč also has a lookout point from the tower of the Church of the Holy Spirit, and in the vicinity you can get lured by the 18-hole golf course of the Golf Resort Telč, by the Roštejn Castle or the lookout tower at Oslednice.

The town is the venue of master classes for young musicians connecting Czech and French culture of the Music Academy Telč. The multi-genre festival Holidays in Telč is celebrating its 43rd anniversary this year, the annual Hot Air Balloons over Telč and especially the Historical Festival of Zacharias of Hradec and Catherine of Wallenstein are very popular.

Tišnov

www.tisnov.cz
www.tisnov.info
www.tisnovsko.com

Když si budete v Tišnově prohlížet výstavnou radnici s neorenesančními sgrafity, brzy narazíte na verš opěvující horu Květnici vypínající se nad městem a nedaleký potok Besének jako místa, která jsou dražší než celá Morava.

Květnice je skutečně vzácnou horou – běžně se zde nacházejí polodrahokamy a jejími tajuplnými útroby prochází vápencové jeskyně. V potoce Besénku se zase podle legend kdysi dávno rýžovalo zlato. Ať už je to jakkoli, nerostné bohatství k Tišnovu patří. Přesvědčit se o tom můžete sami vždy na jaře a na podzim, kdy se zde každoročně koná známá a nejstarší moravská burza minerálů. Tišnov, brána Vysočiny, je mimořádně příjemné město, které se o sebe dbá. Už od začátku 20. století se zdejší obyvatelé dohodli, že by mělo sloužit hlavně k odpočinku a rekreaci. Snad i z tohoto důvodu zde místo průmyslových podniků vyrostla vilová čtvrť se slavným sanatoriem, kam se na letní měsíce sjížděli unavení obyvatelé Brna. Procházeli se po okolních kopcích a lesích, plavali v řece Svratce a z rozhledny na Klucanině se kochali pohledem na vzdouvající se svahy Vysočiny. Na tuto tradici navazuje Tišnov i v současnosti. Město zřídilo nedávno přímo v centru velký park, v němž se dá proloužit téměř celý den. Třeba na lavičce Václava Havla, jehož dědeček se ženil ve zdejším farním kostele. Obdivovatelé české krajinomalby zde najdou galerii významného českého malíře Josefa Jambora, milovníci piva mohou navštívit několik pivovarů či hospůdek, kde se zdejší pivo točí, a na své si přijdou i obdivovatelé funkcionalistické architektury. Za významnými památkami však budete muset o kousek dál. Za řekou Svratkou se kousek od Tišnova nachází skvost moravské románsko-gotické architektury, cisterciácký klášter Porta Coeli – Brána nebes, založený v první polovině 13. století českou královnou Konstancií. Za nádherným portálem se sochami apoštolů se skrývá působivý chrám, v němž hodlala královna zřídit hlavní nekropoli moravských Přemyslovců. Gotická architektura se v něm dodnes dokonale snoubí s barokním vybavením a po nedávné opravě prostě není možné kostel nenavštívit. Jen sedm kilometrů za Tišnovem naleznete další skvost: barokní městečko Lomnice se zámek, obrovským raně barokním kostelem, jedním z nejkrásnějších moravských sloupů na Moravě, půvabnou židovskou čtvrť se synagogou a tichým hřbitovem. Z Lomnice vede řada cest do přírodního parku Svratecká hornatina. Objevovat nečekané výhledy je prostě nejlepší právě tady.

As you explore Tišnov's showpiece town hall with its neo-Renaissance sgraffiti, you'll soon come across a verse describing Mount Květnice towering over the town and the nearby Besének Stream as places more precious than all of Moravia.

At first glance, this may sound like a confession. Květnice is indeed a precious mountain, however. Semi-precious stones are commonly found here, and limestone caves run through its mysterious depths. Legends even say that gold was once mined in the Besének Stream. Whatever the case may be, mineral wealth is somehow an integral part of Tišnov. You can see it for yourself every spring and autumn, when the famous and oldest mineral exchange in Moravia is held here every year. Tišnov, the gateway to the Vysočina Highlands, is an extremely pleasant town loved by its inhabitants. Since the beginning of the 20th century, the local residents have agreed that the town should mainly serve for rest and recreation. Perhaps this is the reason that, instead of industrial enterprises, a residential area with a renowned sanatorium was built up here, where the tired inhabitants of Brno used to come for the summer months. They would wander around the surrounding hills and forests, swim in the Svratka River, and enjoy the view of the receding slopes of the Vysočina Highlands from the Klucanina lookout tower. Tišnov continues this tradition today. The town has recently established a large park right in the centre, where you can easily spend almost the whole day on the Václav Havel bench, for example, whose grandfather was married in the local parish church. Those who enjoy Czech landscape painting will find a gallery of the important Czech painter Josef Jambor, beer lovers can visit several breweries and pubs that tap local beer, and admirers of functionalist architecture will also find plenty to like here. You'll have to go a little further to see the important sights, however. Across the Svratka River, not far from Tišnov, you'll find a gem of Moravian Romanesque-Gothic architecture, the Cistercian monastery Porta Coeli – Gate of Heaven, founded in the first half of the 13th century by the Bohemian Queen Constance. The magnificent portal with its statues of the Apostles leads to an impressive temple where the Queen intended to establish the main necropolis of the Moravian Přemyslids. Gothic architecture still perfectly combines with Baroque furnishings, and after the recent renovation it is simply impossible not to visit the church. Just seven kilometres outside Tišnov you'll find another gem. The Baroque town of Lomnice with its chateau, huge early Baroque church, one of the most beautiful plague columns in Moravia, a charming Jewish quarter with a synagogue, and a quiet cemetery. From Lomnice, a number of paths lead to the Svratecká hornatina nature park with beautiful views. This is simply the best place to discover unexpected views.

Valtice

A black and white photograph of a standing statue of a man, likely a saint, in a stone niche. The statue is wearing a long, draped garment and has its right hand on its hip and its left hand holding a book. The niche is set into a wall of large stone blocks. Three overlapping yellow circles are drawn over the image, with one circle centered on the statue's head and another centered on its torso.

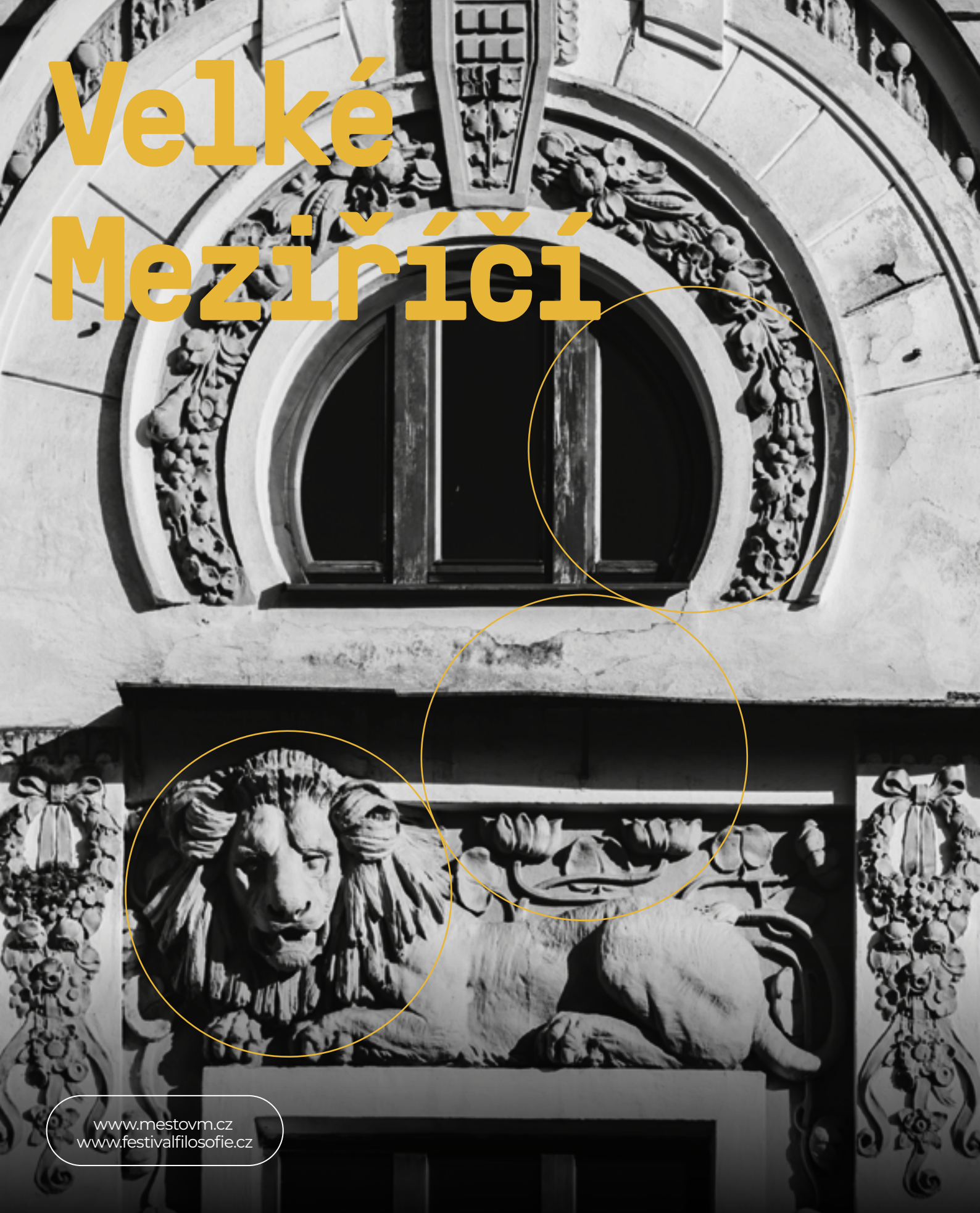
www.valtice.eu
www.zamek-valtice.cz

Hranice, jak známo, rozdělují. Rakousko-moravské pomezí procházející Valticemi má však dnes už vliv přesně opačný. Po pádu železné opony se obě země díky krásnému rezidenčnímu městu knížat z Liechtensteinu začaly spojoval.

Zvědaví návštěvníci z obou stran hranice od té doby přicházejí objevovat nejen radost z nabyté svobody, ale bezděčně také propojování minulosti a přítomnosti, českých rakouských a lichtenštejnských dějin, společné kulturní kořeny a tradice. To vše nejlépe se sklenicemi skvělých valtických vín, díky nimž nese město hrdé označení Hlavní město vína. Význam Valtic, německy Feldsberg, ovlivnil už v dávném středověku vznik pomezního hradu pasovských biskupů, který se ve 14. století dostal do majetku stále mocnějšího rodu Liechtensteinů vlastních majetky na obou stranách hranice. Je zcela příznačné, že pozdější knížata z Liechtensteinu, patřící k nejvýznamnějším a nejbohatším rodům habsburské monarchie, sídlila na Valticích až do roku 1945. Zámek i město zažívaly svoji největší slávu v období baroka, během něhož vzniklo i nedávno obnovené zámecké divadlo. Milovník architektury a umění kníže Karel Eusebius z Liechtensteinu zde už v první polovině 17. století vystavěl velkolepý farní chrám s oltářním obrazem Petra Paula Rubense, jemuž se měly vyrovnat jen kostely v Římě. Na dalším zkrášlování Valtic a zámku se následně podílela téměř všechna další knížata. Prohlídku města je nutné začít na zámku. Kdo by si ostatně také nechal ujít jednu z nejvýznamnějších rezidencí barokní Evropy zapsanou na seznam UNESCO! Po prohlídce sálů je však nutné sejít do zámeckého podzemí, kde se nachází rozsáhlé a mimořádně působivé vinné sklepy lákající k degustaci. Víno můžete ve Valticích ochutnat doslova na každém rohu, ve sklepích, restauracích, vinotékách, barech či během proslulých a hojně navštěvovaných slavností vín, jimiž žije celé město. Mezi nejznámější patří Letní slavnosti vína a jídla, Zámecký košt vín, Valtické vinobraní či Svatomartinská degustace. Stačí se jen podívat do kalendáře a sehnat si ve městě ubytování. Kvůli koncertům a fantastické atmosféře odtud opravdu nemá smysl spěchat. Přes den je nutné vydat se do Lednicko-valtického areálu, památky UNESCO, harmonické krajiny mezi Valticemi a Lednicí, kterou knížata z Liechtensteinu po staletí přetvářela ve skutečnou zahradu Evropy s takovými architektonickými skvosty, jakými jsou zámek v Lednici, minaret, Hraniční zámček nebo kolonáda nad Valticemi. Právě zde si nejlépe uvědomíte, že jakékoli hranice jsou jen pouhá iluze.

Borders are known for creating divisions. The Austrian-Moravian border which runs through Valtice, however, has exactly the opposite effect nowadays. With the fall of the Iron Curtain, the two countries began to come together thanks to this beautiful residence town of the Princes of Liechtenstein.

Since then, curious visitors from both countries have come to discover not only the joy of their acquired freedom, but also the connection between past and present, Czech, Austrian, and Liechtenstein history, and common cultural roots and traditions. All of this is best done over a glass of excellent Valtice wine, thanks to which the town bears the proud title of the Moravian Capital City of Wine. The importance of Valtice, known as Feldsberg in German, was influenced by the establishment of the border palace of the Bishops of Passau in the Middle Ages, which in the 14th century became the property of the increasingly powerful Liechtenstein family who owned estates on both sides of the border. It is quite significant that the later Princes of Liechtenstein, one of the most important and richest families of the Habsburg Monarchy, resided in Valtice until 1945. The castle and the town experienced their greatest glory during the Baroque period, during which the recently restored castle theatre was built. In the first half of the 17th century, Prince Charles Eusebius of Liechtenstein, with a love for architecture and art, built a magnificent parish church with an altarpiece by Peter Paul Rubens, rivalled only by the churches in Rome. Almost all other princes who succeeded him participated in the further beautification of Valtice and the castle. Any tour of the town must start at the castle, after all, who would miss this, one of the most important residences of Baroque Europe and a UNESCO monument? After visiting the castle halls, however, you'll have to descend to the castle's underground, where extensive and extremely impressive wine cellars await that invite you to explore and, of course, taste. Wine can be tasted in Valtice literally on every corner, in cellars, restaurants, wine shops, wine bars, and during the famous and popular wine festivals that the whole town lives for. Among the most famous are the Summer Wine and Food Festival, the Chateau Wine Festival, the Valtice Vintage Festival, and the St. Martin's Day Tasting. Just check the calendar and find accommodations in the town. For concerts and a fantastic atmosphere, there's really no need to rush out of here. Spend the daytime visiting the Lednice-Valtice complex, a UNESCO monument and the harmonious landscape between Valtice and Lednice which the Princes of Liechtenstein have transformed for centuries into a real garden of Europe with such architectural gems as the Lednice Castle, the minaret, the Border Chateau, and the colonnade above Valtice. This is a fine place to realise that any borders are a mere illusion.

Velké Meziříčí

www.mestovm.cz
www.festivalfilosofie.cz

Jakkoli je Velké Meziříčí známé svým slavným dálničním mostem, je to město jedinečné starosvětské atmosféry. Při pečlivém naslouchání je v něm dodnes možné zaslechnout ozvěnu labutí písně habsburské monarchie.

Roku 1909 se zde za účasti císaře Františka Josefa I., následníka trůnu Františka Ferdinanda D'Este a jejich německého spojence císaře Viléma II. konaly slavné manévry považované s odstupem času za jakousi generální zkoušku velké války. Hostitelem panovníků byl majitel zdejšího zámku hrabě František Harrach, nadšený milovník aut, který o šest let později zapůjčil svoji luxusní limuzínu následníkovi trůnu na jeho cestu do Sarajeva. Při atentátu, který změnil celý svět, osobně byl a kapesník, jímž otřel arcivévodovu krev, si můžete dodnes prohlédnout na zámku. Panské sídlo, bývalý hrad na kopci nad městem, je díky své architektuře, historii a pozoruhodným majitelům nejvýznamnější památkou města. Vlastnil jej například nejmocnější šlechtic husitské Moravy Lacek z Kravař nebo nejvyšší kancléř království českého v časech renesance Vratislav Nádherný z Pernštejna. Dnes je v majetku rodiny Podstatzky-Lichtenstein, která zámek opravila tak, že jeho návštěvu určitě nevynecháte. Zámek vás od prvního pohledu nenechá na pochybách, že ho má někdo rád a že je zde doma. Podobně přívětivé je i samotné město, jehož centrum se rozkládá kolem velkého náměstí s monumentálním gotickým kostelem svatého Mikuláše. Prohlédnout si tady můžete renesanční radnici, sgrafitovou budovu někdejšího slavného luteránského gymnázia nebo špitální kostel s kusem středověkým hradem. Hned za náměstím se nacházejí zbytky kdysi velké židovské čtvrti se dvěma synagogami. V té starší, pocházející z období raného baroka, najdete expozici o dějinách místních Židů. Do neorenesanční Jelínkovy vily se zastavte na místní pivo značky Harrach, které svým jménem odkazuje na jednoho z nejslavnějších majitelů velkostatku. Hrabě vynikl jako skvělý hospodář. Zaměřoval se hlavně na chov kaprů. Ne náhodou si zde můžete pochutnat právě na skvělých specialitách z rybníků Vysočiny. To však neznamená, že si dobré jídlo a pivo dáte jen tady. Kousek od Velkého Meziříčí najdete mnoho krásných míst – barokní zámek v Budišově, lobkowiczskou hrobku v Netíně nebo Tasov spojený s osobou kněze a básníka Jakuba Demla. Velkomezeříčsko je však hlavně krajem lesů a rybníků, tichých zákoutí, zřícenin středověkých hradů a rozmanitých přírodních památek. Když se sem vypravíte, užijete mnoho nečekaných chvil, třeba na známém Festivalu filozofie, na který se do Velkého Meziříčí sjíždí k debatám přední intelektuálové, ekonomové, diplomati a další veřejně známé osobnosti.

The town of Velké Meziříčí is famous for its famous motorway bridge, but it's also a town with a unique old-world atmosphere. If you listen carefully, you can still hear the echoes of the swan song of the Habsburg monarchy.

In 1909, in the presence of Emperor Franz Joseph I, heir to the throne Franz Ferdinand D'Este, and their German ally Kaiser Wilhelm II, this was a place of famous manoeuvres that were regarded in hindsight as a kind of dress rehearsal for the Great War. The monarchs were hosted by the owner of the local castle, Count Franz Harrach, a car enthusiast who six years later lent his luxury limousine to the heir to the throne for his trip to Sarajevo. He was personally present at the assassination that changed the world, and the handkerchief that he used to wipe the Archduke's blood can still be seen in the castle today. The mansion, a former castle on a hill above the city, is the city's most important monument thanks to its architecture, history and remarkable owners. It was owned, for example, by the most powerful nobleman of Hussite Moravia, Lacek of Kravař (Latzek von Krawarn) as well as the highest chancellor of the Bohemian Kingdom during the Renaissance, Vratislav the Magnificent of Pernštejn. Today it is owned by the Podstatzky-Lichtenstein family, who have restored the castle in such a way that you won't want to miss the opportunity to visit. A single glance at the castle will leave you with no doubt that someone loves it and calls it home. The town itself is similarly welcoming, with its centre around a large square with the monumental Gothic church of St Nicholas. Here you can see the Renaissance town hall, the sgraffito building of the former famous Lutheran gymnasium, and the hospital church with a remaining piece of the medieval fortification wall. Just behind the square are the remains of the once large Jewish quarter with two synagogues. The older one, dating from the early Baroque period, houses an exhibition on the history of local Jews. Later, stop by the neo-Renaissance Jelinek Villa for a pint of local Harrach beer, whose name refers back to one of the estate's most famous owners. The count was a great farmer and focused mainly on carp cultivation, which makes it no coincidence that you can enjoy the delicious specialities from the ponds of the Highlands here. But the local good food and beer here are not the only things you should enjoy. There are many beautiful places to discover not far from Velké Meziříčí, such as the Baroque chateau in Budišov, the Lobkowicz tomb in Netín, and the town of Tasov, associated with the poet priest Jakub Demel. Even so, the Velké Meziříčí region is mainly one of forests and ponds, quiet corners, medieval castle ruins, and diverse natural monuments. Once you're here, you're sure to enjoy many unexpected moments. One such occasion, for example, is the famous Festival of Philosophy, when leading intellectuals, economists, diplomats, and other public figures gather in Velké Meziříčí for debates.

Žďár nad Sázavou

The background of the entire page is a detailed, monochromatic ornate pattern. At the top center is a globe with a grid of latitude and longitude lines. Below the globe is a large, central floral arrangement, possibly a bouquet or a vase overflowing with flowers. The pattern is symmetrical and features intricate scrollwork, leaves, and other decorative elements. Three large, thin yellow circles are overlaid on the pattern, partially obscuring the globe and the floral arrangement.

www.zdarns.cz
www.zamekzdar.cz
www.zelena-hora.cz

Žďár je jedním ze synonym českého baroka. Nebo moravského? Jan Blažej Santini-Aichel, titán českého baroka žijící v Praze, se do zdejšího cisterciáckého kláštera na moravské straně zemské hranice dostal díky dobrým vztahům českých opatů, kteří Santiniho svému moravskému kolegovi Janu Vejmluvovi doporučili.

Vejmluva byl mimořádný muž a velmi rychle pochopil, koho má před sebou. Během jejich dlouholeté spolupráce vzniklo ve Žďáru a jeho okolí hned několik staveb, které do naší země jezdí obdivovat celý svět. Příběh cisterciáckého kláštera je však mnohem starší. Jeho mniši osidlovali zdejší neprostupné končiny už od poloviny 13. století a bezděčně tak zakládali budoucí barokní krajinu kostelů, kaplí, křížových cest a božích muk. Jako první prošel barokní přestavbou klášter s kostelem a později začal Vejmluva obnovovat farní síť a celé klášterní panství. Přímo pod Santiniho dohledem vznikly kostely v Obyčtově, Dolní Bobrově, Zvoli. Je pravděpodobné, že se podílel i na vzniku hřbitova ve Žďáru a několika dalších hospodářských budovách. Santiniho mistrovským dílem však zůstává poutní kostel svatého Jana Nepomuckého na Zelené hoře přímo nad klášterem, který byl vysvěcen před 303 lety. Chrám zasvěcený nejslavnějšímu českému baroknímu světcovi je plný symboliky a náboženských odkazů, o čemž svědčí už půdorys pěticípé hvězdy vycházející z jednoho světceva atributu. Žďár a obce v okolí si odkazu velkého architekta i odkazu celé barokní epochy mimořádně váží. Santiniho stavby proto můžete pohodlně navštívit autem, pěšky i na kole a vždy to bude mimořádný zážitek. Původní město Žďár vzalo do značné míry zasvě během megalomanských přestaveb v sedmdesátých letech 20. století, kdy se měl stát jedním z center Vysočiny. Většina kulturního života se proto soustředí v areálu někdejšího kláštera, dnes zámku vlastněného od začátku 20. století rodinou Kinských, které patří i krajina v okolí. Spolu s historickými budovami rozhodně nemůžete vynechat návštěvu skvělé multimediální zážitkové expozice, kde se dozvíte vše o životě ve středověkém klášteře, cisterciácích i slavné barokní etapě spojené se Santinim a Vejmluvou. Za návštěvu stojí jistě i každoroční Slavnosti jeřabin. A kdyby toho bylo málo, stačí vyrazit kamkoli do krásných Žďárských vrchů, kde si určitě najdete právě ten svůj nejlepší rybník na vykoupaní. Za návštěvu stojí i skanzen na Veselém kopci s půvabnými příklady lidové architektury Vysočiny a spoustou národopisných a gastronomických akcí, díky nimž si objevíte Žďársko i jinak než přes vrcholné baroko.

The town of Žďár nad Sázavou is synonymous with the Czech Baroque. Or do we mean the Moravian Baroque? Jan Blažej Santini-Aichel, a titan of the Czech Baroque living in Prague, arrived at the local Cistercian monastery on the Moravian side of the border thanks to the good relations of the Czech abbots, who recommended Santini to their Moravian colleague Jan Vejmluva.

Vejmluva was an extraordinary man and quickly understood who he had been sent. This long-lasting cooperation between the abbot and Santini resulted in the construction of several buildings in Žďár and its surroundings which the whole world now comes to our country to admire. However, the story of the Cistercian monastery is much older. Its monks have inhabited these impenetrable landscapes since the mid-13th century, unwittingly establishing the future Baroque landscape of churches, chapels, Stations of the Cross, and wayside chapels. The first to undergo Baroque reconstruction was the monastery and church, then Vejmluva began to renew the parish network and the entire monastic estate. Churches were built in Obyčtov, Dolní Bobrová, and Zvolý under Santini's direct supervision. It is probable that he was also involved in the creation of the cemetery in Žďár and several other farm buildings. Santini's masterpiece, however, remains the pilgrimage church of St. John of Nepomuk on Zelená hora directly above the monastery. The church, dedicated to this most famous of Czech Baroque saints, is full of symbolism and religious references, as evidenced by the ground plan of a five-pointed star based on one of the saint's attributes. Žďár and the surrounding villages hold the legacy of the great architect and of the entire Baroque era in high esteem. You can visit Santini's buildings comfortably by car, on foot, or by bicycle, and you're always guaranteed an extraordinary experience. The original town of Žďár nad Sázavou was largely overtaken by megalomaniacal rebuilding efforts in the 1970s, when it was earmarked to become one of the centres of the Vysočina region. Most of the cultural life nowadays is therefore concentrated in the grounds of the former monastery, now a chateau, owned since the beginning of the 20th century by the Kinský family, who also own the surrounding landscape. While you're visiting the historic buildings, make sure you don't miss a visit to the excellent multimedia experience exhibition, where you can learn all about life in the medieval monastery, the Cistercians, and the famous Baroque period associated with Santini and Vejmluva. The annual Cranberry Festival is also definitely worth a visit. And if that weren't enough, just head to the beautiful Žďár Hills, where you're sure to find your perfect pond for a quick dip on a hot summer day. The open-air museum on Veselý Hill is also worth a visit, with charming examples of folk architecture from the Vysočina Highlands and plenty of ethnographic and culinary events that will help you discover that Žďár nad Sázavou is more than just its Baroque highlights.

Partn festi

veřní valu

Děkujeme za podporu

We would like to thank for the support

Pod záštitou / Under the auspices of

Patronka festivalu / Festival patronnes **Magdalena Kožená**

Ministry of Culture / Flemish Minister of Culture **Caroline Gennez**

Minister of Culture of the Czech Republic **Martin Baxa**

French Ambassador to the Czech Republic,

H. E. Stéphane Crouzat

Governor of the South Moravian Region **Jan Grolich**

Governor of the Vysočina Region **Martin Kukla**

Festival je členem České asociace festivalů a REMA –

Evropské sítě pro starou hudbu / The festival is the member

of the Czech Festivals Association and REMA –

the European Early Music Network.

Za finanční podpory / With the financial support

jihomoravský kraj

Kraj **Vysočina**

B | R | N | O

Hlavní partner / The main partner

Hlavní mediální partner / The main media partner

SKUPINA ČEZ

HLAVNÍ PARTNER
FESTIVALU

Česká televize

Partneři/The partners

Ve spolupráci/In cooperation with

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

Janáčková akademie
múzických umění

EEMERGING
Sustainable Emerging

ALAMIRE
FOUNDATION

Zámek Žďár n/S

Mediální partneři/The media partners

DNES

Brno
Český rozhlas

Oficiální hotel festivalu/The official festival hotel

hotel
continental
brno

Tradiční dodavatel vína/The traditional wine provider

Stanislav Mádl

Festiva tým

10vny

Festivalový tým

Festival team

Magdalena Kožená	patronka festivalu / festival patroness
Jelle Dierickx	dramaturg / dramaturge
David Dittrich	ředitel festivalu / festival director
Jana Padrnosová	manažerka festivalu / festival manager
David Dostál	vedoucí produkce / head of production
Eva Dittrichová	produkce, editorka a PR / production manager, editor & PR
Eugenie Absolon	ekonomická agenda / economic agenda
Klára Zemanová	předprodej vstupenek / advance booking
Zdenka Kachlová	Hudba na kole / Music On Bike
Anežka Doleželová	sociální média / social media manager
Lukáš Víděňský	kameraman, video editor / camera and video editor
Jan Dittrich	asistent produkce / production assistant

Organizátor festivalu / Festival organizer:
Mezinárodní centrum slovanské hudby Brno, o. p. s.
Polní 6, 639 00 Brno
tel. +420 542 210 713
e-mail: info@concentus-moraviae.cz
www.festivalcm.cz

Redakce katalogu / Editor of the catalogue
Eva Dittrichová

Grafická úprava / Design
Tobiáš Grolich, Radim Kučera

Foto / Photos
Salik Sláma, NOX media, Jakub Šíkula, Majda Slámová, Petra Hajská,
Mathias Benguigui, Clément Vayssières, Rita Cuggia, Pablo Fernandez,
Jiří Sláma, archivy umělců / artists archives

Sazba festivalových tiskovin / Typesetting of festival materials
Kateřina Svobodová

Tisk / Printed by
Tiskárna Matula

Katalog vydalo / Published and produced by
Mezinárodní centrum slovanské hudby Brno, o. p. s.

Concentus Moraviae si vyhrazuje právo na případné změny v programu a účinkujících.
Whilst every effort has been made to ensure the accuracy of this programme catalogue,
Concentus Moraviae reserves the right to change any of the details herein and it cannot be
held responsible for any such changes.

INFORMAČNÍ A TISKOVÉ STŘEDISKO MHF CONCENTUS MORAVIAE 2025 /
INFORMATION AND PRESS CENTRE OF THE CONCENTUS MORAVIAE 2025
Polní 6, 639 00 Brno
tel.: +420 542 210 713
e-mail: info@concentus-moraviae.cz
www.festivalcm.cz

CONCENTUS
MORAVIAE

